

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 15 Ocak 1994 Sayı: 80

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

13 Ocak

Kamu emekçileri alanlardaydı

GREVLI-TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İÇİN BİR KEZ DAHA

13 Ocak'ta kamu emekçileri eylemdeydi. İş bırakmalarla, vizite eylemleriyle, yemek boykotlarıyla geleneklerine ve taleplerine sahip çıktılar.

ANKARA'DA, MALATYA'DA POLİS TERÖRÜ-İktidar Ankara'da polise "saldırı" emri verdi. 60'a yakın gözaltı... Kamu emekçileri teröre rağmen sokakları terk etmediler... Malatya'da 50'ye yakın gözaltı. SHP binası gözaltına alınanların serbest bırakılması talebiyle işgal edildi.

MÜCADELEYE DEVAM- Koalisyon iktidarı iki yılını doldurdu. Vaatler unutuldu. Artık açık; grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadeleye kazanılacak... 13 Ocak'ları çoğaltarak, kitleselleştirerek, radikalleştirerek.

KÜRDİSTAN

Kirli savaş asker sıkıntısında; terhisler durduruldu.

Oligarşinin "zorla askerlik" aczi

- "Güçlü devlet" terhisleri durdurarak güç arıyor... Kürt halkının direnişi oligarşiye güçsüzlüğünü itiraf ettiriyor... Kararların asıl sahibi MGK... Kışlalarda kararlar birlikte açığa çıkan tablo; kaçaklar, intiharlar...
- ✓ Ülkçe içi ve Sınırdışı Operasyonlar, Katliamlar Devam Ediyor Toplu gözaltılar, işkenceler, göç ettirmeler, kırdı ve kenite infazlarla kirli savaş tirandırılıyor.
- ✓ Lice'ye Çevrilme İstenen Kent: Cizre Cizre kısa aralıklarla iki kez havan toplarıyla bombalandı.

Cezaevlerinde zafer direnenlerin

GENEL DİRENİŞ ZAFERİ KUCAKLADI- Devrimci Sol tutsaklarının tüm ülke cezaevlerine yayarak büyüttükleri direniş, önce 9 Eylül Genelgesi'ni iptal ettirerek, sonra tüm cezaevlerinde haklarını elde ederek zaferle taçlandı... Açık grevleri 11 Ocak'ta bitirildi.

AİLELERİN VE KAMUOYUNUN DESTEĞİ DİRENİŞİN GÜCÜ OLDU- Ankara'da, İstanbul'da, Gebze'de, Afyon'da, İzmir'de ve Avrupa'daki açık grevleri ve gösterilerle yoğunlaşan destek zaferi yakınlara taşıdı.

"DİRENİŞ VE ZAFER GELENEĞİMİZDİR" '80'den bu yana zindanlarda direniş tarihini yazdılar onlar. Bir kez daha, tüm emekçilere kazanmanın yolunu gösterdiler.

ANKARA BÜROMUZA BASKIN

Temsilemiz gözetiminde... Talan edilen büro, gerekçesiz mühürlendi... Susmayacağız...

Yazısı sayfa 2'de

MERHABA

10 Ocak günü bazı gazetelerde çıkan "Basın bayramı kutlandı" türünden haberler, pek çoğunun dikkatini çekmemişti belki. Oysa basın emekçilerinin kendilerinin de haberi olmadıkları bir "bayram"ları var. Dönem dönem yetkililer tarafından hatırladıkları kutlanan "basın bayramı"nın bile hatırlatıklarından, "bayram" gününden bu yana yaşadıklarımızdan söz etmek atıyozur bu hafta Merhaba imize.

Devrimci ve yurtsaver basına yönelik baskıların temel özelliği sürekli olmalarıdır. Toplantılar, açılış davaları, Büro baskınları, gözaltı ya da tutuklamalar. Bunların hepsi de üzerimize şekillenirken baskının farklı uygulamalarıdır. 10 Ocak'tan bu yana geçen bel gün gibi kısacık bir sürede, bunların hepsini yaşadık. Baskılar bazen doğrudan bize yönelik, bazen dostlarımızca...

Ankara'da Polis Terörü

12 Ocak 1994, Ankara'da polis terörünün zirveye çıktığı, devrimci basına saldırıların ağırlaştığı bir gün oldu.

Çok önceden planlandığı belli olan bir saldırı planı ile harekete geçen Terörle Mücadele Şubesi polisi, art arda derin ve gazete bürölarını basmaya başladılar. İlk olarak Dedeefendi Sokak'taki Devrimci Gençlik dergisi Ankara bürosuna yönelik polisler. Devrimci Gençlik'i daha önce de basmaya kalkışmışlar ve karışıklıkları denisile, ailelerin gençleri şahsiyetleri üzerine, geldikleri gibi gittiler.

Saat 18.30'da bürönum kapısına dayandıkları ne paharsız olursa olsun, büröy kapattımyı katallana koy-muylardı. Beklemekten saldılar.

Vahşetler gibi, azgın kurtlar gibi saldıyorlardı. Birbirine kenetlendi icende-kiler. Kimisi derinlerin yabancısı değildi, kimisi de çok yüz yüze geliyordu devlet terörünle, işkencecilerin saldırı-ganlığına, ama hep biriktirdi derinler.

Polis saldırıyla bahşırırken, icende-kiler Halkın Hukuk Bürosu'na, ÖZGÜR-DeFe haber vermişler. Onlar gelme-den birbirelerini kopmamak için kenetlendiler. Ama icende bulanan 16 kişi-yi tek tek sorup köşüp aldı işkenceciler.

Aileler bu kez de geldiler, dayışma-nın en güzelini göstermek için. Çocukları, gençlere saldı çıkacaklar-dı... Tekli geçiminden kışkırdılar Dedeefendi Sokak'a. Sokak ağzına kadar polisdü. Büroya geldiklerinde icende yalnızca ortasına işgal ordusu gibi saldıran sivill polise vardı. Bürodan zorla dışı çıkarılarak, dördüncü katın aspağı kadar her yerin kan içinde ol-duşurı girdüler. Polisler kanları pören ailelere anlamlı anlamlı bakarken, ana-

nın biri düşünüyordu: "Akan kan genç-lerimizin, hesabı sorulur elbet..."

Ankara Bürosuz Talan Edildi, Mühürlendi

Devrimci Gençlik dergisi bürosu ta-lan edildikten sonra, kapısı hiçbir yasal dayanağı olmaksızın mühürlenecek ka-patıldı. Dedeefendi Sokak'ta bunlar ya-şanırken, bir başka polis grubu gazete-mizin Ankara bürosuna baskına gitti. Gittiklerinde büro kapalıydı. Ama sonuç değişmedi. Kapıyı kırarak için duraksamadı bile polisler. Arama izni, tank, tu-tanak gibi aynılarda uğramadılar, ga-zetemizin Ankara bürosunun kapısını kırdılar. Kırılan kapıdan içeri dala-n polisler her şeyi, ama her şeyi yerle bir et-tiler. Tescimsiz Burhan Kardaş'ı bulam-dıkları için kızgındılar. Hırsınları ala-mamışlardı. Giderken yine keyfi bir bi-

çimde kapıyı mühürlüyüp gittiler.

Aynı talan aradan birkaç saat geçtikten sonra Memur Geçeği'nin Ulusta-bi bürosunda yaşandı. Yine kapı kırma, ortalık talan edildikten sonra adres ve telefon detayları alınmış, fotoğraf makine-si vb. götürülmüş. Ama bu kez kapı mühürlü değil, kırık ve ağzına kadar açık bırakılmış.

"Duvarlardaki afişler, dosyalar parçalanmış, şehitlerin fotoğrafları parça parça edilmiş. Dergilerin yırtılmış, hırsınları alamamış olacağız ki, kitapları sağa sola savurmuyorlar. Apıkacak tek kelimeyi talan etmişler. Kapıda da polislerin vurduğu mühür vardı. Merdiven boğulduğundan içerisi savas alanı gibi görünüyor."

13 Ocak günü, bir gün önce yağma edilen bürosuz baskıma gönen avu-katımız Zeki Rızgılar telefon konuşma-mızda büröumüz durumunu böyle an-latıyordu.

Bu konuşma kendisiyle yapılmış son konuşma oldu. Çünkü aynı gün akşamüstü Ekin Sanat Merkezi ve Kültür ve Sanatta Tavrı dergisi Ankara bürosu-nun birlikte kullandığı büroya yapılan baskında gözaltına alındı.

Tavrı Baskını ve Grup Ekin'e Gözaltı

Devrimci basına yönelen polis terö-rü, 13 Ocak'ta da sürdü. Akşamüstü Ta-vır dergisi Ankara bürosu Ekin Sanat Merkezi basısında gözaltına alınanlar arasında da sayımda söyleyenecek yer ver-diğimiz Grup Ekin de vardı. Baskın sa-ında aralarında Av. Zeki Rızgılar, Tavrı dergisi çalışanları, Ankara Halk Sahne-si, FOSEB ve okurları da bulunduğ 20 kişi gözaltına alındı. Polis teröründen arka kalan yine gözaltı ve talan.

Gazetemiz Çalışanları Gözaltında... Takvimimiz Toplatıldı...

Ankara bürosuza hırsız gibi girip ta-lan ettiklerinde, tescimsiz Burhan Kar-daş'ı bulamayıp polisler, aynı gece kal-dığı evden gözaltına aldılar. 12 Ocak'ta bunlar olurken, 13 Ocak günü polisler te-rörü bu kez kamu emekçilerine yönel-miştir. Ülke genelinde iş bırakan kamu emekçilerine saldırılan polis, Eskişehir bürosu muhabirimiz Muhiittin Erdoğan ile Bursa bürosu tescimsiz Veysef Şa-hin'i de kamu emekçilerinin eylemlerini izlerken gözaltına aldı. Muhiittin Erdo-ğan dört saat sonra serbest bırakıldı. Gazetemiz başkaya hazırlarırken Veysef Şahin hala gözaltındaydı.

Polisler bu hafta iki kez geldiler to-platma için. Bir 72. sayımız, diğer de takvimler için. Her yıl takvim çıkarmak gelenegimiz oldu. 94 yılındaki da gele-neği sürdürüp takvim çıkardık. Ama daha dağıtım bile yapılmadan toplatma karış-tı. DGM'den her zamanki polisler gel-di. DGM savcılığı takvimimizdeki foto-grafları alacak binalımlı ve takvimle-nin göcikmeden toplatılmasında yarar gömüştüler! Takvimin toplatılma gere-kçesi ilginç! "Fotoğrafları örgüt propa-gandası yapmak". Oysa fotoğraflar hiç kimsenin reddedemeyeceği bir gerçekli-yi taşıyor.

Basına yönelik baskılar bunlarla bi-rimed. Özgür Gündem'in Yazı İşleri Mü-dürü Kemal Şahin tutulmuşken, Ger-pek, Alternatif, Devrim ve Partizan der-gilerinin çalışanları da gözaltına alındı. "Bayram haftası"nda baskılar, yine sürüyor ve biz "diğnema"nı bir kez daha haklı olmamı gururlu dinlemek de olsa yeni bir sayı daha çıkarıyoruz.

Bir kez daha merhaba!

BÜROLARIMIZ

Adana: İsmail Çel. 2. Sk. Kızılay İşhanı Üst Kat: 47/8. Tel: 251 97 25
Ankara: Mustafa S. Kırar. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 412 15 81

Ankara: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 412 15 81

Bursa: Hacıoğlu Mah. 10. Sokak İşhanı (Hacıoğlu)
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Dişli: Dışli Mah. Çarşı Meydanı, Çarşı İşhanı Kat: 3
Dışli: Dışli Mah. Çarşı Meydanı, Çarşı İşhanı Kat: 3

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

Eskişehir: İsmail Çel. Ar. No: 12/17 Saldırı
No: 44/8. Tel: 224 47 47

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

Cezaiyetli direnisenin 13 Ocak'a... 3

Son sözü dirençler söyledi... 4-6

Safları doğru seçmek... Kiriş savaşta zorla askerlik... 7

Medya desteginde "kış operasyonu"... 8

13 Ocak; Kamu emekçileri caddelerde, alanlarda... 9-10

Kiriş savaşta ekonomik destek yine halkın sırtına! 11

Küba, devrimi savunuyor... 12-14

Ülkemizde işbirlikçi bir tekel: Tekfen Holding... Toros Gübre işçilerine gözaltı ve işkence... 15

Sendika ağalarının yeni hizmet gökdenler... 16

"Yetki itirazı"na işçilerden tepki... Bahalı'de güz kıyım... 17

Ege Üniversitesinde Küba devrimi için forum... Müdürlük dövüldü öğreni 15 gündür komada... 18

Che Küba halkının direnişinde yaşyor... Tokat'ta jandarma ve özel tim terörü... 19

"Gerçekleri izlediniz"... 20

Grup Ekin: "Bizim etkinliklerimiz yalnızca sahnelerle, salonlarla sınırlı değildir" 21

Zapatistalar özgür ve demokratik bir ülke için savaşıyorlar... 22

Onlar sosyalizme olan inancımızdır... 23

İşçi Hareketi

Özellikle güneyde hak ve emekçiler için ok

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

"Kırmızı macera"da Ekin edit

Sahibi: Hürriyet Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti.
Adana: Gülşen ŞEŞEN
Yaz İşleri Müdürü: Cevat ÇAKMAK
Yönetim ve Yazışma Adresi: Binasıdır Mah.
Merkez Mah. 3. Kat, Kızılay İşhanı No: 11
Kat: 1 Saldırınoğlu-İstanbul
Tel: 518 84 17-518 68 57 / Fax: 516 24 14
Baskı: Serier Matbaacılık
Tiraj: 15.000 Tl. Abonaya: 4 DM
Yayın: 15 Ft. İçerik: 4 SF
Hollanda: 4 Ft. İngilizce: 1.5
Aline Koşulları
Yurtiçi Aboneler
6 aylık: 360.000 Tl. 1 yıllık: 720.000 Tl.
Yurtdışı Aboneler: 1 aylık: 85 DM;
1 yıllık: 170 DM
Hesap No: Gülşen ŞEŞEN, T. İş Bankası
Akademi Şubesi 100 44 44

"MUHAFAZA"kar ve "DEVİRİM"ci

Çöken feodalizmin değer yargılarını, yükselen burjuva dünyasında sürdürmek isteyen, feodalizmin aklı ve soyu değer yargılarını bilincin altında örduğu gatasında yaşayan Don Kiofu'nun yazarı Servantes'e göre bugün ülkemizde yaygıncı olası ve ülkemiz burjuva sınıfta sahesindeki partileri, onların seçim yarışını göreseydi, bu sahnede Don Kiofu gibi bir kahraman bulmakta güçlük çekerek kufkuzlu. Bu sahnede, ister feodal anladık, ister burjuva anladık olsun erdem, ahlak, dürüstlüğü varlık nedeni sayıp Don Kiofu'da olsa bunlar için savgalet tek bir burjuva politikacıya çok çinko. Yoluşuzluk, çürümüşlük, kaçkırıcılık yeldiğmelerine saldırmaya hiçbir burjuva politikası cesaret edemiyor. Don Kiofu'nun ya, önemin gerisinde ama kendi içinde tutarı politik tavrı çok haybırinde. Tek tek burjuva politikacılar da, toptan düzden partileri de çelikleşiyor yıldı. En boyuuk peşkeşçı "muhafaza"karlık ve "devrim"ci arınca adanmış yaygıncı. Özellikle "sağ" partilerin sözcülüğünü kimseye bırakmak istemedikleri zaman, ilk laflarından birinin arınca sıkırdıkları "milletçilik ve muhafazakarlık" tanımlamalarıyla da, dilerinden düğmedikleri "çağ atıyoruz, Avrupa'yı yetiştiriyor, bilmen n'ede devrim" sözleri arınca yetkililer, bagrolunu onların oyundakları sırasını oyunu zaman zaman bir güldürüye dönüştürüyor. Bugün "muhafazakarlık" partiyonun kesilinen, yarı, örneğin eğitimde muhafaza edilecek pek bir şey göremiyor olacaktı ki, "eğitimde devrim" demeyeliye or-

ğunu, bu sömürü ve yağma düzeninin, düzenin ve emegemlerin kendisi açısından bile "tehlikeli" bir güldü doğru yolu aldığını biliyor. Hal böylelikle, kurulu düzen savunun "muhafazakar"lar içinde de, sistemin kendi kendini onarmasını, bu güldü der demenisi sağlayabilecek kuvvetleri yoktur. Yani muhafazakarlık yarında kimseğin gerisinde kalmamak için habire muhafazakarlık gösterilerine ihtiyaç duymak, "Ezane, bayrak, vatan ve millet" sözlerini dilerinden düğmeyeleyen düzen partilerini, aslında bu yarıyla da muhafazakar olarak tanımlamak güçtür.

150-200 yıllık bir piyasa ekonomisine sahip batı kapitalizmi, bu altıyapıya, ekonomik temelle birlikte kendi kültürel yapısını, kendi manevi üretimini de egemen kılmış, böylece kendi düzenini korumak, değıştirilmesini engellemek için muhafazakar politikalar üretmiştir. Oysa, bizim gibi tarih sahnesine sonradan çıkan, bu yüzden korkak ve aklı olan igrirlikli Türkiye burjuvazisi, politikalarına yoğun istikrarlı bir ekonomiyi ve kültürel bir yapıyı yaratmadığı için muhafazakar olmayı bile becerememektedir. Bu, her açıdan cılız ve düzensiz igrirlikli burjuvazi, ülkeyi kendi başına, diğardan para almadan, hibe almadan, kapı kapı börtü dlenmeden, kültürel boğuşu da "ştaf" emeksiniz dolumdardan en basit toplumsal ihtiyaçları bile karşılayacak güldü değildir.

Bir bandan serbest piyasa ekonomisi gökçere çıkarılan, derğ yandan da sırtlarını tankıtarla ve salını kesimlere dayayarak arabesk bir kültürel oluşturmaya yaratıcısı olmuşlardır. Bugün igrirlikli burjuvazinin on yıllardır idkardı da elinde bulundurulan merkez sağdaki hermen tüm temsilcileri, kendine has bir politikaları, bunun politikalarını oluşturmamış, aksine, ekonomi politikalarını dıne dayalı kültür politikalarına besleyerek çarpık bir gelişimin mimarlığını yapmışlardır. Emekçi halkın sömürsüz üzerine oturtulan ekonomi politikası ve buna destek bulmak için dayandığı kültür politikaları arınca-daki bu uyumsuzluk düzenin dayanıksızlığını da berabere getirmektedir. Bu yüzden Türkiye'nin yönetenler güçsüz, temelsiz ve haksızdır. Boyle olduıkları için de baskı ve zulmün hesabını tutmazlar, Baskı ve zulmün kurbacı ellendeder, ancak yine de kendilerini güvencileki hissedemler. Her tarafa dümen ararlar, Türkiye'yi yönetenler yağma ve sömürü düzeninden memnun olmayan ve bir çıkış arayan emekçi halkı sahte sloganlarla ve sahte vaatlerle oyalamaya çalışırlar. Yığınların, hoşnutsuzluğu en büyük düşmanlarıdır. Bu düşmanı yenmek için kah "muhafaza" kar, kah "devrim" ci kesilirler. Ama aslında hiçbiridirler, hiçbir şeydirler.

Türkiye'yi yönetenler bu yağma ve sömürü düzeninden memnun olmayan ve bir çıkış arayan emekçi halkı sahte sloganlarla ve sahte vaatlerle oyalamaya çalışırlar. Yığınların, hoşnutsuzluğu en büyük düşmanlarıdır. Bu düşmanı yenmek için kah "muhafaza" kar, kah "devrim" ci kesilirler. Ama aslında hiçbiridirler, hiçbir şeydirler.

Kimin daha muhafazakar olduğunu bilireylebildir mi orasını bilmiyoruz. Ama gürolüyor ki, üzerinde bunca gürolü koparılan bu muhafazakarlık kimgiliği, aynı konuşmadaya yine çokça tekrarlanan "çağ atlayan Türkiye" sloganları pek uyuyuyor.

Muhafazakar kimgidi? Devrim nedir? Bunları yanıtlayarak peşkeşını içyüzünü ortaya koyabiliriz aslında. Muhafazakar, adı üstünde var olanı, mevcut düzeni muhafaza etmek isteyen kişidir. derğ ad, tutucudur. Belli bir arında gerici ve sağcı demeyeliye, bu anlamda "Devrimci", esas itibarıyla böyle kalenin görülmüş savunun, kurulu düzenden yana, problemler olduğunu kabullenen, ancak bu problemlerin yarı var olanın kurumsallaşıya çözümlere inanır, buna karşılık radikal değışimleri yönetemeyen yaradan çok zarar getireceğini düşünün ki, DYP'isi, ANAP'isi, MHP'isi muhafazakarın diyor ve kendilerini böyle sanıyorlar. Ama sonra da yığınların var olanın, kurulu düzenden hoşnutsuzluğu ayıyuka çıkıldığında da devrim yapıldıklarını, çağ atıldıklarını bahsediyorlar.

Muhafazakar diyorlar, muhafazakar değiller. Çelikleşirlerin diğ bir deyişle demagöğlerinin öteki yarıne bakalım bir de. Üstü yarı soru; Peki devrim nedir? Üretici gülderi ve yatin igrirliklerin var olan durumunda köküğü değışir. Elezilenin, sömürülenin kuvveti yoluyla sömürün sınıfları karşı koyması, onun direncini kırarak sistemin tersyüz etmesi. Yani kasacası, toplumsal yapıdaki niteliksel değışim.

Herkes, tüm düzen partileri toplumsal gelişimin her geçen gün biraz daha köttüğü gitiğini, emekçi sınıfların gerçek gelişlerinde büyük düşmeler oldu-

ğuna, bu sömürü ve yağma düzeninin, düzenin ve emegemlerin kendisi açısından bile "tehlikeli" bir güldü doğru yolu aldığını biliyor. Hal böylelikle, kurulu düzen savunun "muhafazakar"lar içinde de, sistemin kendi kendini onarmasını, bu güldü der demenisi sağlayabilecek kuvvetleri yoktur. Yani muhafazakarlık yarında kimseğin gerisinde kalmamak için habire muhafazakarlık gösterilerine ihtiyaç duymak, "Ezane, bayrak, vatan ve millet" sözlerini dilerinden düğmeyeleyen düzen partilerini, aslında bu yarıyla da muhafazakar olarak tanımlamak güçtür.

150-200 yıllık bir piyasa ekonomisine sahip batı kapitalizmi, bu altıyapıya, ekonomik temelle birlikte kendi kültürel yapısını, kendi manevi üretimini de egemen kılmış, böylece kendi düzenini korumak, değıştirilmesini engellemek için muhafazakar politikalar üretmiştir. Oysa, bizim gibi tarih sahnesine sonradan çıkan, bu yüzden korkak ve aklı olan igrirlikli Türkiye burjuvazisi, politikalarına yoğun istikrarlı bir ekonomiyi ve kültürel bir yapıyı yaratmadığı için muhafazakar olmayı bile becerememektedir. Bu, her açıdan cılız ve düzensiz igrirlikli burjuvazi, ülkeyi kendi başına, diğardan para almadan, hibe almadan, kapı kapı börtü dlenmeden, kültürel boğuşu da "ştaf" emeksiniz dolumdardan en basit toplumsal ihtiyaçları bile karşılayacak güldü değildir.

Bir bandan serbest piyasa ekonomisi gökçere çıkarılan, derğ yandan da sırtlarını tankıtarla ve salını kesimlere dayayarak arabesk bir kültürel oluşturmaya yaratıcısı olmuşlardır. Bugün igrirlikli burjuvazinin on yıllardır idkardı da elinde bulundurulan merkez sağdaki hermen tüm temsilcileri, kendine has bir politikaları, bunun politikalarını oluşturmamış, aksine, ekonomi politikalarını dıne dayalı kültür politikalarına besleyerek çarpık bir gelişimin mimarlığını yapmışlardır. Emekçi halkın sömürsüz üzerine oturtulan ekonomi politikası ve buna destek bulmak için dayandığı kültür politikaları arınca-daki bu uyumsuzluk düzenin dayanıksızlığını da berabere getirmektedir. Bu yüzden Türkiye'nin yönetenler güçsüz, temelsiz ve haksızdır. Boyle olduıkları için de baskı ve zulmün hesabını tutmazlar, Baskı ve zulmün kurbacı ellendeder, ancak yine de kendilerini güvencileki hissedemler. Her tarafa dümen ararlar, Türkiye'yi yönetenler yağma ve sömürü düzeninden memnun olmayan ve bir çıkış arayan emekçi halkı sahte sloganlarla ve sahte vaatlerle oyalamaya çalışırlar. Yığınların, hoşnutsuzluğu en büyük düşmanlarıdır. Bu düşmanı yenmek için kah "muhafaza" kar, kah "devrim" ci kesilirler. Ama aslında hiçbiridirler, hiçbir şeydirler.

Türk ve Kürt halklarının ulusal onurunu, ulusal bütünlüğünü savunmak anlamında, goven duyulabilir lakelememmiş, emperyalizme açığı tavrı alan bir milletçilikli düzden partilerin harcı değildir ve olmaz.

Halkımızın feodal Osmanlı döneminden bu yana sürdürdüğü tüm olumlu geleneklerin, değışirlerin, kapitalizmin yozlaştırmadığı, çürütmeyeceği yanlarını koruması anlamında bir muhafazakarlık da uzaktı düzen partilerinden. Devrimcilik ise, daha "d"sinde başlayarak onlara zulmü yapan hiçbir ilgisi olmayan bir kavramdır. Dilerine bile yakmaz bu sözcük. Ve üstelik bu sözcüğü kullanırken üperirler.

Ulusal onur, yüretselik, halkımızın, güzel geleneklerini yağatma ve devrim, yani mevcut düzeni değışirmek, tüm bunlar devrim mücadelesinde ete karnışe bünürdür. Tüm bun erdemler ancak devrimle ve devrimcilerle yaktır. ☐

Politikada Bu Hafta

Cezaevleri direnişinden 13 Ocak'a...

Cezaevlerinin 10 Aralık'ta başlayan direnişiyi, kamu emekçilerinin 13 Ocak eylemleri, birbirinden bütünlüye farklı iki ayrı alanda gerçekleştirdi. Birbirleye çok yakınlaşmış olmayan taleplerle sahitler. Ama ikisinin de ortak bir yönü vardı. İkisi de yaşanan süreç açısından özellikle önemli ve öğreticiydi.

Ülkede, burjuva basının manşetleriyle yaratıldığı suni gündemin ötesinde, son bir ayın en önemli gelişmelerinden biri devrimci tutanakların direnişiydi. Burjuva basın 10 Aralık'tan 11 Ocak'a kadar süren ve açığın 30'lu günlerinde başta köyüğü hedeflere ulaşarak sonuçlanan direniş, hem direnişin gerekçelerini, taleplerini hem de sonuçta taşıyacağı mesaj gözlerden ırak tutmak için yok saydı. Solun bir kısmı da bu direnişin yayadığımız süreçteki önemli, işlevini göremeyerek, dergisiinde aradan bir haber düzeyine indirirli onu. Ve çoğu destek vermek için sembolik düzeyde de olsa yerinden kımıldamış.

Oysa tüm emekçilerin, oligarşinin topyekün savası da yatdığı bu süreçte, izlemesi gereken mücadele çizgisinin rotasını çiziyordu cezavleri; rota, kazanmak için direnmektir.

Bu rotada yürütmenin, yürütiye kararı olmanın oligarşiyi gerileteceğini yorum getirmek isteyenler bir kesinlikle de kamtladı direniş. Devlet, 500 tutanağın suni hedefe yönelmiş, bir başka yerdiki sorunu kendi sorunu sayarak sonuna kadar dayanması temel alan direniş karşısında geri adım attı, atmak zorunda kaldı. Tüm emekçilerin kirlisi savası köyüğü indirilmeye çalışıldığı bir kesitte konuşuz bu sonucun kamuoyuna yansımaları emegemlerin işine gelmezdi. Zaten bu yüzden sayımları, ekranlarını kapattılar direniş.

Ne var ki, direniş her şey rağmen emekçilere mesajını ulaştıracak gücü kendi içinde doğuracak kadar tasimaktadı. Bu mesaj endinde sonunda ulaşar yerine. Doğrudan sansürün en yoğun işlediği yılların direnişlerinin bugün en çok bilinen direnişler olması da bunu gösteriyor. Sansürün ve medyannın aşılması direnişin içerdigi kararlıkla ve elde ettiği ekonomik, siyasal kazanımlarla paralel bir seyir izler. Her şey gözle alıyır ve emegen sınıfları sıkıştırması başa-bahilyorsun, hiçbir sansür bu direnişin, bu eylemin halka ulaşmasını engelleyemez. Cezaevleri direniş de sonuçta böyle olmuştur, olacaktır.

Gündemin ikinci önemli gelişmesi kamu emekçilerinin 13 Ocak'taki eylemleriydi. Memur sendikalarını, örneğin "Memur-Sen" derneği" gibi bir konuma hapsedmeye çalışan sınıflı iktidar, derğ karşısında verilebilecek talepler bir memur kitlesi bulacak olsaydı, su anda tasarısı halinde ellerinde tuttukları yayayı çoktan çıkarmış olacaktı. Ancak, kamu emekçileri 90 Temmuz'undan bu yana grev ve toplu sözleşmelik sendika hakkında yoğunlaşan mücadeleleri oligarşinin bu cesaretini baştan kırmıştı. 13 Ocak, tüm yetersizliklerine rağmen oligarşiyi ülkeyi dikensiz gül bahçesi gibi görüp, böyle yönetmeyeceğini bir kez daha gösterdi.

Kamuoyu açısından tüm emekçiler açısından bir sonuç daha çıkarmak mümkün: İsrarı olmaksızın, taleplerden asla vazgeçemeyen ve bunun mücadelesini sürükletmekle kazanmanın güvencesidir.

Cezaevleri direnişleri olsun, 13 Ocak eylemleri olsun, Türkiye halklarının mücadele tarihinde pek çok direniş öğrettiği gibi emegen sınıfları geriletmeyen, hak ve özgürlükler mücadelesinde mesafe katetmenin deneyimlerini bir kez daha hatırlatıyorlar.

Evet, memurlar eylemlerini tüm ülkeye yayarak, işçiler tüm fabrikalarda ayağı kalkarak, öğrenciler her kampüsü mücadele alanına dönüştürerek; ve işçiler, memurlar, öğrenciler, tüm emekçiler gülderiin, direnişlerinin birleşirele "dur" diyebilirler oligarşinin halka karşı açığı savası. "Dur" demenin ötesinde kendileri adım atmaya başlayabilirler, kendi iktidarlara için. ☐

Tutsaklar haklarını kazandılar; "Direniş ve zafer kazandığımızdır"

Son sözü direnenler söyledi

✓ Cezaevlerindeki açlık grevleri 11 Ocak'ta bitirildi;
9 Eylül genelgesinin iptal ettirilmesinden sonra tek tek cezaevlerindeki talepler de kabul ettirildi.

✓ Direniş destek eylemleriyle güçlendirildi... Ankara, İstanbul, İzmir, Gebze, Afyon ve Avrupa'daki açlık grevleri ve gösteriler direnişin başarısını kanıtladı.

Cezaevleri direnişi devrimci tutsakların zaferiyse sonucunda. Devrimci Sol tutsaklar tarafından 10 Aralık 1993'te yapılan çağrıyla bağlatılan ve 18 cezaevinde 500'e yakın tutsağın katıldığı açlık grevleri, Adalet Bakanlığı'nın tutsakların taleplerini kabul etmesiyle sona erdi.

Direniş temel taleplerinden biri olan 9 Eylül Genelgesi 7 Ocak'ta kaldırıldı. Yozgat ve Çankırı dışındaki cezaevlerinde, cezaevi sorumluluk talepleri de kabul edildi. Bu iki cezaevinde de hak gasplarına son verilmesi için direniş sürdüren tutsaklar, Adalet Bakanlığı'yla yapılan görüşmede tüm cezaevleri için geçerli olacak 8 maddelik taleplerinin kabul edilerek, uygulanmaya başlanması üzerine 11 Ocak'ta açlık grevini bitirdiler.

Açlık grevleri genel direniş zaferiyse sonuçlanıncı, Buca ve Kayseri Cezaevlerinde yönetimler kabul edilen bazı talepleri yerine getirmemesi nedeniyle bir süre daha devam etti. Kayseri Cezaevinde de sorunların çözülmesi üzerine açlık grevi sona erdirildi. Gazetemiz yayına girenken, Buca Cezaevindeki açlık grevi de buradaki sorunun çözümü için yapılan girişimler devam ediyor.

DİRENİŞ DESTEKLERLE GÜÇLENDİ

Cezaevlerinde devrimci tutsakların direnişi dışında son bir haftada gerek-

çoğulaşan gösteri ve eylemlerle destek lendi.

Çeşitli demokratik kurumlar ve kitle örgütleri açlık grevleri, basın toplantıları ve cezaevleri önlerinde gerçekleştirdikleri gösterilerle devrimci tutsakların direnişlerine güç verdiler. Bu arada Ankara'da Adalet Bakanlığı ve Meclis'te sorunun bir an önce çözülmesi için yoğun çaba gösteren tutsak yakınları, TIYAD ve ÖZGÜR-DER temsilcileri cezaevleri direnişini kamuoyuna yansıtarak sorunun çözümünü hızlandırdılar.

20 Yaşında Gençler, 60 Yaşındaki Anılarla Omuz Omuz

Sarıyer SHP'de tutsak aileleriyle bir araya gelen devrimci-demokratlar, 8-10 Ocak tarihlerinde 3 günlük destek için grev yaptılar. Tutsakların 30'luk günlerine varan direnişlerini desteklemek için açlık grevi yapan tutsak yakınları ve devrimci-demokratlar, yaptıkları açıklamada, cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamaları protesto ederek hak gasplarının son bulmasını istedi. 50'sinde, 60'ında ana babalar, 20 yaşında gençlerle iç içe bu yönü insanlık onuruna bağlı çıkmaları, bu uğurda yaşlanma rağmen direnmeyen güzelliği paylaşıldı.

Açlık grevinde görüştükümüz Gevre Tarhan 48 yaşında bir ana. Söylediği sözler ise direnişe gözlerini kapayanlara

İZMİR BUCA CEZAEVİ ÖNÜ.
Tutsak yakınları sonunda ölüme de olsa direniş destek olacaktırlar açıkladılar.

ders olacak nitelikte:

"Bir anne olarak değil, bir insan olarak onların yanındayım."

Buca Cezaevi Önünde Gösteri

11 Ocak günü Buca Cezaevi önünde toplanan Ege ÖZGÜR-DER, İHD İzmir Şubesi üyeleri, tutsak yakınları ve EYO-DER öğrenciler, tutsakların sağlık durumlarını görmek költüştüğünü belirelcek cezaevlerindeki tüm tutsakların taleplerinin kabul edilmesini ve hak gasplarının sona erdirilmesini istedi.

Ege ÖZGÜR-DERliler ise yaptıkları açıklamada şunları söyledi: "Cezaevlerinde insanlık onuru ile bağdaşmayan işkence, baskı, terör ve hak gaspları kaldırılmalı, yaşam koşulları düzeltilmelidir".

İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi yönetimin kurulu adına yapılan açıklamada ise cezaevi yetkilileri ve sorumlu kurum-daki hükümlüler evrensel hukuk ilkelerini uygulamaması için görevle çağrıldılar. TÖDEF/EYO-DERliler öğrenciler de öğrenci olarak tutsakların direnişlerini desteklediklerini belirelcek insanlık onuru çözümlenmeyeceklerini vurguladılar.

Cezaevi önünde yapılan açıklamada yer alan polis müdahale etmeye çalıştı. Basın açıklamasında bulunan insanları şu reki rahatsız eden polis, özellikle haberi

izleyen muhabirimize şöyle olarak satıştı. Muhabirimize yaklaşan bir sivil polis "Burada en ufak bir kargaşa çıkarsa seni arada götürüreceğim" diyerek muhabirimizi tehdit etti. Basın açıklamasına müdahale edemeyen polis, açıklamadan sonra dağılan insanları belediye töbelerini çeverek gözetlince almaya çalıştı. Ege ÖZGÜR-DER başkanını ve EYO-DERliler öğrencileri gözetlince almak isteyen polis gösterilen kararı tavır sorucuya başanılı olmalı.

Açlık grevleri sürenken çeşitli demokratik kurumlar ve tutsak yakınları tarafından yapılan açıklamalarla tutsakların haklarının tanınması ve hak gasplarına son verilmesi istendi.

İHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül yaptığı açıklamada tutsak ailelerinin insan taleplerini Adalet Bakanlığı'na ilettilerince açılacak bakanlığın geçmişte kabul edilen talepleri bugün kabul etmemekle doğacak tüm olumsuz sonuçların sorumlusu olacağını belirtti.

Konya Ereğli ÖZGÜR-DER tarafından yapılan açıklamada ise "Direnişimize ölüme oruçluyula yaratılmıştır, yine kazanacağız" denildi. İnsan onurunu korumak için mücadele eden devrimci tutsakların yanında olduklarını belirten Ereğli ÖZGÜR-DER Başkanı Hatice Ögüt, devrimci-demokrat kamuoyunu açlık grevlerine destek vermeye çağırdı.

Denizli'de ÖZGÜR-DER Girişim Komitesi tarafından yapılan çağrı üzerine çeşitli sendika ve demokratik kurumlar katilimlari bir basın açıklaması yapıldı. Yerel radyo ve TV'nin yayınladığı açıklamada, son dönemlerde gerek yoksulluğın baskı-terör konararak cezaevlerinde baskıların bu politikanın bir parçası olduğu vurgulandı.

Mersin'de ise yakınları Malatya Cezaevinde bulunan tutsak aileleri 8 Ocak'ta yaptıkları basın açıklamasında "Çocuklarımızın ölümüne izin veremeyiz. Onların yanındayız" dedi. Talepleri Malatya'da kabul edildiği halde, Çankırı ve Yozgat cezaevlerinde kabul edilmeyerek ölüme terk edilen tutsakların başına gelebilecek herhangi bir olumsuzluğa bakanlığı sorumlu tutacaklarını beliren tutsak yakınları tüm devrimci-demokrat kamuoyunu destek vermeye çağrıldılar.

Bu arada Şimşak başımız milletvekili Mahmut Alınak açlık grevlerinin ölüme sınırına geldiklerini belirelcek Meclis Başkanlığına Adalet Bakanı Seyfi Oktay'ın ya-

Tutsak aileleri: "ÇOCUKLARIMIZ HAKLIDIR"

Açlık grevinde bulunan aileleri, cezaevlerindeki açlık grevleri nedeniyle derinden görülmüştük. Aynı yıl yitmişiyorduk.

Mügerref Pekkan: (71 yaşında. Oğlu Devrimci Sol davasından Bayrampaşa Cezaevinde tutuklu.) "Açlık grevine başlarken, cezaevindeki bütün evlatlarımızı düşündüm. Onların gısp ediliş haklarını alıncaya kadar devam etme düşüncesiyse açlık grevine katıldım. Ölümlerimden sonra da evlatlarımızın hakları verilinceye kadar açlık grevine devam edeceğim. Evlatlarımızı suçsuzdur. Suçlu olan devlettir. Özellikle Adalet Bakanı Seyfi Oktay ve bizlere tehdit ve hakaret yağırdan Zeki Güngör'dür."

Nadire Çelikk: "İstanbul'dan Ankara'ya gelirken şu düşüncelerim vardı,

Haklarımızı daha önce 4 şehit vererek elde etmişiz. Bu hakları tekrar almak ve kazanmak için Ankara'ya geldik. Canımız pahasına da olsa çocuklarımızı destekleyeceğiz. Bu yola canımızı koyduk. Kolay kolay haklarımızı devlete kaptırmayacağız. Suçlu olan haklarımızı asla bırakmayız dediği devlettir."

Melik Akarçay: (52 yaşında. Oğlu Devrimci Sol davasından tutsak.) "Sıvasta 37 insanı, demokratı canlı canlı yakarlar ellerini kollarını sallayarak gzerken, bizim çocuklarımızın insanca yaşamaları için açlık grevi yapmalarını terditsizlikle destekliyoruz."

Melik Kurt: (54 yaşında. Oğlu Devrimci Sol davasından Aydın Cezaevinde tutuklu.) "İnancım tairdir. Tüm cezaevindeki çocuklarımızın gözlemlerini öğreli, hepsine selam ediyorum. Çocuklarımızı terörist damgası vuran hükümetin kendisi terörüst. Çünkü, çocuk-

larımız halk için savaşıyor, mücadele ediyor. Bu düşüncelerine ben de katılıyorum. Hakları verilinceye kadar biz de mücadelede devam edeceğiz."

"Çocuklarımız suçlu değil. Özellikle Zeki Güngör ve devlet suçludur."

Zeynep Şahin: "Çocuklarımızı ipelede kan kusarken, ben evde yemek yapıp yiyecektim. Bunlar bana zehir olurdu. Çocuklarımızı haklıdır ve haklı olarak kazanacaklar. Tüm çocuklarımızın gözlemlerini öpüyorum."

Cemile Özcan: (70 yaşında. Oğlu Devrimci Sol davasından Ankara Merkez Kapalı Cezaevinde.) "Çocuklarımızın mücadelelerinde sonuna kadar haklıdır. Onları sonuna kadar destekleyeceğiz. Onlarla birlikte perokse ölümlerine kadar giderim. Yavularının hepsine selamlarını söylüyorum. Gözlemlerini tek tek öpüyorum. Çocuklarımızın kazanacaklarını anıyorum." ○

Görüş yeri bayram yeri

12 Ocak günü Sağmacılar Cezaevi'nin görüş yeri bir bayram yerinden, bir penik alanından farkıdır. Tel çerçeveler, duvarlar, demirler, kucaklaşmaları önleyordu ama sivilin paylaşımını, paylaşarak büyümesini önlemiyordu. Aç kalınmaz, açık kalınmaz ama direnilmez ve kazanılmaz. Bir yanda Devrimci Sol tutsakları, öde yanda aileler, dostlar ve iki yanda da "yoksular" vardı.

Cezaeilerdeki direnişin zafere sonuçlanmasından sonraki ilk "görüş günü" emekle, sabırla ve fedakarlıklarla yaratılmış mutlufluk reşimine sahne oldu. Tutsaklar kavgacı ailelerine, dostlarına, yoldaşlarına baktıkları anları çocuklarını süzdük çehreleriyle aydınlık gözlerle avırdılar. Çocukları onurlarını korumak için, zafirin önünde dik kökmenli, hakazdan aman dilemişlerdi ya, bu onlara yeterdi. Bir de o günün gözler, o gözler yere bakmıyordu, ıptı ıptıydılar.

Ve Grup-Yorum türküleri söylemeye başladığında ne o yanda ne bu yanda türkiye kullımları, halay çekmeye kalmadı. Evet, Grup-Yorum yüreleri zıkkınlara gittikleri dostlarına her biri bir direnişin öyküleri olan türkülerini, marşlarını armağan ediyorlardı.

Tutsaklar da türküleri kollarında halay girerler. 33 gün aç kaldıkları unutulmaz bile. Direnmenin ve kazanmanın türküleriyle, gılgıncı ile inancı haykırarak "Kazanacağız" sloganlarıyla görüşü bekler. Görüş yeri görüşleriyle ilanımlıdır ki, Kimse hüznü, kederi boğulmadı. Haberler girdi çıktı durmadı, ıptı dikket ve dostun selamı girdi çıktı tel örgülerden. Sarkılar, türküler, halaylar aydınladı bo koridorları. Bir de zafere selamlayan orak-çekiç yıldırdı... Görüş yeri bayram yeridir.

ntılaması istemiyeli bir soru önergesi verdi. Alınak soru önergesinde tutsakların açık grevinin yapım tehlikesi doğuracak boyutlara geldiğini, tutsakların diyet, havalandırma, gıda, haberleşme, ziyaretçiler ve savunma hakkına uygulanın eninimalizasyon ilkinin insani ve hukuksal taleplerinin neden kabul edilmediğini sordu. Adalet Bakanı Seyfi Oktay'a "Bu uygulamaların insani temel hak ve özgürlüklerini, iç ve uluslararası hukuku ayakta tutma, aldığınız bilincinde misiniz?" diye soran Alınak, insanları yarımaları bir şekilde tehlikeye atlamayacağını belirtti.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER PLATFORMU-Destek açık grevinin de ötesinde, cezaevlerindeki direnişin dışarıdaki sesi soluğu oldular.

Gezbe'de Açık Grevi

11 Ocak günü Gezbe ve Pendik SHP İlçe Gençlik Komiserleri, Gezbe Belediyesi Temizlik ve Fen İşlerinden işçiler, DLMKİ öğrenciler ve diğer devrimci demokratlar bir günlük destek açık grevi yaptılar.

Danica SHP'de saat 11:00'de başlayan açık grevi SHP Beldede Başkan Salma Koseali'nin engellemeleri nedeniyle Gezbe SHP'de sürdürüldü. "Halkın Kazanacağı", "Cezaeilerdeki Baskılara Son", "Yaşasın Özgür Direnişimiz" ve "Yenilecektir-Bazı Kazanacağız" yazılı dövizler asarak türkü ve marşlarla direniş sürdüren açık grevçileri, parti binasının dışına "Cezaeilerdeki Açık Grevindeki Tutsakların Özgür Direnişini Destekliyoruz" yazılı bir pankart astılar. Türkü ve halaylarla devam eden direniş 100'e yakın insan katılarak, çok sayıda ziyaretçi açık grevi ziyaret ederek desteklerini iletti. Öğleden sonra Genel-İş Gezbe Şubesi adına açık grevi ziyaret eden temsilciler tutsakların yanında olduklarını belirttiler.

Avrupa'da Açık Grevleri

"Direniş Gelişimimiz Siyasi Kimliği Çözümlenmesine İzin Vermeycek"

Cezaeilerdeki Devrimci Sol davası tutsakların sürdürdüğü açık grevleri Avrupa'da baş kentte başlatılan açık grevleriyle desteklendi. Bir bildiri yayımlayan 30 demokrat kurum ve kitle örgütü, yurtdışındaki Türk-Kürt tüm devrimci-demokratları faizmin devrimci tutsaklar üzerindeki baskı politikalarını kırarak kıymaya çağırıldı. "Halkımızın en değerli evlatları bir kez daha bedenlerini faizme şereftiriyorlar. Cezaeilerde yerleşen devrimci direniş geleneği, siyasi kimliği, insan hakları ve onurunu çözümlenmesine izin veremeyecektir. Devrimci tutsakların direnişini destekliyoruz" denilen bildiri Viyana, Londra, Dortmund, Paris ve Rotterdam'da başlatılan açık grevlerle katılma çağrısı yapıldı. Cezaeilerdeki direnişin zafere sonuçlanması üzerine açık grevleri bitirilen, taleplerin elde edilmesi yurtdışında sevinçle karşılandı.

Beyoğlu SiP'te Açık Grevi

"Sorum Sadece Cezaeilerin Değil Halkın Sorunu"

11 Ocakta Beyoğlu SiP'te yapılan bir günlük destek açık grevine Halkar ve Özgürlükler Platformu'nun oluşturulan demokratik kurum ve örgütlenmelerden temsilcileri yanı sıra Devrimci Emek derişi, Devrimci Öğrenci Birliği ve Genç Ekin Sanat Merkezi'nden temsilciler katıldılar. Açık grevinle katılan kurumlarda adına yapılan açıklamada şöyle belirtildi. "Bırakalım yayınlara ve televizyon izlemeye getirilen kısıtlamaları, mektupların dahi engellenmesini, işyeri alınan yoksulların aramalarda kullandıkları masayacak hale getirilmesi, su sıkıntısının olma- dığı bir kentte içme suyuyla dahi kısıtlama getirilmesi, temizlik maddelerinin verilmesini, hastaneye sevklerin yapılmasını, iç güvenliği askerlerin masası tutuklu ve hükümlülerin nasıl bir yaşamla terk edilecekleri göstermektedir. Bu uygulamalar 12 Eylül sonrası hatırlanmaktadır. O günlerde olduğu gibi bugün de siyasi tutsakları onurlarını korumak için bedel ödemeye hazır olduklarını göstermektedir."

Açıklamada destek eylemlerinin sorun çözülüne kadar süreceği ve sorunun sadece cezaevlerinin sorunu olmadığı, halkların sorunu olduğu belirtildi.

Beyoğlu SiP İlçe merkezindeki açık grevine çeşitli demokratik sendikal kurumların destek mesajları iletili. Açık grevi topluca ziyaret eden ÇHDİ avukatlar Av. Muhtin Köylüoğlu, Av. Özkan Semozoğlu, Av. Hakan Demir, Av. Müslim Erçetin,

Sağmacılar Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tutsakları tarafından direnişin bitirilmesiyle ilgili olarak yapılan açıklamayı aşağıda yayınlıyoruz.

Cezaeilerde direnme geleneğimize eklenen yeni bir halka:

GENEL DİRENİŞ

Devrimci Sol tutsakların 10 Aralık'ta başladığı ve giderek tüm cezaevlerine yayılan genel direniş, 30'a yakın varan siresiz açık grevleriyle, fildi direnişleri, devrimci, demokrat, ilerici kesimlerin ve tutsak ailelerinin direnişin sahiplenmesi ile tutsakları geri adım attırarak zafere kavuşturdu.

Emekçi halkımızın Kürt-Türk, Alevi-Sünni, işçi-memur diye bölüp, birbirinden ayırarak; baskı ve terörle halkımızı mücahidesini düzen sınırları içinde tutmaya çalışarak devrimci mücahede, halk muhalefeti boğma çabası cezaevlerinde kendisini somutuyor. Olgıyı topteykin savaş politikasına uygun olarak cezaevlerindeki devrimci, yurtsaver tutsaklara karşı kapsamlı saldırıları planlarını yapıyor. Sürün ve terör gelecekleriyle, halk gaspılarıyla devrimci tutsakları birbirinden yalıttı, siyasi faaliyetlerini engelleyerek teslim alma politikası uyguluyor. Devrimci tutsakların emekçi halkın mücahidesine karşı gösterdiği duyarsızlık, sıcak mücahede katılma arzusu, örgütlü birleşim olgılarıyla rahatsız eden, bu saldırı politikalarını gündeme getirmesini sağlayan esas etkenlerdir.

Bu saldırılar karşısında doğrudan, cezaevlerinde bu saldırıları bosa çıkarak genel bir direnişin örgütlenmesi. Bu bilince devrimci tutsakların bulundukları her cezaevinde bu saldırıların doğrudan hedefi olan ve bu olumsuz gerek kendi örgül sorunları temelinde, gerekse diğer cezaevlerinde destek temininde bedenlerini açık yatırdılar. Genel direniş anlamını gücünün birleştirilmesinde, bir noktada yoğunlaşmalarında ve ortak hedefe yöneltilmesinde bulundu. Bu açıdan tutsakların en küçük hak talebinde dahi tahammülü göstermediği, en hak talebi demagogy ile karşıtıma çevirip, baskı ve terörle gücünü bilmeye ve direnişin boşluğuna çağırış kopyalarında örgütlenme, direnme kararlığı, sahiplenme ve dayanışma daha fazla önem kazanmaktadır.

32 günlük genel direniş boyunca karışıklardan oluşmuş tüm öneker, direnişin karşı çeşitli kesimlerin gösterdiği tavırlar bu gerçeğin önemli açık birimde ortaya çıktı. İktidarı yetkili ağızları direniş karşısında "Cezaeilerde insanca yaşam konusunda hiçbir sorun yoktur", "Bunları amacı toptayma buruzursuzluk yaratmak, dışarıya mesajlar vermek" diye kamuoyuna açıklamalar yaptılar. Devrimci tutsaklara ve ailelerine ise "Niye direnirsiniz, sizin bir sorununuz yok, diğer cezaevlerinde de su net", "Huzursuzluk yaratıyor, sorun çıkar Devrimci Sol'cular, sorun varsa diğerleri neden direnmiyor?" diyerek, genel direnişin hakkını, kararlığını ve yaygınlaşma kurmayca çalıştır. Bir-iki direniş istisnalar hariç başta yurtsaver tutsaklar olmak üzere diğer sol siyaseter Devrimci Sol tutsakların tüm tutsakların haklarını kapsayan direnişin bitintiliye sefati kaydırdılar. Yeni kendine yurtsaver, ilerici, demokrat sıfatı yakıştıran kurum ve kuruluşlar direnişin görmezden gelmeyi yeğlediler. Gelmiş olayları eksik, yanlış aktarmayı, yapılan açıklamaları yayımlamayı tercih ettiler. İşte tüm bu olumsuzluklara rağmen direnme kararlılığımızla, örgütlenmiş gücümüzle, direnişin genele yayarak ve ortak hedefe yönelerek ve bunlara paralel olarak devrimci sol çevrenin ve ailelerimizin de desteğiyle zafere yakalamayı başardık. Öyle ki 200-300 kişiye yakın tutsak kitlesinin olduğu birçok cezaevinde 20-25 Devrimci Sol tutsakların direnişin daha 20'li günlerinde taleplerinin kabul etmemesi başarısız genel direniş perspektifinin götü- nül göstermesi açısından önemlidir. Bu açıdan genel direnişimiz, halka verildiği-verceği mesajlar yanıyla da örnek olma özelliği taşıyor.

Şimdi 10'un üzerindeki cezaevinde Devrimci Sol tutsakları genel direnişin zafirinin çoklusunu ve hakkı gururunu yapıyor. Düşman atığı ve atacağı her adımda Devrimci Sol tutsaklarını da hesaba katmak zorunda olduklarını bir kez daha göstermiştir...

**DİRENİŞ VE ZAFER GELİNEĞİMİZDİR!
YAŞASIN ZAFERİ KUCAKLAYAN
CEZAEİLERİNDEKİ GENEL DİRENİŞİMİZ!
KAHROLSUN FAİZİM YAŞASIN DEVRİMCI SOL!**

Tutsak yakınları yetkililerin işini bırakmadı Ankara'yı suçlulara dar ettiler

Tutsak yakınları, cezaevlerinde yakalanan direniş ateşlerini kıvılcım kıvılcım ülkenin her tarafına taşıdılar. Mecris konderlanlarda, bakanlık adalarında, parti genel merkezlerinde bazen de lüks otellerin konderlanlarında yakaladıkları suçluları ise "Çocuklarımız onurumuzdur sizlere ödürmeyeceğiz" sözleriyle şaşkınlığa uğrattılar. Suçlular, tutsak yakınları ile her karşılaştıkça suçlarını altından bir kez daha ezdiler. "Taleplerimiz haklıdır, kabul ettik" diyerek namus, şeref sözleri vermek zorunda kaldılar.

Tutsak yakınları yığılı öncesi birkaç kez Ceza ve Tevkil Evleri Genel Müdürlüğü Zeki Güngör'e görüşmüşlerdi. Zeki Güngör ilk görüşmede yakınlardan savunma cesareti gösteremedi. 9 Eylül Genelgesi için "benle değil benemeyi" sözleriyle aileleri bastırma saymaya çalıştı. Başaramadı. Köpseye sıkıştığını hissedene genel müdür "Sizin çocuklarınız bidden cezaevlerinin anlatışını istiyor. Burası ... yeri değil, hiçbir şey vermiyor. Kendi kararınız sizindir." diyerek işleri koparıpken küştüğü ele aldı. Tutsak yakınları Zeki Güngör'e son olarak şunu söylediler: "Hakkımızın hepsini alacağız. Hem de söke söke."

Yetkililerin peşini bırakmayan tutsak yakınları İstanbul'da bir kez Murat Kara-yalın'a görüşerek Adalet Bakanlığı'na görüşürme sözü aldılar. Her zaman olacağı gibi bu söz de yerine getirilmedi. Bunun üzerine tutsak yakınları açık grevlerinin üçüncü gününde tekrar Ankara'ya döndüler.

6 Ocak'ta tutsak yakınlarında Yusuf Ökten ve Sultan Esir ile Avukat Murat Demir Arkan bölgesinde yayın yapan Radyo İmza'da açık grevlerinin nedenleri ve cezaevlerinde tutsakların taleplerini belirten, ayrıca o güne kadar yetkililerle yapılan görüşmelerde yetkililerin keyfîlikleri ve kıyıcı tavırlarını sergileyen bir raporla yaptılar.

Bir gün sonra Adalet Bakanı Seyfi Oktay'la bir telefon görüşmesi yapıldı. Bu görüşmede Adalet Bakanı, tutsak yakınları müstesapla görüşeceğini belirtti. TİYAD'ı ve ÖZGÜR-DE'leri-

TİYAD ve ÖZGÜR-DE'leri tutsak aileleri Ankara'da bıkımadın, usanmadan çıkararak direnişin kazanımına sonuna kadar ulaştılar.

den oluşan heyet Adalet Bakanlığı Müsteşarı Yusuf Kenan Doğan'a üç buçuk saat süren bir görüşme yaptılar. Yapılan bu görüşmede önemli işin maddelerin dışında tüm talepler kabul edildi.

Yapılan görüşmede müsteşar Yusuf Kenan Doğan gayet demokrat, insancıl bir portre çizdi. Ayrıca Adalet Bakanı ve Zeki Güngör'ün de ne kadar iyi insanlar olduklarını, yaşananlara aslında çok üzüldüklerini belirten uzun bir konuşma yaptı. Bu vaaizin ardından "Kazımız size her zaman açık, sizleri her zaman bekleriz" sözleriyle ortamı iyice yumuşatma yolunu seçti. Aileler bu sözler karşısında yanlarındaki Zeki Güngör'ü işaret ederek "Kazımız nasıl açık? Bizleri tehdit ettiniz, hakaret ettiniz, ölümlere ölümler dediniz bu kapılar mı açık" sözleriyle Zeki Güngör'e baskıyı bir darbe indirdiler. Müsteşar ise bu sözlerle rağmen yine yumuşak üslupla "Anlatış mı" diyerek piskini olan bırakmadı. Temsilleri "Bu talepler bütün cezaevleri için geçerli işe anlaşıyor, fakat biz bu sözlerle inanılmaz, defalarca söz verdiğimiz yerine getirmediniz, sizden bir teminat istiyoruz" dediler. Bunun üzerine Zeki Güngör bidden ilgili ayaya kalkarak "Siz te teminat mektubu yazacağım, haydi notere gidin!" gibi sözlerle pek dengeli olamayacağı davasını sergilemeye başladı. Ancak müsteşar Kenan Doğan'ın emriyle sekiş maddeden oluşan anlaşılmaz bütün cezaevlerine taşındılar. Aileler "Taleplerimiz yerine gelmezse direnişimizi

sonuna kadar sürdüreceğiz" diyerek aydınldılar.

**Sonuç Tutulmuyor:
Aileler Oktay'dan Hesap Soruyorlar**

8 Ocak'ta aileler yeniden sözlerin yerine gelip gelmediğini gözlemek için Çankırı ve Yozgat cezaevlerine heyet gönderdiler. Bu cezaevlerinde üzerinde anlaşmaya varılan maddeleri uygulamıyor, hak sağlama devam ediyordu. 9 Ocak'ta SHP MYK toplantısının yapılacağı öğrenen tutsak yakınları, Seyfi Oktay'la görüşmek ve olmazsa SHP genel merkezini işgal etmek düşüncesine SHP'ye gittiler.

SHP'liere söylenen "Biz ne pahasına dursa olsun Seyfi Oktay'la bugün görüşeceğiz" sözleri orada bulunan işleri telaşa düşürdü. O sırada kapıların önünden geçmekte olan Seyfi Oktay'ın onu kesilecek "Biz tutuklu yakınlarız" denildi. Adalet Bakanı vurdum duymaz bir tavırla geçip gitmek istedi. Bunun üzerine analardan biri hili olarak gırtlardan engelledi. "Ne yapıyorsunuz, bırakın beni" diyen Oktay "Sizi nasıl bırakalım, bizi dinlemiyorsunuz, çocuklarımız 40 gündür açık grevinde, çocuklarımızın insanî haklarını dikkate almazsınız, bizi dinleyecekmiş" sözleriyle karşılıklı, önce şaşırma da daha sonra işi piskiriyle vurarak "Benim sizden üç gündür haberin var" dedi.

"Tamam tamam sizi dinleyeceğiz"

diyerek aileleri bir odaya götüren Seyfi Oktay, hemen demagogiye sarılarak "Bizi yıpratıyorsunuz, bidden sonra gelecekteki görüşünüz" demeye başladı. Aileler bunun üzerine Seyfi Oktay'a daha önce verildi de yerine getirilmeyen sözleri anımsattılar. Seyfi Oktay "İnanın ki sizin taleplerimiz, faksların maddeleri harfiyen yerine getirececek, size söz veriyorum." diyerek anaların gönlünü almaya çalıştı. "Bakin açık grevinde çok yaşlı analar var, onların durumu kötü olabilir, baka görüşün, başlarını bir iş gelirse sorulmuş kim olacak" sözleriyle görüşmeyi baskıladı. Analar ise "Suçlu da, somunlu da siz olacaksınız." diyerek oradan ayrıldılar.

Bu görüşmelerden sonra aileler açık grevinin, İHD genel merkezinde sürdürülen telefonla milletvekillerini zorlayan, cezaevlerinde taleplerini yerine getirilip getirilmediğini de izlemeye başladılar

Ve Zafer... "Direndik Kazandık"

11 Ocak'ta görüş için Ankara Merkez Kapalı Cezaevine giden aileler tutsakların mektuplarına el konulduğuna ve görüş kısıtlaması olduğuna öğreni öğrenme Seyfi Oktay'ı aramaya koyuldular. Bakanın bulunamaması üzerine Müsteşar Yusuf Kenan Doğan ile konuşan aileler hakim ve savcıların Yozgat ve Ankara'daki cezaevlerine, gideceklerini söylediler. Bunun üzerine Yozgat ve Ankara için iki ayrı heyet oluşturuldu.

Yozgat'a giden heyet cezaevi savcısıyla görüştüğünde taleplerinin kabul edildiğini ve açık grevinin bittiğini öğrendi. Ankara'daki heyet de cezaevi savcısı ve temsilcileri görüştü ve talepler kabul edildi. Kazanılmıştı... Haber ülkenin dört bir yanına telefonlarla ulaştırıldı. Herkes birbirini kucaklıyor, birlişte barışadık diye tebrik ediyor, sevinç gözyaşları döküyorluyor...

Sözcükler kısa bir süre sonra hayallara dönüştü.

Ankara ÖZGÜR-DE'li giden aileler kapısı açıldığında "Direndik Kazandık" sloganları ve alkışlarla karşılandılar. Evet, herkes aynı şeyi söylüyorlardı: "Direndik Kazandık".

Av. Mert Er Karagülle, Av. Aygün Der-mekale, Av. Metin Filorinalı tutsakların direnişin mücadeleye desteklediklerini belirtirken destek açık grevinde olduk da-yanmışa duyulurları ifade ettiler.

Genel İş Sendikası İstanbul Anakent 1 Notu Şube Sekreteri Naci Ceviz, ve Yönetim Kurulu Üyesi Musa Aykanat, 7 Notu Şube Başkanı Eril Ekici, Şube Sekreteri İsmail Yurtsever ve yönetim kurulu üyesi Şuhretimur Topraklı ve DİSK Genel İş Sendikası üyesi Anvar Karaslan açık grevini ziyaret ederek destek verdiler. İşçi sınıfının mücadelesi ile haklar ve özgürlükler için verilen mücadelemin birbirinden ayrılmayacağını vurgulayan sendikacılar "Her birlikte direnerek kazanacağız" dediler.

Açık grevdekilere ziyaret eden Yıldız Gıda-Sen Eğitim Sekreteri Kemal Yılmaz, SİP Beyoğlu İlçe Sekreteri Ali Özdoğru ve İHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Hüryiğit Şer de tutsakların yanında olduklarını vurguladılar.

Bu arada açık grevine çok sayıda destek mesajı geldi. İHD, Halkın Gücü gazetesi, TİYAD, Devrimci Mücadelede Bedelci İhtilali, Eğitim Emekçileri, Devrimci Gençlik dergisi ve gazetecimiz adına okunan mesajlar bu direnişin de Devrimci Sol tutsaklarının zaferine sona ereceğine olan inancı vurguluyor.

Açık grevine Devrimci Gençlik dergisi çalışanları: bürölerinde katkılan ayrı gelide Grup Yorum, Özgürlük Türkiye, Kültür ve Sanatta Tavrı derisi, Ayşe Gülen Halk Sahnesi ve FOSEM de bir gün-lük açık grevli tutsakların direnişine destek verdiler. Beyoğlu SİP'te açık grevini ziyaret eden Grup Yorum üyeleri "Devrimci tutsakların direnişini bir günlük açık grevli selamlıyoruz" dediler. Daha sonra direniş tutkularını seslendiren Grup Yorum'da 60'ındaki analar halayları ve halk oyunlarıyla eşlik ettiler.

Saat 17:00 civarında açık grevi bitirmek üzereyken gelen bir haberle ortak sevinçe boğuldu. Devrimci Sol tutsakları-

nın Sağmacılar'dan gönderdikleri mesaj direnişin kazandığını haber veriyordu. Evet, bir kez daha son sözü direneler söylemişti:

"Onurlu direnişimize destek olan tüm kurum ve kişiler, Bugün düğmanı bir kez daha yendik. Cezaevlerinde Devrimci Sol tutsaklarının sürdürdüğü genel direniş zaferine ulaştı. 94 mücadele yılına direniş ve zaferin, dayanışma ve sahiplenmenin güzel bir örneğini sergileyerek giriyoruz. Sizlerin desteğinden ise onur duyuyoruz."

"94 bizim yılımız olacak!"

Direniş ve zafer Devrimci Sol geleceğidir!"

Bu mesajın okunmasıyla birbirine sarılan insanlar direnmenin ve kazanmanın mutluluğuna coşkulu hayallara döküler. Ve en son olarak Devrimci Sol tutsakların mesajı bir marşla yantılandı: "Selam olsun kardeşim şimşek çakıp yakarlar... Bir selam!"

Buca da kazandı!

Adalet Bakanlığının tüm cezaevleri için kabul ettiği haklarını Buca Cezaevi idaresince uygulanmaması üzerine açık grevine devam eden tutsaklar 14 Ocak akşamı taleplerinin kabul edilmesini açık grevine son verdiler.

Bu arada 13 Ocak günü tutsakların desteklemek için İzmir SHP'de açık grevini sürdüren SHP yöneticilerinin onayıyla gözetilme alınan aileler bir süre Kantar Karakolu'nda tutulduktan sonra serbest bırakıldılar.

Olguların halıktan istediği, dün sadece dedekt. Düzen partiler o veriliyor, ordu ve polis teşkilatın insanı baklarını ihlal eden uygulamalara "giz yunulması" ve "mili saı seyredir gi" desteklenmektedir. Gerisini devlet gücünü kendisi halledilebilir. "Üç-beş bölücü, yukuı terör" olarak ilan ettikleri yurtseverleri ve devrimcileri etkisiz hale getirmek için devlet gücünü yeterli görmezlerdir.

Mücadele, direniş ve savaş, olguların "üç-beş terör" in kim olduğunu gösterir. Gerekte olguların kayırmadığı çok, ulusal kimliğine sahip olan bir halkın kararlılığı ve emekçi halkların gününge gün mücadelesidir. Süreci içinde olguları her alanda daha derin bir krize yavaşla başladı. Krizin sonuçları anlamında emekçi halkın omuzlarına yitkin yük de, krizle birlikte arttı.

Gerilla karşısında etkisiz kalan ordunun silah donanımı daha da geliştiğini emi yeni silah alarak yeni silah alındı. Panzerden helikoptere kadar milyonlar dolarlık yeni silah alındı. Yetemeli, profesyonel askerler geliştirildi. Korucu ve özel tim kadrosu artırıldı. Yetmedi, özel ordu kuruldu. Tüm biran ebiyetle parayı la yaptı. Ve toplam asker baskarım 1993 yılında 100 trilyon liraya geçti. 1994 yılı için bu harcamaların 400 trilyon liraya çıkacağı tahmin ediliyor.

Bu harcamaların kaynağı halktı. Üst üste yapılan zamlarla, konulan vergilerle, savaş harcamalarının yükü emekçi halka fatura edildi.

Bunlar da yetmedi. Daha fazla asker lazımdı. Öğretmenleri, öğrencileri ve 19 yaşındaki gençleri askere çağırıldı. Kiri savaşın en cephelerine sürüp savaşmalarını istedi. Şimdi ise askerliği uzatarak, halkın çocuklarını cephelerde daha uzun süre tutulmasını hesabını yapıyorlar. Kısacası halk çocuklarını kanlarını bitiyorlar.

Evet, dekilin kan halkın kadını. Gerilla halkın parçasıdır. Gerinin karısında savaş zorlanma, ganimet dökme de halkın coşurudur. Çatışma bölgelerinden gelen asker tabutları içinde yunulmaları ya da "paşa" ların çocukları görülmüyor.

Olguları Türkiye halklarını sadece sınırlıyor, sadece basılı le boyun eğmeye zorlamıyor, aynı zamanda kulluyor. "Dur" demedikçe, onun halkları isteklerini arksı kesmeyecektir. Dün destek o yet isterken, bugün daha fazla askerlik isteyelelerin yarım daha fazla "fedakarlık" isteyelelerini kimsi kuşku duymamalıdır.

Arık Türkiye'nin neresinde yayıyor olursa olsun, bir kimsi stretili kazınmakta olan bir insana seyril konusunda, tarafız konuşmada kalamaz. Savaş her insana ya cebinden okiden para ve yoksulluğa olarak, ya işsizlik ve sefalet olarak ya da kendi canını, çoğunluğu, bir yakınıni kaybetmek olarak yansımaktadır, daha da fazla yansımaktadır.

Bu yansımaları savaşmaya da beraberinde getirecektir.

Tü Türkiye sahtında, bir tarafta emperyalizm, olguları ve kulan gücü, diğer tarafta emetizm, onuruna, kimliğine sahip çıkan halklar yer almaktadır. Ve bu safta, mücadele geliştiçe netleşmektedir.

Olguları bugün için, sovenist kaşınmalarla, özel tim, özel ordu ve subaylarına normal standartların altında güç artırması, masıh korucuları kulanarak kendili sovenistlikte masıh artırması çabamaktadır. Yasa zorla askere aldıkları halk çocuklarını, yine yasa zorla daha fazla kullunma istedi de, saflarını gücündemize itebizlin bir tezahürüdür. Böylesi bir yasa ile -daha da azaltılacağı planlanmaktadır- askerlik süresinin artırılması, gerekte olgularının saflarındaki bir zayıflamayı, önütümüne iaretir.

Bu direnişin kaynağını yine emen sınırlar ve bu kaıymaktaki yüksek miktarda masıh asker nasıldem deniz bekçileri, ebiyetle direniş devamı için ellerinden geleni yapacaklardır.

Anak yoksulluğa itilen ve cephede sürülüp askerlik yapmasını istenen emekçi halkın, olgularının saflarında onun politikalarını uygulamak için kölelecek kan olamaz. Arık kendini devrimci, demokrat, yurtsever ya da ilerci sayan insanların arasında Kiri halkının ulusal mücadelesini desteklemek, çok desteklemek gibi bir ikilen geride kalınmıştır. Şimdi bu mücadeleyi desteklemekle, emekçi halkın kendili emeline, onuruna sahip çıkma ve kendili kanının dökülmesine "dur" deme müdacesi her zammakinden daha fazla içtedir.

Kendi kaderlerini ellerimize almak istiyoruz eğer; zaman, kendi saflarını netleştirmez, tereddütleri, "ama"ları yemek zammamışır.

Kirli savaşa zorla askerlik

Olguların halka açtığı savaş, Kürt halkının özgürlük talebini bastırma istegi, halk tarafından onaylanmıyor. Yasa zorla askerliğini "mecburen" yaparların yanında, sonuçların göze alıp askerden kaçanlar artıyor.

"Terhisler durduruldu", "Askerlik uzatıldı"... 7 Ocak tarihli gazetesinde iki sayfalımda bu manşetler vardı. Ertesi gün, çok konusu resini uzatarak kararını hükümetine yaptı. Genelkurmay'a göre, asker kaçaklarına getirilen yeni ceza uygulamalarının sonuçlarını almak zaman almazdı. "İç ve dış" gelişmelerden dolayı başgelmislik, ilk olarak da şimdiki terhisler erteleniyordu. Böylece iki yıl önce 15 ya indirilen askerlik süresi tekrar 18 ya çıkarıldı. "Kararda olan şimdiki" kaydının kaderi ise henüz belli değil...

MGKN'in istemi ve hükümetin onaylamasıyla alınan karara göre 1972'da terip er ve erbaşların 3 ay, yedek subayların ise 5 ay askerlikten uzatıldı. Karar kamuyundan hatta parti teşkilatlarından habersiz bir şekilde Bakanlar Kurulunda sessizce onaylanarak kesiştiği. Çiller konuyu basından öğrenip kamuyunun baskısından korkarak kendisini sıkıyönetim DYP'liere "Genelkurmay başkanı ile istedi, biz de uzattık" cevabını veriyordu. Böylece Çiller, düzinelerin içinde MGKN'nin elinde olduğunu, "demokratların bir oyununda başkası bir anlamın olmadığı" bir kez daha tırak etmek zorunda kaldı. Çiller'in Tuna gezisinde dönen Savunma Bakanı Mehmet Gülhan, "Geç terhis talebini" diyerek öznesindeki Mayıs cephelemin de uzatılabilirliğini açıkça belirtti. Kararın "bir defaya mahsus" olduğunu açıklaması ise tepkileri hafifletme amacını taşıyordu.

Gizlenmeye Çakılan "Asker Açığı"

Askerlikle ilgili olarak koalisyon iktidarı döneminde birin ile gelişen birçok karar alındı. Önce MGKN'nin ve hükümetin ortak kararı askerlik 18 aydan 15 aya indirildi. Eldesi asker fazlasını erimek için paralı askerlik başlatıldı. Bu hesaba göre, Sovyetler Birliğinin dağılması NATO ulu kriterine göre gelişmelerde ayak yurdulacak, sayıca az, harekeli, vurucu ve caydırıcı güçleri fazla "modern" bir ordu yaratılacaktı. Ancak hesap kımada, "93 Kasım başlarında" "paçda"lık, "modern"lik falırları artı unularak bir tarafta atıldı. Ve büyük bir panik içinde iki yüz el bir asker kaçakının bulundugu ve bunlar yakanlamadığı için Açık Öğretim Fakültesi öğrencilerini askere alıncacağı açıklandı. Hatta 19 yaşındaki gençlerin de askere alınacağı açıklandı. Bu açılımla fazla tepki görme, MGKN ve hükümet

geni adım atarak öğrencileri askere almakta vazgeçmek zorunda kaldılar. Savunma Bakanı Mehmet Gülhan önceki açıklamalarını terine "Asker açığımız çok" diyerek durumu kurtarmaya çalıştı. Ancak asker kaçakları için üç yıla varan ağır hapis cezalarının konması da ihmal edilemez. Bunun kamuyuna açıklanmasıyla kaçak durumda olanlardan 12 bin 500 kişigin askerlik gübelerine bağyordugu bildirildi. Görünüşte sorun yoktu. Açılımlarına göre asker açığını kapatmışlardı.

Arna bu ulkenin asıl yöneticileri bakanlar, hükümetler değil MGK olduğundan nihai karar MGK verecekti. Nitekim Savunma Bakanının "Asker açığımız çok" açıklamasının üzerinden 40 gün bile geçmeden MGK askerlik süresini uzatarak kararını hükümetine yaptı. Genelkurmay'a göre, asker kaçaklarına getirilen yeni ceza uygulamalarının sonuçlarını almak zaman almazdı. "İç ve dış" gelişmelerden dolayı başgelmislik, ilk olarak da şimdiki terhisler erteleniyordu. Böylece iki yıl önce 15 ya indirilen askerlik süresi tekrar 18 ya çıkarıldı. "Kararda olan şimdiki" kaydının kaderi ise henüz belli değil...

Burjuva Kalemörpür Şaşkın; "Kim Yönetiyor Bu Ülkeyi?"

İki yıl önce "ordumuz paçda"laştıyormuş, modernleşiyormuş" masalları doğrudusuna kalem sallayan burjuva yazarların sık sık "karar değışirmeleri ve her kafaşında işik aserlik süresini karşısında canlanı sıklı. Son karara ve Çiller'in açıklamalarına "tepi" gösterildi. Hüriyet gazetesinde Öktay Ekiçi "Sayın Başbakan bunları ulkeni yonetime yetkisi ve sanı nın perekiridği sorumluluk kendisinin değil de Genelkurmay'ın değil, bakyorsunuz "Vallahi onları istediiler, biz de evet dedik" anlamında lalları ediydi. "İç ve dış" yazdı. Sabahtan Cengiz Çandar da "Türkiye'ye gelenlerin kim yönetiyor" başlıklı yazısında benzer şeyler vuruldu. Türkiye de yapay yamağımdaki tartışmada olsa da tartışmada bir kontroilla yazılan olan Yeni Güneydin gazetesinde Behç Kılıç ise, "Gerekirse herkes aserlik" başlıklı yazısında, "... Terhis gelen askerlerimiz, görev sürelerini uzatmamız için ko-kime askerliğini uzatmasından rahatsız değizik..." dedikten sonra Kürdistan da genel kurulcularından da "görev" yaptıkları, aralarında yaranalan halk "şehit" olanları olduğunu yazıyor; ama ne hikmetse Kürdistan'da askerlik yapan hatta kendi deyimle "şehit" olan bu genel kurulcularından bir tanesinin bile ismini belirtmiyor. Yazamaz da, çünkü "Kiri savaş" bağışladığından bugüne kadar ölen bir tane genel çocuğu yoktur.

Kürdistan'daki kırli savaşa bugüne kadar yüzlerce trilyonluk aseri yitirmek ve harcamaya yapıldı. Bugün yüz el bir ünvanında asker yapıldığı halde yine yetmez deniliyor. Büyük umutlar bağlan "özel ordu"nın sorunu çözmeyeceği girdinden ortaya çıkış durumunda. Kiri Kürdistan batfında da yeni "çözüm"leri, arayışı içinde...

Halk Askerlikten Soğuyor

Devletin resmi rakamlarına göre asker kaçaklarının sayısı 250 bin. Bu sayı gidecek artıyor. Bu sayıya devletin askere almak istediği ancak tepkiler üzerine vazgeçmek zorunda kaldığı üniversite öğrencileri ve kasimler dahil değil. Kuşaca Kürdistan'daki kırli savaşta girmeyenlerin sayısı her geçen gün artıyor. Evet, gerekçeleri de halkın askerlikten soğuması diye bir olgu var. Bu olgu, sülenen süzlerin ötesinde rakamlarla, yaşanan gerçeklerle ortada. Bir yandan asker kaçaklarının sayısı artıyor. Buna karşı ceza müeyyideleri artırılıyor. Öte yandan halkın askerlikle ilgili değer yargıları değişiyor. Askerlik, "kutsalıgınlık" kaybediyor.

Gemiyette askerliği "vatan borcu", "namus borcu" olarak nitelleyen, askerde olmaları "şehit olmak" diye yücelten halk, bugün çocuklarının halka açılan savaşta ölmelerini istemiyor. "Bir savaşta" bir alieti olmaları "vatan borcu" olarak nitelermeyenler de bu olguları ölmeyecekleri "iş" pisi naile ediyor. Bu nedenle de doğul asker kaçaklarını askere ve özellikle de sıcak savaş bölgelerine göndermek istemiyor. Tabii bu konuda zengirler, üst düzeydeki askerler ve sivil bürokratlar başarıllı oluyor. Onların çocukları sıcak savaş bölgelerine gtmiyor. Hatta askerlik bile yapmıyorlar. Orduya görev yasanı subayları içinde bile sıcak savaş bölgelerinden uzakta durmaya çalışmak tavı yapıyor. Ordunun kendi iç raporlarında, üst rütbelilerin merkezi yerlerde kalırken, kendi ve önemli karakolları alt rütbeli subay ve astsubayların gönderildiği, bunların da görevle ilgili kişisizliği "göz"lerine karşı kişisizliği "göz"lenildiği yazılıyor. Tüm bunlar açışla bir şeyi ifade ediyor: Açıkça bir şeyi ifade ediyor. Kiri halkın halkı aktif savaş, Kiri halkının özgürlük talebini bastırma için kullandığı yöntemler halk tarafından onaylanmıyor. Yasa zorla askerliğini "mecburen" yaparların yanında, sonuçların göze alıp askerden kaçanlar artıyor.

Askerlik süresinin uzatılması kararına karşı tepkiler girdinden göze görüldü boyutlara ulaştı. Kışkırlar içindeki huzursuzluk dışarıya yansıyacak boyutta atıldı. Gözle görülen çok daha ötesinde bir iç tepkinin olduğu ise, gizleme çabalarına rağmen artık biliniyor.

Medya desteğiyle "kış operasyonu"

Gerilla tarafından üst üste darbeler vurulan devlet güçleri, misilleme olarak yaptıkları operasyonlara bir yenisi daha eklediler. Devlet güçleri sınırötesi hareketi altında Kuzey Irak dağlarını bir kez daha bombaladı. Siyasi iktidar gerilla eylemlerinin durmaması ve bunun karşındaki acızlığını önüne geçmek için sık sık Kuzey Irak topraklarını bombalıyor. Yapılan sınırötesi saldırıların rastgele olduğu ve Kürt bölgelerindeki sivilleri, boş dağları hedeflediği ortada. "Bu işi biliyoruz", "Ülke içinde ve dışında darbeler vuruyoruz" görüntüsünün devamı olan bu son saldırı da burjuva basın "Gerilla'ya darbe vuruldu" diyerek duyurdu.

"Hakkari darbesi: 66 PKK'lı ölü" (Hürriyet, 13 Ocak 1994)

"33 PKK'lı öldürüldü" (Milliyet, 13 Ocak 1994)

"Bingöl'de PKK'ya darbe, 37 ölü" (Sabah, 14 Ocak 1994)

Bezyaz elbiseleri giymiş asker ve helikopter fotoğrafları süslenerek verilen yalandaki baskılar polikolaj savaşın yalanlarını sadece bir kısmın oluşturmuyor. Basındaki haberlere göre, Hakkari'nin Kato dağında Tuğgeneral Osman Pamukçulu'nun komutasında "büyük" bir operasyon sürüyor. "Ben askeriye işi taşıtım" demesiyle ünlü General Pamukçulu'nun operasyonu havadan ve karadan sürüyor. Operasyon havadan

Yasa zoruyla ya da maaga dağlara çıkarılan asker ve özel timlerin, gönüllülük temelinde savasın gerilla karşısında hiçbir başarı şansı yoktur.

Hakkari ve Sirt'ten kaçan Süper Kobra ve Skorsky helikopterleriyle, karadan ise Hakkari dağ komandolarınca sürdürülüyor. Operasyonun "başarısı" üzerine yapılan açıklamalara karşın, artık biliniyor ki, Otağüstü Hal Bölge Valiliğ'nden başka haber kaynağına başvurmadan gerek görmeyen burjuva basının üstünörün haberleri sadece devleti başanlı göstermek isteminin ısmarlama ürünleridir.

Devlet askerliği zıttı, korucu sayısını artırdı, özel orduyu devreye soktu. Ancak yine de "bu iş bitireceğiz" sözünü değiştirip "94'te bitireceğiz" demek zorunda kaldı. Elbette yıllardır olduğu gibi yeni tarihler de vereceklerdir. Şimdiki yaparın yoğunlaşma, özellikle Mart yerel seçimlerine kadar yaratılmak istenen polikolaj üstünlüğü sağlamaya yöneliktir.

DEP'lilere

keyfi baskılar

Aralık ayının son haftasından itibaren, aralarında il ve ilçe yöneticilerinin de bulunduğu 150'ye yakın DEP'li gözaltına alındı.

DEP'in Ağrı, Batman, Bingöl, Elazığ, Hakkari, İğdir, Kars, Malatya, Siirt ve Şırnak illeri ile bunlara bağlı 39 ilçe örgütü gözaltılar nedeniyle kapalı.

Ağrı Yönetim Kurulu üyesi Haydar Düzgün, Derlik İlçe Yönetim Kurulu üyesi Hamit Sol, Mardin il Başkama Mehdi Aslan, Mardin Merkez İlçe Sekreteri Nuri Dağ ve Viranşehir örgütünden Fethi Yıldız gözaltına alınmalar arasında bulunuyor. Şanlıurfa il örgütünden Müslim Ataç ise Aralık ayı sonundan bu yana "kayıp".

Öyle görünüyor ki, asker terhislerini durdurun, "seçim" in namurların gölgesinde yapılması için yasa hazırlayan iktidar, yurtsever demokrat adayların yerleri seçimlere hazırlanması engellemek için elinden geleni yapıyor.

Mersin'de

yoğun gözaltı

Mersin (Mücadele) Kürt halkının yaşadığı mahallelerde, sık sık operasyon yapıp insanları gözaltına almak ve işkenceden geçirmek Mersin polisinin "olağan" işlerinden biri haline geldi. Polise göre Kürt olan herkes potansiyel suçlu.

Son olarak 28 Aralık 1993 ile 10 Ocak 1993 tarihleri arasında Kürt halkının yaşadığı Demirtaş, Gündoğdu, Selçuklu ve Çay mahallelerinde yapılan polis operasyonlarında 50 kişi gözaltına alındı, işkenceden geçirildi.

Tam bir keyfiyet ile yapılan operasyonlar Kürt halkı üzerinde korku ve yılmak yaratmaya amaçlıyor. Buna rağmen Mersin'de mücadelenin sürekli gelişiyor olması, polisi yöntemlerinin amacına ulaşamayacağı gösteriyor.

Mezar anmasına

ceza

Malatya (Mücadele)-İstanbul'da 1 Nisan 1993 tarihinde şehit düşen Hakkari Karahan'ın Malatya'daki mezarı başında yapılan anmadan sonra gözaltına alınanlardan dokuz kişi, hiçbir delile dayanmadan tutuklanıp ve haklarında örgüt propagandası yaptıkları gerekçesiyle Malatya DGM'de dava açılmıştı. Polisin hazırladığı fezlekeye dayanarak alınan dava, 6 Mayıs 1993 tarihinde başlamıştı.

Aylarca tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakılan dokuz kişinin yargılandığı dava 11 Ocak 1994 tarihinde sonuçlandı. Malatya DGM, Aydın Bulmacı, Muharrem Çetinkaya, Abdülhalık Kurt ve Niyazi Akkele'e birer yıl hapis ve 1 milyon lira para cezası verdi.

Lice'ye çevrilmek istenen bir kent: CİZRE

Şırnak'ın Cizre İlçesi, yurtsever bir yığılma sahne alması nedeniyle devletin boş hedefi haline gelen bir kent. Devlet güçleri bu yıl Cizre'ye daha boyutlu saldırılarına bulunacaklarının sinyallerini, yeni yılın ilk günleriyle göstermeye başladılar.

7 Ocak akşamı saat 19:30'da da Cizre halkı, yığılma bir şekilde top ve havan sesleriyle duyuma başladı. Tank taburundan Cudi Mahalle'sine mermi yağdırıldı. Saat 22:15'e kadar devam eden bu ateş sonunda Emin ve Mümine Katmış adlı karı-koca ile çocukları Altı yasanın yitirirken altı kişi de yaralandı, yaralıları Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Açılan ateşin hedefi tamamen sivillilerdi. İşabet olan evler büyük hasar görürken kullanılamaz hale geldiler.

9 Ocak'ta yine ilk saat kadar süren havan ve top atışlarına tanık oldular Cizreller. Saldırının esas hedefi Cudi ve Sur mahalleleriydi. Bu saldırı- nın bilgililerinden Ramazan Bilgiç, Sabiha Bilgiç, Hediye Bilgiç ve Emin Bilgiç, Mahmut Bilgiç adlılar ilk yıllarında iki çocuk ile Sabiha Bozkurt adında bir kadın yasanı- nı yitirdi. Ayrıca Bilgiç ailesinden üç kişi de yaralandı. Daha sonra saldırının olduğu mahallelerdeki evleri tek tek arayan polis yüzün üzerindekinin- insani gözetim alıp işkencelerden ge-

çirdikten ve "Ya korucu olursunuz ya göç edersiniz" tehditlerinden sonra serbest bıraktı. Saldırılarına ilgili bilgi veren Cizre Belediye Başkanı Haşim Hapimci devlet yetkililerini davet ettiğini belirterek "Yılabında Diyarbakır'a gelip bir gece kalıp gitmekle sorunlar çözülmeye. Cizre halkının güç durumunda olduğunu gelip görünsün" dedi.

Bu saldırıların sonra Cudi ve Sur mahallelerinden yer yer göç başladı. Saldırının bir hedefi de bir an önce bu mahalleleri göç ettirip yerlerine Teyan ağırlatma mensup korucuları ve ailelerini yerleştirmek. Böylece şehrin kontrolünü ele geçirip giriş çıkışları denetlemek hedeflerini.

Yer yer göç eden aileler görülmeyle birlikte, halk evlerine yerleştirmeye çalışarak ya da camilere sığınarak zorla göç ettirilmeye karşı direniyor.

Devlet güçlerinin rastgele ateş yapmaya devam etmeleri ve korucuların baskısı nedeniyle Cizre'de görünlik sürüyor. Gerilla karşısında etkisiz kalan devlet güçlerinin, şehirlere bulunan savunmasız yurtsever halka baskıları artarken, önümüzdeki süreçte, Cizre'de de bir provokasyon yaratılarak sivil halk saldırısına ve Lice'de uygulanan senaryoların tekrarlanması bekleniyor.

Özgür Gündem bürosunda "terörist" avı

Özgür Gündem gazetesinin Diyarbakır bürosu 12 Ocak günü polis, jandarma ve zırhlı araçlar ile basıldı. Üzüm bir süre büro- nun çevresini alıyarak alan polis ve jandarma, aralarında bir temsilci Salih Tekin'in de bulunduğu gazetecilerle birlikte o kişi- yi gözaltına aldı.

Diyarbakır'da Özgür Gündem gazetesinin basan jandarma ve polis, büroda bulunan temsilci Salih Tekin'i yanı sıra, on kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra gazetecinin dağıtımını yapan Atılım Basın Dağıtım şirketi basan polis, altı kişiyi daha gözaltına aldı. Yapılan görüşme üzerine DGM savcısı, her zaman şüphelilerin sahte gerekçelerden birini ileri sürerek jandarmanın büroda bir PKK'lı olduğunu iddia etmesi ve büroorum bu amaçla basıldığını söyledi.

Kültür ve Sanat Tavrı dergisi Diyarbakır temsilcisi Tanfatta yapılan basın açıklaması ile Özgür Gündem gazetesi ve genelinde tüm sosyalist basın üzerindeki keyfi baskılar protesto edildi.

Özgür Gündem Yazı İşleri Müdürü Tutuklandı

Yayın yoluyla bölücülüğü yaptığı iddiasıyla İstanbul DGM'de yargılanan Özgür Gündem gazetesi Yazı İşleri Müdürü Kemal Şahin, 12 Ocak günü ifade vermek üzere gittiği mahkemeye tarafdından tutuklandı: Çağdaş Gazeteciler Derneği İstanbul Şubesi tarafından yapılan açıklamada, basın bakanı Şahin'in baskıları, basım sistemleri yönelik politikaların ürünü olduğu vurgulanırken, tutuklama kararını protesto edildi.

Özgür Gündem gazetesinin dört yazı işleri müdürü halen Bayrampaşa Cezaevinde tutuklu bulunuyor.

13 Ocak Ankara ve Malatya'da memurlara devlet terörü

Kamu emekçileri caddelerde, alanlarda

13 Ocak, memurların iş biriktirme günüydü. Belediye, eğitim, sağlık, sosyal hizmetler, yargı, enerji, haberleşme, gıda ve bankacılık okullarındaki memurlar, vizite eylemleriyle, yemek boykotlarıyla, iş bırakma hizmeti durdurup alanlara yürüdüler.

İstanbul, Ankara, İzmir, Samsun, Konya, BEM-SEN ve SAGLIK-SEN'in de katıldığı KP'nin kararı doğrultusunda Adana, Trabzon, Eskişehir, Malatya ve daha birçok il ve ilçe'de memurlar gerek vizite kağıdı alarak, gerekse de tili tavrı koyarak tam gün eylem yaptılar. Belediye, hastane, vergi dairesi, PTT ve diğer işyerlerinin önünde sabah saatlerinde başlatılan grevler, yer yer taleplerin dile getirildiği şenliklere dönüştürülürken, öğle saatlerinde eylem caddelere taşdı, işyerlerinden alanlara yürünerek mitinglerle kamu emekçilerinin sesi, hiç kimsenin duymazlığını gelemeyeceği bir güce ulaştı.

13 Ocak'taki eylemi kimin amacıyla her zaman olduğu gibi valilikler, emniyet müdürlükleri yine iğbâdınıydı. Başta İstanbul Valiliği olmak üzere, diğer illerde valiler, kuruşluğlara gönderdikleri genelme'nin, "kimsenin idareyi biriktirmemesi", "kimsenin dışarıya biriktirmemesi" isteyecek, memurlara bir kez daha gözdağı vermek istedi. İşyerlerinin önü ve beliri alanlar her memur eyleminde olduğu gibi, o gün de çoklu, panzerli polisler tarafından işgal edildiği.

Ama yine sökmü. Türkiye genelinde on binlerce memur, verilen gözdağına, polis saldırılarına, gözaltılara rağmen, yine saydı.

"Mücadelemizin Taleplerimiz Gerekçesizince Kader Süreceğini Bir Kez Daha Açıklyoruz"

Kamu emekçilerinin mücadelesi, '90 Temmuzunda THD'nin hampirelinin, BEL-DE'ri belediye emekçilerinin, Devrimci Memur Hareketinin açtığı yoldan yürüyor.

Kamu emekçilerinin 13 Ocak'taki genel eylemi, belkide daha öncelikle eylemlerinden amaç olarak farklı değildi. Hedef, "Grevli, tolu sözleşmeler sendika hakkı, ortak çalışanlar yasağı, işsizlik esasına göre örgütlenme hakkı, sendika iç işleyişini belirleme hakkı"ydı.

Devrimci Mücadelede Memurların da içlerinde yer aldığı, onerikil etmeye çalıştığı ve on binlerce kamu emekçisinin katılımıyla hayata geçirilen eylemlerde taleplerin verilmesi, yasal güvenceye kavuşturulması için işsizlik idar bir kez daha uyardı. Bu uyarının ne derince etkili olacağını da albette sürgün göstercek. Ancak 13 Ocak, memurların genel eyleminin işsizlik idarından, idarının memurlara yönelik planlarını istediği gibi gerçekleştiremeyeceğini de ortaya koydu. "Memura grev hakkı Meclis'ten grevmez" diyerek memurların önüne grevmez bir sendika yasa tasarısı getiren ve "bu-nu tartışın, bize önerin" diyen işsizlik idar ve onun bakanlarına karşı, kamu

Türkiye genelinde on binlerce memur, verilen gözdağına, polis saldırılarına, gözaltılara rağmen, yine ayakta yadı. Belediye, hastane, vergi dairesi, PTT ve diğer işyerlerinin önünde sabah saatlerinde başlatılan grevler, yer yer taleplerin dile getirildiği şenliklere dönüştürülürken, öğle saatlerinde eylem caddelere taşdı, işyerlerinden alanlara yürünerek mitinglerle kamu emekçilerinin sesi, hiç kimsenin duymazlığını gelemeyeceği bir güce ulaştı.

emekçileri iş bırakarak, hizmetleri durdurarak, idarının uyarılarını bozabilecek güce olduklarını eylemleriyle bir kez daha gösterdiler.

Sınıf mücadelesinin gücü belirliyor. Kamu emekçileri idarının manevralarına derinlikle, taleplerini söke söke alabilecek güçte sahiptir. 13 Ocak bunun bir kez daha görülmüşü sağlamıştır.

ANKARA

13 Ocak'ta Ankara'da öne çıkan polis terörü oldu. Sabahın erken saatlerinde memurların toplanacağı Sakarya Caddesi, Atatürk Bulvarı ve Mihapasa Caddesi gibi önemli caddelerde işgal alındı. Binaların polisin işgal buratları sınırlı kalmayan Kızılay Meydanı'na giden yollar, Sıhhiye ve Bakanlıklar bölgesini de kapsıyordu. Saldırı caddesi da rahatlıkla anlaşıldı.

İktidar polisiyle önlemleri gözdağı eylemleri çıkarırken, kamu emekçileri de işyerlerinde toplanmaya başladılar.

Belediye memurları saat 11.00'de ASK önünde toplanarak yürüyüşe geçtiler. Tüm SAGLIK-SEN'li memurlar Hacettepe Üniversitesi Merkez Kampüsü'nden, Kültür-Sen'li Kültür Bakanlı'nın önünden yürümeye başladılar. Her

Binlerce memur doldurdu alanları... Binlercesi caddeleri sloganlarıyla aştı... 13 Ocak'taki çoğaltarak, daha da kitleselleşerek, radikalleşerek KAZANACAKLAR

sendika belirlediği merkezde toplandı. Tüm sendikalar saat 12.00 olmadan yola çıktıklarımda herkes tek bir yer yürüyor: Sakarya Caddesi'ne geldiklerinde memurların sayısı üç bin aşmıştı.

Memurlar caddede çevik kuvvetli, panzerliyle büyük bir polis ordusuyla karşılaştılar. Başlarında da Ankara'nın yeni Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar...

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu adına yapılan kongresinin ardından sloganlar atılmaya başlandığında polisler de memurlar yürütmeye ve dağıtmak amacıyla harekete geçti. Saldırıyı bizzat Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar yönetti. Polisin ilk müdahalesinde memurların yandı "Memuruz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını atarak oldu.

Polisler genel saldırıya geçmeden önce Orhan Taşanlar kendisi saldırdı. Kitlenin içinden tek tek memurları gösteriyor, polisler de zorla arabaya bindiriyorlardı. Çevik kuvvetlerin, sivil polislerin saldırısı vahşet boyutundaydı. Bir yanda yerlerde sürüklenen, dövülmeye gözetilene alınan memurlar ve "Hükümet İstifa", "Devlet Terörüne Son" sloganları, diğer yanda devlet terörü. Çevreden yaşananları izleyenler, tepkilerini daha fazla saklayamadılar. Polise "yuh" çekmeye başladılar, bazıları da polislerin elinden memurları kurtarmaya çalışıyorlardı. Saldırıda gazeteciler, dersaneden çıkan gençler ve

polise yuh çeken halk da payını aldı. Sakarya'daki saldırı sırasında sendikaların yöneticilerinin pek çoğunu gözaltına alan polis, kalandan da 13 Ocak açmıştı sendikaların toplanmaya çalıştı. EĞİT-SEN ve Sosyal Hizmet-Sen basılıp, kapatılarak o anda sendikada bulunan yöneticiler de gözaltına alındılar. Sendika başkanlarında da gözaltına alındılar. SAGLIK-SEN Ankara Şube Başkanı Cevher Tosun'u da gözaltına aldı.

Ankara'da işsiz idarının saldırgan yüzü açığa çıkarken, Sakarya vahşetinden geriye hastaneye kaldırılan yaralılar, dövülmeye gözetilene alınan memurlar ve talan edilmiş bir Sakarya Caddesi kaldı.

İSTANBUL

İstanbul'da Kamu Çalışanları Platformunda yer alan sendikalar üye on binlerce memur, başta belediyeler, hastaneler olmak üzere, diğer kurumlarla işgasi yapmayarak, grev olduklarını bildiriyor, işyerlerinin önünde şenlikler düzenliyor, pankartlar, dövizler astılar. Devrimci Mücadelede Memurlar tüm işkollarında gerçekleştirilen eylemlerde aktif olarak yer alırlar.

Tüm belediyelerde BEM-Sen ve Tüm Bel-Sen işyeri memurları iş bırakırken, Şişli Etfal, Yedikule Göğüs Hastalıkları, Cerrahpaşa, İstanbul PT, Süreyyapaşa, Kartal Devlet Hastanesi, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi, SSK Hastaneleri ve daha birçok şifalı kuruluşunda Sağlık-Sen ve Tüm Sağlık-Sen'in grevi nedeniyle hasta muayeneleri yapılmadı.

Bayrampaşa Cezaevinde çalışan Tüm Yargı-Sen üyesi gardiyanlar saat 11.00'de bir basın açıklaması yaparak, içinde bulundukları kötü ve onur kırıcı koşulları parlatmanın önlenmesini istedi. Eyleme 200 civarında gardiyan katıldı. Gardiyanlar, buradan Fethi Park'ına giderik mitinge katıldılar.

Yine Tüm Yargı-Sen işyeri memurların Bolge İdare Mahkemesi'ne iş bırakmaları sonucu, davalarına bakılmadığı ve

BEM-SEN'liler, Devrimci Mücadelede Memurların doğru önderliğiyle '90'da bu yana direnişlerde, alanlarda yer kararlari; hedefe ulaşacaklar.

vezneler çalışmadı.

Vergi dairelerinde çalışan Maliye memurları, bazı işyerlerinde iş bırakırken, bazı yerlerde de işi yavaşlattılar.

Gıda ikulona giren Tekel Genel Müdürlüğü'nde de memurların yüzde 80'i iş bıraktı.

Eğit-Sen üyesi yaklaşık 300 öğretmen, vızte kağıdı alarak derslere girmediler.

Sabah iş bırakan, iş yavaşlatan, işyeri dışında gelenik yapan kamu emekçileri, aynı işyerlerinde işi arkadaşlarının da desteğiyle öğle saatinde Fatih Parkı'nda toplanarak bir miting yaptılar. Gruplar ve kortajlar halinde parka yürüyen memurlar, "Grev Hakkını Kullandık, Kullanacağız", "Anı-Tarih Yasasına Hayır!", "Toplu Sözleşme Hakkımızda Engellenemez" sloganlarını okuyarak, çok sayıda pankart ve döviz açtılar. Hemen hemen her işyerinden kendi sandıkla pankartları altında yürüyerek gelen memurların mitingine, direnişte bulunan Florence Nightingale, Kağıthane Belediyesi işçileri, belediye işçileri ve Tekel işçileri de destek verdiler.

Memurların mitingine destek verenlerin başında, bir grup emekli de vardı. Sorunların çözümü için saat 11.00'de İstanbul Emekli Sandığı Müdürlüğü önünde bir eylem yapan emekçiler, miting alanında "Emekliyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla mücadelede kendilerinin de olduğunu gösteriyorlardı.

Türkiye Elektrik Kurumu'nda (TEK) çalışan Ener-Sen üyesi memurları, Tes-İS üyesi işçiler, TEK'in 13 işyerinde iş bırakarak etkili bir grev gerçekleştirdiler. TEK Beyazıt birimindeki işçi ve memur 300 emekli, işyerlerinde sloganlarla Fatih Parkı'na yürüdüler.

Yaklaşık 5 bin kamu emekçisinin ve işçinin toplandığı Fatih Parkı'ndaki mitingte yapılan konuşmalarda taleplerin haklılığı dile getirilerek, hükümet kamuoyu önünde tartışmaya çağırıldı.

Kadıköy yakasındaki çalışan memurlar ise, saat 13 sıralarında Kadıköy Belediyesi önünde toplanarak 4000 kişilik bir kitle halinde İskele Meydanı'na yürüyüşe geçtiler.

Kadıköy'deki alana gelen memurlar, burada bir basın açıklaması yapıp hataylar çektikten sonra dağıldılar.

SAMSUN

KÇP içerisinde yer alan sendikaların üyelerinden oluşan yaklaşık beş bin kamu emekçisi, saat 11.00 sıralarında Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşte bir de tabut taşıyan kamu emekçileri, yaptıkları açıklamada "Memur emfasyonuna yenik düşüp de öldü" dediler, iki saat süren eylem, kamu emekçilerinin gruplar halinde dağılmasıyla sona erdi.

KONYA

Eğit-Sen, Tüm Haber-Sen, Tüm Maliye-Sen, Kültür-Sen ve Tarım-Sen üyesi yaklaşık iki yüz kamu emekçisinin katılımıyla eylemde konuşan KÇP dönemi sözcüsü Nejat Çınar "Grevli, toplu sözleşme sendika hakkımız adına kadar mücadele etmeye devam edeceğiz" dedi. Akşar eşliğinde yapılan yürüyüşün sona eylem sona erdirdi.

Alaşah'da ise Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen ve Tüm Haber-Sen üyesi kamu emekçileri işi Seydişehir'de Eğitim-Sen üyesi iş bırakma eylemi yaptılar.

İZMİR

Sağlık-Sen ve Tüm Sağlık-Sen üyesi kamu emekçileri, Gölhis Hastahalın Hastanesi'nde iş bırakarak basın açıklaması yaptılar. Hastanenin içinde döviz ve pankartlarla yürüyen kitle, sık sık "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Hastaneler Halkın Malıdır, Satılmaz" ve "Yaşam Hakkımız Kardeşliği" sloganlarını okuyarak yürüdüler. Hastanenin önünde toplanan yaklaşık üç yüz kamu emekçisi de, yaptıkları basın açıklamasında sendikale taleplerinin yanı sıra, cezalandırılan yağan sorunlarla da değindiler. Ayrıca Konak Belediyesi'nde, Alsancak PTT'sinde ve Buca SSK, Karşıyaka Devlet Hastanesi, Behçet Uz Çocuk Hastanesi'nde çalışan kamu emekçileri de iş bırakma eylemi yaptılar.

TRABZON

Yüzlerce kamu emekçisi iş bırakarak Numune Hastanesi önünde toplandı. Bazı siyasi partilerin, işçi sendikalarının temsilcilerinin ve DKÖ'nin de destek verdiği eylem, saat 11.00'de başlatıldı. Polis ve eylemle katılmak isteyen kamu emekçile-

rinin çalıştıkları kurumların engelleme çabalarına rağmen, coşkulu bir hava içinde geçen eylem boyunca sık sık "Sadece Değil Toplu Sözleşme" ve "Söz Yetki Karar Çılgınları" sloganları atıldı.

KARS

Kars Belediyesi'nde çalışan Bems-Sen'i memurlar basın açıklaması ve iş bırakma eylemi yaptılar. Yaklaşık yüz kişilik katıldığı eylemde "Memurların sendikale mücadelesi anlattıkları, direnişin daha çok sahiplenilmesi gerektiği vurgulandı. Memurların yapaçakları eylemlerden rahatsız olan polisler, sabahın 6'sından akşama kadar Kars Belediyesi'nin alubuka ya alarak memurların üstünde baskı oluşturmaya çalıştılar.

ZONGULDAK

İş bırakarak madenci heykeli önünde toplanan 300 kadar kamu emekçisi "memuruz Haklıyız Kazanacağız" ve "Sadece Değil Toplu Sözleşme İstiyoruz" sloganları ile yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında yaklaşık 1500'e ulaşan kamu emekçileri Valilik binası önüne kadar yürüdü.

KIRŞEHİR

Tüm Sosyal-Sen üyesi kamu emekçileri, SSK hastanesi önünde eylem yaptılar. KÇP'de dahil on sendikaya üye 400 kadar kamu emekçisi de Devlet Hastanesi önünde toplandı. KÇP Dönem Başkanı Yıldırım Kaya'nın yaptığı konuşmadan sonra, kamu emekçileri belediye yürüdü. "Sadece Değil Toplu Sözleşme" ve "Sendika Hakkımız Grev Silahımız" sloganlarının atıldığı belediye önünde eylem sırasında kitlenin sayısı yaklaşık 800 kişi olmuştur.

MERSİN

Tüm Sağlık-Sen ve Tüm Sosyal-Sen

üyesi kamu emekçileri, SSK Hastanesi'nde, Yapı-Yol-Sen, Eğitim-Sen ve Demiryol-Sen üyesi ise Devlet Hastanesi'nde toplu vızte eylemi yaptılar. Liman-İS Sendikası üyesi ve Petrol-İS ve Yol-İS yöneticilerinin de iş bırakarak katıldığı eylemlerde üç bin kadar kamu emekçisi sık sık "Memuruz Haklıyız Kazanacağız" sloganını attılar.

KOCAELİ

Tüm Maliye-Sen, Haber-Sen ve Eğitim-Sen üyesi iki bin kamu emekçisi, saat 12.00'de İzmit Belediyesi önünden yürüyüşe başladı. Kamu emekçileri "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "İşçi-Memur El Ele Genel Grev" sloganları ile sürdüğü yürüyüşü PTT merkezi önünde sona erdirdiler.

ESKİŞEHİR

KÇP'de yer alan sendikaların ve CHP üyelerinin katıldığı sessiz yürüyüş

malatya, ANKARA- Polis coplarına, gözetlilere rağmen taleplerini haykurmaktan vazgeçmediler. Onlar haklıydı çünkü. İktidar şimdi cöplern ayıbmı örtmeye çalışıyor.

halk akşarlarla destek verdi. Eylemle ilgili haber yapmak üzere yürüyüşü izleyen muhabirimiz Muhtin Erdoğan polis tarafından gözetlilene alındı. Arkadaşımız dört saat sonra serbest bırakılınca, eylemlerin genel olarak coşkulu bir hava içinde geçtiği gözlemlendi.

ADANA

Tüm Bel-Sen üyesi 200 kamu emekçisi iş bırakarak Beldehat önünde toplandı. "İşçi Memur El Ele Genel Grev", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız" sloganlarının atıldığı eylem sırasında polis "Bu işyerinde Grev Var" pankartını el koymak istedi. Kamu emekçilerinin protestosu ile karşılaşılan polis, pankartı geri vermek zorunda kaldı. Tek 6 ve 8 Sendikası'nın 3, 5, 6 ve 8 no'lu binaleri de kamu emekçilerinin desteğiyle verildi. Tüm Maliye-Sen ve Eğitim-Sen üyesi 250 kişi Devlet Hastanesi'nde, Demiryol-Sen üyesi 100 kamu emekçisi atasyon meydanındaki sağlık ocuğunda, Tüm Sağlık-Sen üyesi 100 kişi de SSK hastanesi önünde toplanarak toplu vızte eylemi yaptılar. Ayrıca Tüm Sosyal-Sen üyesi 50 kadar kamu emekçisi Çarşıya ve Sosyal Güvenlik Müdürlüğü önünde toplanarak iş bırakırken, Emek-Sen üyesi 40 kadar memur da Emekli Sandığı Bölge Müdürlüğü önünde toplanarak eylem yaptılar. Eylemler çoğu kişiye geçerken, kamu emekçileri kararlılıklarını gösterdiler.

MALATYA

Eğit-Sen, Tüm Bel-Sen ve Tüm Sağlık-Sen'e üye memurların yaptıkları, il ve katilimın yoğun olduğu eylemlere tahammül edemeyen polis saldıracak, şerör estirdi.

Eğit-Sen ve Tüm Bel-Sen üyesi yaklaşık 150 memur, toplu vızte eylemi için Malatya Devlet Hastanesi'nde toplanarak eylemi başlattı. "Yaşam Toplu Sözleşme" "Mucadelemiz", "Sadece Değil Toplu Sözleşme" pankartlarının açıldığı eylem akşarlarla sürerken, sivri polislerin saldırısına uğradı. Toplu konuşma isteyen polis, Eğitim-Sen Malatya Şube Başkanı Sabri Taşkın ile Eğitim-Sen üyesi öğretmenlerden Birol Satar, Ali Ekber Bayraktar, Hasan Balı, Muhammet Canbey, Burhan Gül ve soyadları öğrenilemeyen Ramazan, İsmet, Doğan isimli öğretmenlerin küfür ve hakaretlerle yerlerde sürüklenerek gözetilene aldı. Diğer memurlar, gözetilene alınan arkadaşları serbest bırakılana kadar bir yere ayrılmayacaklarını açıkladılar. Bu sırada bir öğretmen elindeki basın açıklamasını almak isteyen başkomiser, basın açıklaması kendisine verilmeyince, öğretmenin yüzüne silahla kazması vurarak saldırdı. Öğretmenin kanlar içinde yere düşmesine, diğer memurların tepki göstererek söz konusunu komiseri dövdüler. Bunun üzerine polis 15 kişiye daha gözetilene aldı.

Bu saldırılarından sonra Tüm Sağlık-Sen'i memurların, hastane içinde bildirilerek ve yemek yokluğu yaparak eylemlerini sürdürdüler. Polis sağlık emekçilerinin de saldırı ve 14 kişiye yerlerde sürüklenerek gözetilene aldı.

Polisin bu saldırıların protesto etmek ve gözetilene alınan arkadaşlarının serbest bırakılması talebiyle, 500 kişilik bir memur grubu SHP Malatya 1 binasına işgal etti.

SHPI yöneticilerinin ilgisizliği üzerine, bazı SHP'iler üyeli kartlarını yakarak bu durumu protesto ettiler.

Memurların büyük çoğunluğu daha sonra serbest bırakılınca, gazeteleri, yuma girenken Eğitim-Sen Başkanı Sabri Taşkın ve Tüm SAGLIK-Sen Başkanı Doğan Yıldırım'la birlikte 4 memur halen gözetilene tutuluyor.

Pusulula

Kirlı savaşı ekonomik destek yine halkın sırtına!

"P" adıyla yapılan faaliyetlerin geride bırakıldı. Şimdi ekonomik fethi devrim başlatıyor" diyerek iğbana gelen iktidar, bugün emekli halka karşı tam bir ihanet girişimi. Toz pembe vaatlerin arka planında, anahat hararetli suya dönen ve kendinden başkasına hayır düşünmeyeceği anlaşılır iktidar, daha 94 yılının başlarında aldığı, alacağını 94 yılında ekonomik kararlarla emekli halka karşı ağzından köpük saparak adeta "kökünü kazıyacağı" diyor.

Gelinen noktada uygulanan "ekonomik politikalar", "tekrar terörizm", "kalınma planları", "vergi reformları" files etmiş, derinleşen ekonomik krizin yükü, klasik deyişle halkın sırtına bindirilmiş. Halk, kendi aleyhine peş peşe alınan ekonomik "önlemler" nefes alamaz hale getirilmiş. İktidarı halkı karşı açtığı kirlı savaşı göçerli cömertlik, halkın çıkarları söz konusu olduğunda cıvrılığı bile mülki aratıyor. Emekçilerin yana hiçbir önemi almama özet bir tına gösterdikleri, ekonomik, demokratik ve siyasi taleplere karşı sınırdan bırakıldığı, soyayı bir kaldırıp bir indirirken, ekonomik terörü de ihmal etmiyor.

dele Kanunu'nda yer alan çekine göre iki önemli değişiklik yapıldı.

İlk değişiklik, fonun kullanılma yetkisi üzerinde oldu. Daha önce işçileri Bakanlık'nın yetkisine bırakılmış olan fonun kullanımı, şimdi yeni tasarıda tümüyle Başbakanlık devredilirken, fonla ilgili bütün düzenlemelerin Başbakanlık tarafından yapılması kararlaştırıldı.

İkinci değişiklik ise, fonun gelirleriyle ilgili oldu. Daha önce on bir maddeden oluşan fon gelirlerini güdümler için üç ayrı kaynakla daha eklenirdi. Fonun yıllık gelir ortalaması trilyonu aşan 900'lü telefon hatlarında, TV reklamlarında, alkollü içki ve sigara satışlarında alınacak paylarla geliştirilip artırılması belirtildi. Bu tasarıya göre, TV reklam gelirlerinin %30'u, 900'lü telefon gelirlerinin %25'i, alkollü içki ve sigara satışlarında ise siçe, paket vb. ambalaj başına 500 liranın Bakanlar Kurulunca saptanacak katları kadar (bu miktar 20 karta kadar olabilecektir) para miktarı ile terörle mücadele fonuna aktarılacak.

Tasarıda, ayrıca fonun kamu bankalarından birinde açılan hesaba toplamlarına da kararlaştırıldı. Bu gelir hayı yüksek olması hermen bütün kamu bankalarının yöneticilerinin hareketi de geçirdi. O kadar yüksek ki, bütün banka yöneticileri bu hesaba kendi bankalarından almışları için daha şimdiden kulislere başladılar bile. Tabii tasarı sadece bununla da sınırlı kalmıyor. Sermayesizliği, tarımı ya da yarı devletle ait olan kurum ve kuruluşların yıl sonu bilanço karlarının %30' oranında bir hisseyi bu fonu öde-

Fona aktarılabacak kaynaklar

1. 900'lü hatlardan sağlanan yıllık toplam 4 trilyon gelir
(%25'i alınış oranı 1 trilyon).

2. TV kanallarının bir yıllık reklam geliri olan yaklaşık 4.5 trilyon liranın %30'u olan 150 milyar lira.

3. Tekel'in satışta olduğu ve sigaralarda kesilecek fonun

Kurula birtelivecek.

Kamu şirketlerinden terör fonuna	Terör fonuna ödevilecek miktar (milyar TL)
Şirket	
Tüpraş	19,7
Tekel	22,8
Seker fabrikaları	4,6
Erdemir	23,9
Türk Petrol	27
TKİ	3,7
Petrol Ofisi	39,7
İGSAŞ	8,4
TKİ Şeytömer	10,1
Eihbank	6,5
Toplam	166,4

Kamu şirketlerinden alınacak terör fonu, 1992 yılında gerçekleştirilecek bilanço kararlarına göre düzenlenecektir.

"Devletin iki yakasını bir araya getirmek için" halkın yaygınla yapıp var gücüyle silkeleyenler, köşeye sıkışan bir kedi gibi can haviyale halkı tırmalayarak çalıyolar. İktidarı bu ekonomi politikasının ön örneklerinden biri de, terörle mücadele fonu için ayrılan yeni kaynaklar oldu.

"Terör" Söz Konusuysa

Akan Sular Durmuş

Todümesi, muhalefeti bastırılabilecek için, daha önce Terörle Mücadele Kanunu'nda daha da ağırlaştırılmış işi değişiklikleri yapacağı açıklanıyor iktidar, işi ısrarla terörle mücadele fonuna yeni kaynaklar bularak bağladı.

Terörle Mücadele Kanunu'nda yapılabilecek değişiklikler hazırlayan işi, terörle mücadele fonu için yeni bir tasarıyı gündeme getirdi. Tasarıda, fonun kaynakları için radyo, TV reklam gelirleri, içki, sigara ve 900'lü telefonların pay alınması yoluyla üç yeni kaynak bulundu. Bu konuda kamuoyuna yaygınla bilgileri göre, terörle mücadelede kullanılan halka "faci kullanımı" özelliği veren tasarıda fonun terörle Müca-

mesini de kararlaştırdı. Tasarının özetinde günlerde Bakanlar Kurulunda görüşülüp ivedi olarak Meclis'e gönderilerek yasalaştırılacağı açıklandı.

Ayrıca terörle mücadele fonuna şimdiye kadar ticari plaka gelirlerinin % 5'i, her yıl işçileri Bakanlık bütçesine konacak ödenek, işçileri Bakanlık tefik ve Başbakanın onayı üzerine diğer fonlardan yapılabilecek aktarımlar, silah tıjima, bulundurma ruhsatları, trafik sürücü ve tescil belgeleri, kamet teskeresi ve pasaport şerhlerinin alınma harçları %10'u, ilah silah gelirlerinin %10'u, bağış ve yardımlardan ayrılan paylar, Milli Piyango gelirlerinin %5'i ve spor müsabakalarıyla at yarışlarından elde edilecek gelirlerin % 5'i de bu fonun kaynakları arasında yer alacak.

Halka verildiği hiçbir sözü tutmayan iktidarı, halkı alıp süpürmesi için açtığı savdını yine halkın finans etmesini istemesi anlamına gelen bu tasarı, idareni halka emekli düğmalığı açığa ortaya koyuyor. Ancak idaralığın ve devlet unutmamalıdır ki, halka karşı işi hiçbir düğmalık abedi olmamıştır.

Demirel "Eti, yemi, sütü bedava sattırım" dedi
Yüzsüzlüğün ve yalanın bu kadarına da pes doğrusu

Demirel, kamuoyunda büyük tepki çeken Etil Balık Kurumu, Süt Endüstrisi Kurumu ve Türkiye Yem Sanayi fabrikalarının özelleştirilmelerine müdahale edeceğini açıklarken, "Yüzde sekseni benim zamanımda bitirilen Etil Balık Kurumu, SEK ve Yem Sanayi fabrikaları işi pahasına eden çıkarılmamalı. Şimdi top bender. Gereğini yapacağım. Bu kuruluşların çok önemli hizmetleri olmuştur. Bu tesislerin özelleştirme yoluna gidilmesini tektik edeceğim" dedi.

Daha itidat költüğüne oturmada "benim çiftim", "benim köylüm" dediği tarım emekçilerinin belini bir daha doğrultamaması için elinden gelen hiçbir şeyi esirgemeyen, koalisyen iktidarının ilk birkaç ayında kredi borçlarının dolay köylünün elindeki topraklara el koyan, özelleştirme programı çerçevesinde art arda gerçekleştirilen hak gasplarına ve işçi kıyımlarına karşı "Düzlüğe çıkmak için herkes fedakarlık yapmalı" diyen Demirel, şimdi kulluı unuttu. "Eti, yemi, sütü yok pahasına sattırım" diyor. Üstelik de, sanki hiçbir şeyden haberi yokmuşcasına, sanki bir başka ülkede yaşıyormuş gibi, tarım

kesimiyle ilgili özelleştirmeyi "tektik edeceğim" açıklıyor.

Seçim vaatlerinde "Biz özelleştirmeyeceğiz, özertilemeyeceğiz" diyen, sandıkta çıktığında ise özelleştirilmesini getireceği "yararları" sayı sayı bitirmeyen Demirel, KİT'lerin haraç-mezal satışmasını sağlayacak ekonomik politikalara dört elle sarılarak vaatlerini ne çabuk unuttuğunu gösterdi.

Özelleştirmeyle ilgili yaptığı açıklamalarda "İşçi hakları iyi korunmalı. Özelleştirme yolunda kimsa mağdur edilmemeli" demeyi de ihmal etmeyen Demirel, bizzat kendisinin Başbakanlık yaptığı yıllarda sadece işçileri değil, bütün halkı mağdur ettiğini unutmaması olsa gerek. Tabii halk aksi başındaysa!..

Kürdistan'daki vergi yükü en az 5 puan daha artırıldı

Yeni vergi yasanın yürürlüğe girmesiyle Vergi Usul Kanunu'nda yer alan geçici 37. maddede kaldırıldı. "Güneydoğu ve Doğu bölgelerinde çalışanlara vergi avantajı" sağlanı ve bununla da 1991 yılından bu yana hem yatırımları artırmak, hem de göçü uygulamak amacıyla 33 lide vergi muafiyeti uygulanmasını sağlayan bu geçici maddenin iptal edilmesiyle, Kürdistan'da yaşayan halkın vergi yükü en az 5 puan daha fazla-
laşmış oldu.

Geçtiğimiz yıl Kürdistan'daki ürettirilen ve sabit gelirlerinin gelir dilimlerini % 60 artırmak vergilerinin artırarak, bu yıl gelir dilimlerini artırma yerine, indirimi vergiden tarımına vazoçtığını açıkladı.

Bu tasarıdan önce 8 milyon lira aylık geliri olan bir emekçi, yıllık 96 milyon liralık geliri için %20 üzerin-

den 19 milyon 200 bin lira vergi ödüyor.

Yeni düzenlemelerden sonra ise, aynı mürur ya da işçi gelirinin 75 milyon lirası için 18 milyon 750 bin, 21 milyon lirası için de 6 milyon 300 bin lira ödeyecek. Böylece bir mürur ya da işçinin yıllık fazla ödeyeceği vergi miktarı ise 5 milyon 850 bin lirası olacaktır.

İzlenimler... Röportajlar...

Küba, devrimi savunuyor

6-11 Aralık tarihleri arasında Küba'daydık. Mücadele muhabiri Küba ile dayanışma komitelerinin Havana'da düzenlenen kongresine katıldı. Kongreyi düzenleyen ICAP, Küba ile uluslararası dayanışmayı organize eden bir Küba kuruluşu. Devletten ayrı, ama tamamiyle Küba devriminin gönüllülerinden oluşan bir kurum. ICAP'ın davetiyle Havana'ya giden Mücadele muhabiri, Küba halkının misafiri oldu ve gözlemlerini aktardı.

A tımızda Atlantik'in uçsuz bucaksız maviliği sona erip Karayip'in yeşilliklerle donanmış adaları görüldüğünde, ilk olarak belki dünyanın en çok istisla akınına uğramış ve onların kahırını çekmiş bu kıtasını, bilenece yüzleri kütüplara, romanlara, hatta kimi azözüklü deyişlerimize yerleşen tarihi gözlemlerini önüne getiriyor. İnkalar, Aztekler... Colomb ve İspanyol sömürgeçler... Yağma ve talan imparatorlukları... Ve isyan... Bolivar, Sandino, Mari, Zapata, Fidel ve Che! Ve yedi kuşak genillere daima cömert bir yurt olan ormanlık dağlar. Kölelik ve isyan. Ezilmişlik ve özgürlük. Ama hepsinden önemlisi, kurtuluş için silahları ile yol açanlara daima kucağı açmış bir tarih. Ve devrim. İşte Küba. ABO eklemlerinin önünde molotofların okşasını taşıyan, Commerçie arabasını yakarken, Yankeelerle Dömbelbay'da denize atarken selamlaşmış Küba. "Dün" değiştiren yagannlar. Çiftçihavuzlar'dan delgalandiran bayrak, yalnızca karıştırdıkları gecekonduların emek ordusunu, yalnızca baştan başa bizim ülkemizi deşil, Küba'yı da selamlıyor. Kanımızda duvarlara yazdığımız mesajımız, sadece bizim inancımız değil, Kübalı için de emek ve su kadar önemli.

Sierra Maestra'nın üzerinden geçenler, gözümüzün önünden geçen şehitleri Che'nin, Fidel'in mavi sakalları ve 1 Ocak 1959'un Havana'sı o yüzden hiç de uzak bir "sın" gibi geliyor. Bugün yapıyoruz. Milyonların gücü ve fedakarlıklarıyla yığılan bu tarihi biz yazdık. Merhaba Küba!

Uçağımız Havana'ya iniyor. Dışarıda Aralık ayına rağmen yalancı bir yaz sıcakı var. Girişte konsolosluk ve ICAP davetimiz gösteriliyor. Kontrol noktasındaki memur yüzümüzde bekliyor. Türkiye'den gelen delegeler olarak bizi sevinç ve şaşkınlıkla karşılar bir gülümsemeye selamlıyor. Kıçığa otelte taksit ile gidyoruz. Başka bir ülkede bu belki çok normal, ama Küba'da bir lüks. Çünkü benzin az ve caddelerdeki otomobilleri andır görülen bir yağmur arac. Küba bisiklete biniyor.

Her taral yeşil. Kömür edildikten Pan American Oteli, spor ve diğer etkinliklerle tam bir kompleks oluşturuyor. Bu ülkede küba kompleks, Pan Amerikan Olimpiyatları döneminde halk tarafından gönüllü emekle inşa edilmiş ve sporculara hizmet vermiş. Birkaç yüz metre ötede deniz manzarasıyla şimdiki her turler, hem de yanlışlıkla yararlanıyor.

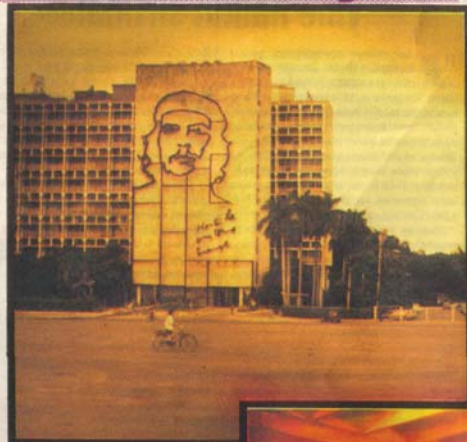
Programımız ikinci gün otelin yakınında bir okulda yapılan açılış ve tanıtma toplantısıyla başlıyor. 22 Aralık ülkesinden gelen delegelerin katıldığı ICAP başkanı'nın "höggedin" konuşmasının ardından, heyetler kendilerini tanıtıyorlar.

270 delego o an Küba halkıyla dayanışmanın kıvamını yaşıyoruz.

Kongrenin ikinci günü Küba'nın içinde bulunduğu koşullar ve devrimin ihtiyaçları üzerine yapılan tartışmalarla geçiyor. Ev sahiplerimiz yaşıdıklarını aktarıyorlar. Devrimi ve sorunlarını bir Kübalının günlük yaşamındaki olgularla anlatıyorlar. Ve belli başlı konulardan birisi de dayanışmanın örgütlenmesi. Çünkü Küba halkı dayanışmaya en çok ihtiyacı olan bir halk. Denebilir ki, faşistinden sosyal demokratına kadar, çok geniş yelpazede bir karşı-devrim cephesi tarafından çöktürmek istendiği kadar Küba halkı bugün en fazla ve en yaygın ölçüde desteklenen bir halk. Tek tek dayanışmaların dışında, başta Latin Amerika olmak üzere, dünyanın hemen her yerinde yüzlerce dayanışma komiteleri var. O yüzden bu derece yaygın komitelerin ve onların dayanışmasının koordinde edilmesi başta başma önemli bir gündem konusunu oluşturuyor. Avrupa Dev-Genç'in ilaç kampanyasından, Örneğin Mekika'da birer maceraları bağışlayan emekçilerin destine kadar, bütün bu yaygın dayanışma ağının örgütlenmesi zaten bu kongrenin asıl konusunu oluşturuyordu. Nitekim kongrenin manevi anlamının dışında ortaya çıkan sonuç, 1994'un Küba ile Dayanışma Yılı ilan edilerek, maddi dayanışmanın güçlendirilmesi ve politik faaliyetin artırılarak ambargonun delinmesi kararı oldu. Ayrıca Küba'yı dayanışma kongresinin 1994'te Avrupa'da, dünya kongresinin ise 1995'te Küba'da yapılması kararlaştırıldı.

Küba Halkı Zorluklarına Savayıyor, Ama Belirliyle Olan Yine İnsan Kuşatılmışlık ve ambargo Küba halkı-

Toplumsal yaşamda gençlerin ağırlığı hissediliyor. Apartman örgütlenmelerinden meclise kadar varan komiteler ve seçilmiş yöneticiler sistemi, her düzeyde yönetim işlerinde sorumluluk üstleniyor. Kübalı, çocuklardan gençler ve kadınlara, yol-su işlerinde, okul ve mislilere kadar her işini bu komitelerle örgütüyor.

▲ CHE'nin proleter devrimci kişiliği, direnen Küba'da, yeni insanın yaratılmasının mayası olmuştur.

nın günlük yaşamına yansıyor. Sadece ekonomik sıkıntı yaratıyor, kültürel faaliyetlerden politik faaliyetlerin örgütlenmesine kadar tüm bir toplumsal yaşamı etkiliyor. Ortalama 200-250 Peso arasında. Parlamento görevlileri ve bakanlar da aynı ücreti alıyor. Daha rahat işlerde çalışan görevlilerin ücretleri 200'ün altına düşüyor. Ortalamanın üzerinde ücret alanlar ise ağır işler ve pilotlar. Yazarlar Birliği Başkanı "Bugün Küba'da yaşayan bütün aydınlar devrimci. Çünkü değerleri kaçıp gitti. CIA'nın ve benzeri karşı-devrimci kuruluşların paralı devletlerin cazibesine dayanmadılar" diyor. Ambargo nedeniyle Granma'nın kağıt sıkıntısından sadece dört sayfa çıkarılabildiğini, diğer yayınlarda azalma olduğunu anlatıyor. Oysa kültür düzeyi ve üniversite mezunu bakımından Küba halkı dünyanın ilk sıralarında gelen halkı olarak biliniyor. Bilim, özellikle tekno lojisi alanında tartışmasız bir yere sahiptir. Halka buluşları, top hizmetleri ve turlarız açısından bu teknoloji alanında ABD'ye de geride bırakan üstünlüğe sahiptir. Bu teknoloji merkezinde çalışanlar "Kızı karışt bir çekilde aşacağız" diyecek kadar bu alanda büyük bir gelir kaynağı yaratma iddiasındadır. İlginci bir örnekte, günde 105 litre süt veren bir inek "yaratılmıştır". Bir okulu duyuruyormuş. Olduğunda heykelini dikmişler.

Ekonomi birçok açıyla etkilese de, Kübalı yöneticileri ekonomiyi oldukça fazla vurgu yapıpalar da, yine de ekonomiyi her şey değil. Devrim insanı unsuru beliriyor. Kübalılar örgütlü bir halk. Küba devriminin geleceğini de bu üstünlüğüne ne oranda değerlendirebileceği beliremeyecek. Turlzme önem verdikleri şeyler. Fidel, Örneğin bu yolla emperyalizmin yoz

tüketim ve kazanç algınlıklarının risklerini göze aldıklarını belirtiyor. En küçük aralıktan sızmaya hazır fuşun, rüştin, kapitalist kültürün özentilerinin Küba halkını açık, yoksulluk kadar tehdit ettiği açık.

Devrimi Ayakta Tutacak Temel Unsurlar: Halkın Örgütlülüğü ve Sosyalist Değerler

Küba 12 milyon nüfusluyla ve her kilometre karesiyle gerek bir tartışma alanı. Krizi halkla anlatmak ve fedakarlıktan birikte tartışmak için bir yıl içinde tüm ükayı kapsayan tam 23 bin toplantı yapılmış. Sadece enarjı sorunu için bunun da dışında 60'nın üzeri toplantı gerçekleştirilmiş. Toplantılara katılanların sayısı müthiş bir rakam: Halkın yüzde 70'i.

Çalışabilir nüfusun tamamına yakını çalışıyor. İşsizlik çok. İşyerinin kapanması durumunda, çalışanların gönüllülikle temelinde tarlari işlerine kaydırılıyor. Veya çok ayrı iş önerilen kulalar, bunları da kabul etmezse bir yıl boyunca maaşının yüzde 60'ını yitiriyor. Toplumsal yaşamda gençlerin ağırlığının hissedildiği Küba'da güçlü bir sendikal örgütlenme bulunuyor.

Yerleşim alanlarındaki örgütlülükler ellerinden geleni yapıyor. Apartman örgütlenmelerinden meclis kadar varan komiteler ve seçim yöneticileri sistemi her düzeyde yönetim işlerinde sorumluluk üstleniyor. Kubalı, çocuklardan gençler ve kadınlara, yol-su işlerinden, okul ve mislere kadar her işini bu komitelerle örgütüyor.

Sıcak ve sevecen Latin Amerika kültürünü, sanginden zencine kadar tam bir ırklar karışımı temsil eden bu insanlara ambargo ve ekonomik sıkıntılar gümlemedi. Kuba hem bir yurt-severlik hem sosyalizm olanır için. Yaşamlarında Fidel'in tartışmaz bir yeri var. Fidefe büyük bir sevgi ile bahılır. Fidel demek devrim demek. İki birbirinden ayrılmaz bir bütün oluştuyor.

Küba'da yediden yetmişe herkes devrimin nöbetini tutuyor. Devrimi Savunma Komiteleri (CDR) en geniş kitli örgüt. Kubalı bir anılamı neredeyse bütün fertleri komite üyesi. Camiao Devrimi Komitesi Başkan'ın dediği gibi, Küba'da devrimi savunacak ve ayakta tutacak olan sivil halkın kendisi. "İstersen sizin ölümlüğün de savmıya hazırız" derken, elbette sosyalizm değerleri entelemyasalarlık kültür ve moral dergileri konusuyor. Çünkü onun Çin'in ve böyle bir Küba devrimin mirasını taşıyor.

Çernobil Çocukları

"Deniz kenarında, daha önceleri Yankee'lerin oturduğu bir bungalov köyün-

Moncada savaşçılarını: "En büyük madalya devrim için mücadeleye eden ve onu savunanların kafasındadır"

Tropikal meyveleri toplama işini üstlenen "Julio A.Meila" enternasyonal kampında, Kubalı devrimci ve kampla çalışan enternasyonal emek tugayları bizi çok sıcak karşıladılar. Birlikte öğle yemeği yedikten sonra, tarifi Moncada ve Playa Giron çatışmalarına katılmış savaşçılar aramızda dağladık bizlerle sohbetle bahıştılar. Moncada savaşçıları madalyalarını taktarak geldiler. Mücadele muhabiri olarak bu sıcak karşına ve sohbet içinde bir Moncada savaşçısına soru yöneliyoruz.

"Birçok madalyanız var. Bu ödülleri nasıl aldınız?"

Moncada Savaşçısı: En büyük ma-

dalya göğüsle taşınmıyor. O devrim için mücadeleye eden ve şu anda onu savunan insanların kafasındadır. Gördüğünüz madalyalar mücadelenin belli aşamalarını ifade ediyor. Örneğin, birisi yedinci mücadelesi için, biri Sierra Maestra'daki mücadelesini... Ben kısmı da daha sonra sosyalizmin inşası için verildi. Şu görüşünüzü Moncada'nın 20. yıldönümünden dolayı verdiler. Bu madalyayı bir kereye mahsus olmak üzere Moncada'da savaşan çok az bir grup insan aldı. En son aldığımız madalya ise, böylesi mülklerin eğitimci içindi. Bugün bu madalyaları takmamı rica ettiler. Ben de üzerimde taşıyorum.

Bu arada Devrimi Sol heyeti Moncada savaşçılarına duydukları saygıyı ifade ediyor. Devrimci Sol'un mücadelesini anlatıyorlar. Ve Türkiye halklarının kurtuluşu için savaşan bir örgüt olarak Devrimi Sol bayrağını Moncada savaşçılarına hediye ediyorlar. "Ülkemizde düşmanın kuyumdarı altında savaşçılarımızın canlarını vererek delgalandırdığı bayrağımdır, siz Moncada savaşçılarına aynı özgürlük için verdiğimiz savaşın simgesi olarak sunuyorum. Kazanacağız!" Bayrağı veriliş sosyalizm savaşçıları için anlamlı bir an. Bayrağı alan Moncada savaşçısı onu bir

süre göğsünün üzerinde tutarak kalabalığın bakışlarına ve kameralara çeviriyor, daha sonra yavaş ve özenli hareketlerle katılıp koluna asıyor. Ve harelikten ekliyor: "Sağ olun. Onu demerimizin diğer değerli hediyeletir yanına asacağız." O

CDR Kadınlar Birliği: "Ülkemizin Savunmasını Aktif Katlıyoruz"

Küba'nın en büyük kitli örgütlenmesi olan CDR'nin içinde Kadınlar Birliği de yer alıyor. Kadınlar Birliği, çocukların düzenli olarak okula gitmelerinden sağlık konularına kadar çok çeşitli görevler üstleniyor. Ve aradığın işi yapmanın, dinlemenin veya toplumsal eğlencelerin örgütlenme-

lümünü onlar hazırlar."

Estrella'ya soruyoruz:

"Nerelesin? Çalışıyor musun?"
Estrella: Ben Varadero yakınlarındayım, ama dokuz yıldır burada yaşıyorum. Üçün subay ve birliği buraya yakın. Kendim okulda temizlikçi olarak çalışıyorum. İki kızım var. Bir 24, diğeri 15 yaşında. Büyük olan Varadero'da

FIDEL CASTRO:

Halkın sevgisini kazanmış, devrimle bütünleşmiş, devrimci kişiliği ile örnek olan bir önder. Onun kararlılığı halkın dinlemenin gücünü artırıyor.

deyiz. Burada Çernobil'deki nükleer kazadan zarar gören çocuklar yaşıyor. Burası bir tıbbi tesis ve sosyal merkez. Çocuklar 1987'den beri tedavi görüyorlar.

Küba devriminden sonra ABD'iler Küba'daki asil konaklarını terk ettiler. Daha önceleri Yankee'lerin eğlence hayatlarını sürdürdükleri yerlerde, Küba hükümeti sosyal bir merkez kurdu. Merkez, önce okuyan öğrencilerin, doktorların, öğretmenlerin eğitimci için, daha sonra Pioneerler (Çocuk Birlikleri) için kurulmuş.

Fidel Castro'nun cabılarıyla bugüne kadar 50 bin nükleerzedenden 12 bin çocuk ve 60 bin üzerinde yetişkin buraya tedavi edildi. Küba tıbbi iddiasını burada da kanıtladı. Program 15 sağlık örgütünü içeriyor. Tedavi programı tüm branşlardan doktorlar, teknikerler, öğretmenler ve gönüllü yardımcıları kadar, yani bir hastanının tamamen yitilmesine ne gerekliyorsa hepsini içeriyor. Gönüllü yardımla bizler de davet ediyoruz. Tedavi merkezinin başkanı profesör bunları anlatırken, grafikler vasıtasıyla hastaların belirli aşılarını ve tedavi yöntemlerini gösteriyor.

Çocuklar tarafından geleneksel Rus misafirlenirliği karşılanıyor. Bize ekme ve tuz sunuyorlar. Sonra 12 gün gelişiminde alını gezdiriyorlar. Sahilde bir grup çocuk antrenörlerinin eşliğinde karate antrenmanı yapıyor. Diğerleri bizi için küçük bir tiyatro ve müzik gösterisi sunuyor. Ve aradığın işi yapmanın, dinlemenin veya toplumsal eğlencelerin örgütlenme-

32 yıllık ABD ablukasına rağmen, Küba insanının yağımsal gereksinimleri garanti altına alınmış durumda. 12 milyon Kubalı, ablukaya karşı sorumluluk taşıyor ve yörelerinde halkların kardeşliği ve sevgisiyle sosyalizmin mücadelesini sürdürüyor.

Küba'da yediden yetmişe herkes devrimin nöbetini tutuyor. Devrimi

Savunma Komiteleri (CDR) en geniş kitli örgütü. CDR'ler, karşı-devrimin iktidarı tekrar alma teşebbüsünden sonra 1961 yılında kuruldu. Ve devrimi güçlendiren, koruyan en temel kurumlardan biri oldu. Halkın silahı, öncelikle onun örgütlülüğü ve devrimi savunma bilinci.

KÜBA ÇOCUKLARINDIR-Kubalı çocukların eğitimine ve sağlığına çok özel bir titizlik gösteriyorlar. Onların ambargodan etkilenmemesi için de her türlü fedakarlığı yapıyorlar.

si ya da beslenme planının örgütlenmesi. Ziyaret ettğimiz semtdeki birliğin başkanı konusuyoruz. Ona Estrella diyoruz. Bu isim Küba'ya kalıyor. Kadın birliklerinin düzenli ordusu yanı sıra, ülke savunmasına da aktif olarak katıldıklarını anlatıyor. "Bu semtin kadınlarını temsil ediyorum." diyor. "Katılımımız gönüllülikle temelindedir. Kadınlar başka örgütlenmeler için de yer alıyorlar. Çocuklar (Pioneer) iştekm örgütüne bağlıdır. Ve biz bir toplantı düzenledik. Pioneerler kendilerini bu toplantıların kültürel bölümlerinde üstleniyorlar. Örneğin bu ağamızı toplantıların kültürel bölü-

teknoloji öğretmeni. Küçük de Che Guevara Lisesine gidiyor.

"Ben de CDR'de örgütlenmiş."

Estrella: Elbette. Aynı zamanda işyeri temsilcisiyim. Parti üyesi değilim, ama parti kartını cebimde taşıyorum gibi ben de bir komünistim. Kızım Komünist Gençlik Örgütü üyesi ve Varadero'nun gençlik birliğinin pehir yöneticisidir. Eşim de parti üyesi.

Nihayet devrimi savunma ve dayanışma konusunda orada bulunan bir Kubalı düşüncesini şöyle anlatıyor: "Dayanışma Kongresi tabiri ki önemli, ama pratik burada. Halk burada."

Ülkemizde işbirikçi bir tekel: TEKFEH Holding

Tekfen derken, emekçilerin aklına ilk gelen Toros Gübre Fabrikası ve buradan ki yıl önce iştan atılan işçilerin Toros Gübre direnişidir. Çünkü 315 işçinin iştan çıkardığı Toros Gübre, Türkiye'nin başta gelen tekelillerden biri olan Tekfen Holding'e aidi. Mütteahhiklik imalatı kadar birçok dalda işletmesi olan Tekfen Holding'i bu seviyeye getiren elbette ki işçilerin işçüdür, alın teri. Ancak Tekfen'in patronu ya da patronları Toros Gübre direnişçilerinin sesine kulaklı tikayarak, "Muteahhik biz değiliz, muteahhik şerittir. Çünkü siz bu değilsiz, onlar şerittir." diyebilmektedir. İşçilerin alın teriyle milyarlara milyarlar katan, Toros Gübre işçilerini çalıştırdığı halde muhatap almayan Tekfen nasıl kurulmuş ve gelişmiş, neden ürettir, kârı ne kadardır ve ne kadar işçi çalıştırır.

Kısa adı Tekfen olan, Tekfen İnşaat ve Tezist A.Ş. 1950'li yılların sonunda Bayındırık Bakanlığında çalışan Feyyaz Berker, Niko Kökyiçi (Her iki ismi de ABD Michigan Üniversitesi'nde eğitim görmüş) ve Necati Akçağlar'ın ABD Illinois Üniversitesi'nde eğitim görmüş) bakanlıktan ayrılarak kurdukları bir şirket. Bu üç patron kurdukları müşavirlik

bürosu aracılığıyla da hem Bayındırık Bakanlığı, hem de NATO'dan geçirdi ihaleler alarak, kısa sürede büyük işler yaptı. Ancak Tekfen'in girdiği ihaleler öyle küçük ihaleler değil, petrol, gaz ve su boruları hatlarını döşeme işi idi. Ve Tekfen bu alanda uluslararası tekelilerin oluşturduğu Uluslararası Boru Hatları Birliği (IBL) CA'nin de tek Türk şirketi üyesi oldu.

Tekfen mütteahhiklik dışında 1970'li yıllarda ihracat alanına da girdi. Dişçiyarı önemli tarım ürünlerini ihraç etmeye başladığı gibi, birtakım tarımsal girdilerin (tohum, gübre vs.) ithalatında önemli rol oynamaya başladı. Bu alanda başlayan ithalat ve ihracat, beraberinde imalatı da getirdi. 1981 yılında Toros Gübre kurulları Türkiye'deki gübre üretiminin %10'una sahip oldu. 1990 yılında da KİT-Kuveyt ortaklığı olan Akdeniz Gübre'yi bünyesine kattı. Tekfen, Toros Gübre'nin kuruluğu bölgedeki insanın yüküme ve bopasızlığını da denetimde aldı.

Alın teri sermayenin çarkını hızla çeviriyordu. Tekfen tarımsal imalatı-te sermayesini süt üretiminde kullandı. Ve bugün Mıs Süt ve Pınar Süt ile yılda 18 bin 500 ton süt işletme kapasitesi yine Tekfen'in.

İmalatta Tekfen derken akla aslında elektrik ampulü gelir. Dönem dönem karaborsa fiyatı ile faah kadar salılan ampul üretiminin tarihi ise 1963 yılında kadar uzanıyor.

Mütteahhiklik, ihracat, ithalat, imalat ve bankacılık alanında yoğun faaliyetleri olan Tekfen şu şirketlerden oluşuyor:

Sanayi: Toros Gübre, Mıs Süt, Tekfen Endüstri, Birleşik Aydınlatma, Tarsan Tarım, Akdeniz Gübre.

Mütteahhiklik: Tekfen İnşaat ve Tezist, Tekfen İnşaat, Tekfen İmalat ve Mütteahhiklik, Tekfen Mühendislik, Tekfen S Arabistan.

Ticaret: Tekfen Diş Ticaret, Tekfen Gıda Pazarlaması, Toros Uluslararası Nakliyat, Teknik Servis, Fentur Servis, Tareks İthalat, ihracat, Tekfen İngiltere, TST (İngiltere), Tekfen-bank.

1987 yılının sonunda bünyesinde 5 bin işçi çalıştıran Tekfen'in o yılı 800 milyon, kârı ise 20.5 milyar dolar.

Tekfen'in beş ortağının biri olan Feyyaz Berker hem TÜSİAD'ın kurucusu hem de ABD emperyalistleri ile işçilerin yüzyılda aralık olarak kullanılan Türk-Amerikan İş Konseyi'nin de bir dönem başkanlığını yapanlardan biridir. ☐

Toros Gübre işçilerine gözaltı ve işkence

Adana (Mücadele): Verdikleri onurdu mücadeleden dolayı birçok kez jandarması saldırısına uğrayan ve gözaltına alınan Toros Gübre direnişçileri bu defa da Tansu Çiller'in 7 Ocak'ta Adana'daki mitinginde gözaltına alınarak, çeşitli işkencelerle tabi tutulduktan sonra bırakıldılar.

Mitingte üzerinde "Bizler İlimizi İstiyoruz" yazılı pankartı açmaya çalışan işçilere polis saldırıya, Ayhan Biltirgen ve Mustafa Ünal'dı adındaki işçileri zorla gözaltına aldı. Adana Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nin görüşülen işçilere kaba dayak ettiler, ölüme tehdit edildiler. Ertesi gün savcılığa bile çıkarılmadan serbest bıraktılan işçilere, gözü dönmüş Adana polisi, Toros Gübre ile ilgili olabilecek her türlü eylemlerin kendilerini sorumlu tutacakları belirtir, "Artık siz tanıyor, saygıya değen etik" şeklinde de tehditler yağdırıyor. İşçilerce kilitlenen çapuculuğu da etkileyen polisler, iki yıldır işsiz olan bu işçilerin 850 bin lirası parasını da göz göre göre gasp ettiler.

Gözaltı ve yasadışıların protesto eden Toros Gübre işçileri 10 Ocak'ta Liman-İş Ceyhan Temsilcilik'inde bir basın toplantısı yaptılar. Toros Gübre işçileri direniş başladıklarından bu yana kendilerini militan gözüyle bakıldığını belirttik, "Bizlere terörist, militan gözüyle bakan iştan ve güvenlik güçleri, hukuk dışı gözaltılarla direniş gelen destanın önünü tıkmaya çalışıyorlar." diyerek, baskıları kınadıklarını dile getirdiler. ☐

Tarsus'ta iş cinayeti

Adana (Mücadele): İş kazaları, daha doğrusu iş cinayetleri "yeliyorum" demiyor, "geçtim diyor". Çünkü çalışma şartlarının ağırılığı, günlük geçim sorununu psikolojik sıkıntılar, kullanılan teknolojinin geriliği, yasalarda var olanların bile kağıt üzerinde kalmaktan öte geçmediği ülkemiz iş cinayetlerinin bolluğu ile tanınıyor. Her 1.5 saatte bir olan iş cinayeti bu defa Tarsus'ta Emine Şahin adlı bir kadın koluna yapıldı.

Yazın Plastik adı fabrikada çalışan Emine Şahin 8 Ocak'ta iş gününde o günkü iş cinayetinden nasip olacağını tabii ki bilmiyordu. Çünkü her geyden önce kollarının buna açık olduğunu bilincinde değildi. Tarsus'ta naylon siyah popet üreten bu fabrikada 100 bayan olmak üzere 12 işçi çalışıyordu. Ancak çalıştığı makineye sağ kolunu kapıran Emine Şahin feci bir biçimde can vererek, arkadaşlarının arasından ayrıldı. Emine Şahin bu fabrikada 8 aydır çalışıyor ve sigortası bulunmuyordu.

Bu iş cinayeti fabrikada işçi denildi mi akla köyle gelir. Amy Arık kendi haklarını aramaları zamanı geldi de geçiyor bile. diyorlar. Ancak nerede olsun tütün işçileri isten altına korkusunu bir kenara atarak, yagama haklarını iş haklarından da önce geldiği inançla hareket edip, iş cinayetlerini karşı mücadeleyi yükseltmeyi öğrenmelidir. ☐

Mersinli sendikacılar 1993'ü değerlendirdiler

Mersin (Mücadele): Yeni bir yılı girerken, Mersin'de bulunan DİSK ve Türk-İş'e bağlı sendika üyelerinden '93 yılını nasıl değerlendirdiklerini, mücadelede nasıl bir süreç izlediklerini ve neleri yapıp, neleri yapamadıklarını sorduk. Bu soruya verilen yanıtlar net değil, geçişçiyeye yönelik yanıtlardı.

Sendikaların sadece ekonomik hak konusunda mücadelelerini yeterli olmadığ, demokrasi mücadelesinde de yer almalarını gerektiği söylenirken rağmen, sendikaların bu konuda somut bir programları olmadığı da sorulara verilen yanıtlarla açığa çıkıyordu.

Görüşütümün sendikalarından Petrol-İş Mersin Şube Başkanı Enver Cuyumir, sınıf ve kitle sendikacılığının ülkemizde çok kullanılan bir terim olduğunu, fakat hayata geçirilmediğini söyledi. E.Cuyumir, "Sendikaların örgütlü bir güç olması gerekir. Bizler iş güvenliğini sağlayabiliyoruz, örgütlü değiliz. % 51 oyla toplu sözleşmeye oturma örgütlü değiliz. '93 yılında sendikalar toplu sözleşme döneminde sadece ücretlerin artırılmasını işçi mücadele ettiler, bunda da başarısız olduk." diye duyuluyor.

Sendika gübleri bölgedeki yanan işçi eylemlerini (Turbo Filter, Toros Gübre...) ziyaret etmek, modeli yaradık bulanmak vb. dışında somut dayanışmaları da fiili eylemlerle hayata geçirilmediğini görüyor. Gerçekleri de hazır; bu tür eylemler işçi merkezinin onayının olması gerektiği.

Liman-İş Mersin Şube Başkanı Ferit Aslan ise, '93 yılının insan hakları ihalleriyle, zamlarla, işkencelerle, infazlarla dolu bir yıl olduğunu belirttik, mevcut yasalardan, sendikaların demokrasi mücadelesine vermeye önem verdiğini ve bu yasalardan kadirliğini işçi sendikalarının mücadele etmesi gerektiğini söylüyor. ☐

Anadolu Döküm'de işçiler kazandı

Kocaeli Tüccarlık ve bulanan Anadolu Döküm Fabrikası'nın çalışan 49 işçi, "fabrikamızın ekonomik sıkıntıya girmediği" gerekçesiyle işten çıkarıldılar. İşten atılan 49 işçi, tazminatlarını dahi verilmeyen işverene karşı haklarını alana ve fabrikaya giren kadar direnecilerince saldırılar 2 Ocak'ta fabrikamız önünde direnişle başladı.

Fabrika önünde başlayan direniş DKÖLerin ve sendikaların da destek vermesiyle, işveren geri adım atarak işçileri yeniden işi yapmaya yetecek zorunda kaldı.

Direnç zamanında sahiplenildiğinde kazanan yine işçi sınıfı oldu. ☐

Tuzla'da işçi kıyımı

Tuzla'da bulunan deri işleme fabrikalarında işçi kıyımı devam ediyor. Toplu sözleşme döneminin yaklaşması birlikte, işveren Deri-İş Sendikası'ya masaya oturmamak için Deri-İş Sendikası'na örgütlü bulunan işçileri bizzat gerekçe göstermeden işten atılmasına devam ediyor.

Bugüne kadar 15 fabrikadan 200 işçiyi işten çıkartarak işçilerin işçi kıyımı devam ediyor. Çıkartılan işçilerin yerine asgari ücretle çalışacak işçiler alınırken, diğer yandan daha çok işçi çalıştırıyor hedeflerini, diğer yandan da sendikaları etkisizden düşürmeye çalışıyor.

İşçi kıyımlarına karşı 12 Ocak'ta Tuzla'da bir yürüyüş yapan işçiler, işverenin tutumunu protesto ettiler. Deri-İş Sendikası da yürüyüş başını açılmaması işçi kıyımlarına protesto ederken, deri işçilerinin de su çağırıyor yaptı: "Eğer işyerlerinde çalışma hakkı ve huzuru istiyorsanız, altına imza koyduğunuz toplu iş sözleşmelerine muhatap sendikaya ve onun üyelerine saygılı olmalısınız. Asgari ücretten işçi alıp, daha çok çalıştırmak amacıyla eski işçileri çıkarmaları karşı Türkiye Deri-İş Sendikası sonuna kadar mücadele edecektir. Deri-İş Sendikası olarak biz çalışanların demokratik haklarına sonuna kadar sahip çıkacağız. Bundan da bir adım geri atmayacağız." ☐

Sendika ağalarının yeni hizmeti (!) GÖKDELENLER

Toplu sözleşme dönemlerinde işçileri masa başında satmayı, dirençleri kırmayı gelenek haline getiren sendika ağaları, şimdi kendilerine lüks sendika gökdelenleri yaptırmaya başladılar. Yüz milyarlarca liralık harcamaları yaptırılan bu gökdelenlerin yanında, artık Şemai Deniz'in milyarlık Jaguar'ının, şatafatlı eşyalarının, lüks otel salonlarında patronlarla ve sendika başkanlarıyla verilen davetlere, laf bile ediliyor...

Gazeteler "Sendikalar holdingleşiyor" başlığını atıyorlar. Bunun gerçek anlamını kavramayan işçiler için bu söz ilk başta "Büyüyor, zenginleşiyoruz" şeklinde her övünç kaynağı da olabilir. Ancak sorun sendikaların sahip olduğu maddi kaynakların büyüklüğü ya da küçüklüğü değildir. Sorun işçi sınıfının taleplerini ve

len için, "İşçilere daha iyi hizmet vermenin yollarını arıyoruz" demesinin öyküdü-lükten başka bir anlamı yok...

Tes-İş'in Halika İşlikleri Sorumlusu Metin Güven, "Sendika binasının için bu kadara mal olduğu, buna gerek var mıydı?" şeklindeki sorumuza "Biz işçilerin temsilcileriz. İşçilerimiz her şeyin en iyisine layık. Bu binayla işçiyi verdiğimiz değeri göstermek istedik. Bunda kimse-nin zararına bir durum yok" diyor, yaşı-dıklarındın zarar kadar rahatsızlık duy-madıklarını da açıkça söylemiş oluyor.

Sendika yöneticilerine bina maliyetinin neden bu kadar yüksek olduğunu sordu-ğumuzda ve başka sorularımızın da ola-cağını söyledikçe, "Bugüne kadar herkeş yalan yanlış yazdı. Sizlere bir açıklama yapamayacağız" diyerek görü-mek istemediler.

kaçı mal olduğu sorusuna ise Bay-ram Yıldırım "Ara-ziyi 3 milyar 800 milyona satın al-dık" yanıtını ver-i-yordu.

Toplam mali-yetinin 33 milyar 800 milyonu bula-cağını söyleyen Yıldırım, (ki bu ra-kam Petrol-İş Sendikası'na bağ-li olan en düşük ücreti alan 13 bin 520 işçinin aylığına denk düşüyor) sendika binasının lüks sayılmayacağını be-lirtirken, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Önemli olan sendika binasının içi. Sendika binasında bulunması gereken her şeyi sağladığımız için maliyet bu ka-dar yüksek gözüküyor. Şu anda sendika binamızda ithal olarak kullanılan bir cam oluy- var. Onun da kaplayacağı alan 20-30 metrekare falandır. Bunu da toplanan toplam maliyeti 100 milyonu tutmaz. Bu da 30 milyon içinde lafı edilecek bir rakam değildir. Biz sendikamızı kimse-den saklamıyoruz. İsteyen herkes gide-p görebilir. Ama öyle anlatıldığı gibi hold-ing binası değil. Bir sendika binasının ihtiyacını karşılayacak şekilde yapılmış-tır.

Bugün sendikalar da kendilerini yen-i-lemek zorundadır. Eğer ilerlemeye masa-ya oturursak, her türlü inikarı yarat-mak zorundayız. Bunun için bazı yenilik-

Petrol-İş Genel Sekreteri Bayram YILDIRIM

"Şu anda sendika binamızda ithal olarak kullanılan bir cam oluy- var. Onun da kaplayacağı alan 20-30 metrekaredir. Bunu da toplanan maliyeti yüz milyonu geçmez. Bu da otuz milyardan içinde lafı edilecek bir rakam değil."

bir sendika binasını hiçbir yerde görme-dim. Eleştirmiyorum, olmasın gerek. Bu-gün holdingler yapıyor, tepki gösteril-miyor. Sendikalar yapıyor zaman neden tepki gösteriliyor?

Sendikamız işçi direnişlerine ne ka-dar yardımcı bulundu?

O konuda kimse Petrol-İş Sendika-sı'na bir şey yapmadığını söyleyemez. Yasaların belirlediği sınırlar çerçevesin-de biz dayanışmamızı yaptık. Şu anda size somut olarak bir direniş şu kadar yardımcı bulundu diyemeyeceğim. Devletin belirlediği sınırlar dışına çıkamı-yozuz. Her 6 ayda bir defterlerimiz devlet tarafından kontrol ediliyor. Bizim de ken-di-iç denetimimiz var, bunları çönmeyimi-yoruz. Yani bu olaylar bu kadar basit de-ğil. Yardıma kim muhtaç olursa olsun sendikamızdan kimse boş çıkmıyor.

Sendikamıza yardım istemek için bir üyeniz gelse?

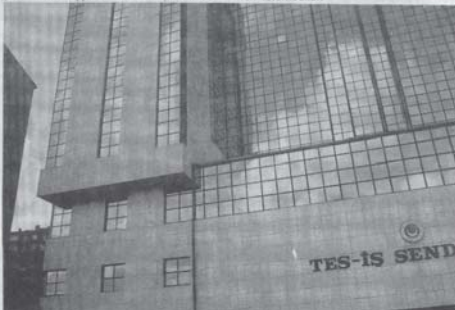
Bırakın kardeşim bir içimizdi, dışarı-dan bir insan gelse, kendi aramızda para toplayıp ona yardım ediyoruz.

TV'deki açıklamada sendika bina-nız holding binasına benzetildi.

Yok kardeşim, böyle bir şey yok. Tür-kiye'de olaylara duyarlı, demokrasiyi sa-vunana Petrol-İş var. At üstüne bir pislik, kim temizlese seni temizlesin. Çarpıltı-lyor. Yalnız yurtdışından gelen bir cam varmış, o da 100 milyon tutar. 30 milyar içinde 100 milyon laf mı olur.

İç dekorasyonun da dışarıdan geldi-ği söyleniyor?

Yok kardeşim ya... Bir Bürosun var, burada da sendikamız örgütlü. Biz iç de-korasyonu onlara verdik. İhtaleyle bizlere ş-ş tip koltuk getiriyoruz. Adam dışarı-dan getirir, kendi ücreti bu işi bildirir. Yani bir koltuğun ithali olsa ne ola-cak, yerlisi olsa ne olacak. Üzerine işçi oturacak. Uluslararası sendikacılık yapı-yoruz, dışarıdan insanlar geliyor. Ter-cümanlığını yapacak kulübler lazım, masa gerekiyor. İşçi bize böyle bir eleştiri olacağı için granit bile yaptırıyoruz. Sa-dece merdivenleri yaptırdık. Her şeyi hasırladık, granit olsa ne olur, mermer olsa ne olur. Ama binamız bö-yüğü olduğu için fazla masraf çıkıyor. Şu anda bizim orası 100 milyar para. Sendikamızda aşırıya kaçan, lükse kaçan bir şey yok.

Tes-İş'in dev gökdeleni işçiyi verilen değerin değil, sarı sendikacıların abidesi olarak anılacak.

mücadelesini bir kamara ten, kendilerini sendika iktidarına hapseten sendika ağalarının işçilerin sırtından asla sıkıla-ğı ettilerini perileri kend keşifleri ve dü-zene yarmamak için kullanılmaktadır.

Bu konuda öncülüğü faşist Türk Me-tal-İş Başkanı Mustafa Özbek yaptı. "İş-çiyi zengin edecek" demagogyile, An-kara'da çeşitli işyerleri kurdu. Açılışı-na da Demirel ve Çiller'i çağırdı.

Türk Metal-İş böyle yapar da, kendi sendikasına üye olan işçileri örgütüsüz bi-rakarak işçi sendika grubu kapatın Tes-İş bundan geri kalır mıydı? Sınıftan uzak-lağma ve lüks yazıya Tes-İş'in elinde daha büyük bir kuzu vardı. Bu kez An-kara'da Beştepe'de 500 milyara yapıldığı tam donanımı 25 katlı bir gökdeleni.

Beştepe'de Başmerkezi Sokakta bulan-bu gökdelen, 4-5 ay önce bitirilmiş ve Tes-İş Genel Merkezi bu binaya taşın-mış, sendikamız açılışına Demirel'in ça-ğırılması da ihmâl edilmemiştir.

Devrimci-demokrat işçilerin bulund-uğu İstanbul Tes-İş 1 No'lu sendika şube-sini kapatıp, Berke Barajı yapımda iş-çilerin akan kanına, işçi kıymalarına sayı-r-ı kalan Tes-İş yöneticilerinin bu gökde-

"Holdingler Yapıyor Tepki Gösterilmiyor da, Sendikalar Yapıyor Neden Tepki Gösterilmiyor?"

Görkemli bina yarışında Petrol-İş de yerini aldı. Petrol-İş bu aralar İstanbul Al-tunizade'de 33 milyara yapıldığı sendika binasına taşınma hazırlıklarını sürdür-mekte meşgullü.

Petrol-İş Sendikası Genel Sekreteri Bayram Yıldırım ise, yapılan sendika bi-nasının ihtiyacın dolaylı bu kadar pahalı-mal olduğuunu söylüyor. "Bizim sendi-kamızın işçilerin hakkını vermedikçe iş-çilerimizin bugüne kadar bütün masrafla-rını karşıladık" savunmasıyla, soruları-mızı dahi sormadan, ne kadar demokrat ol-duklarını ispatlamaya çalıştı.

Sendika binasının yapıldığı: arazinin

leri de sendikaların yapması gerekiyor. Bunun için işçilerden ek bir ödenek al-mak."

"Ama yine de işçilerin biriken al-tıdatlarıyla yapıyor" dediklerinde ise şu yanıtı aldık: "Tabii onların paralarıyla ya-pılacak. Harcanan para bankada duru-yor. Yalnız, bugün 12 Eylül geliyor, para-ya el koyuyor. Tabii ki binaya da el koy-u-yor. Ama işçiyi daha iyi hizmet yarata-bilebiliriz. O kadar artırılabilecek bir şey yok. Bizlerin, Petrol-İş Sendikasının bu ithamıyla suçlanması çok yanlış! Çünkü biz bugün mücadele eden işçilerimiz yolda bırakmadık. Grev ve eylemlerde her zaman paralarını ödedik. Sıkıntıya düşen DKO'lere dahi yardımda bulunan bir sendikayız. Geçenlerde Ankara'da Tes-İş bir sendika binası açtı. Ben böyle

Petrol-İş yetkilileri

"Ama işçiyi daha iyi hizmet" diyorlar ama 33 milyarlık binanın işçiyi nasıl hizmet edeceği anlaşılmadı.

"Yetki itirazı"na işçilerden tepki

Toplu sözleşme sürecindeki 'yetki itirazı' engine karıştı işçiler hareket etmeye başladılar. Geçen sayımda İstanbul'da emekliler belediye işçisinin (Türkiye genelinde 150 bin işçisi) toplu sözleşme sürecinin süresinin 28 Şubat'a sona ereceğini belirtmişti. Tabii ki böyle bir durum karşısında işçilerin elini boğdurdu, sendikaların yasal yollarla veya centilmenlik anlaşmalarıyla sorunları çözümleneceğini beklemesi düşünülemez.

Toplu iş sözleşmeleri, bir işçinin ekonomik ve sosyal hakları açısından oldukça önemlidir.

Sorunun TİS'in 2021 sayılı Sendikalar, 2622 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası'nın anti-demokratikliği olduğunu söyleyen devrimci demokrat bir grup belediye işçisi, sendikaların karşılıklı itirazında, özellikle de Belediyeler İş Sendikası'nı keyfil itirazlarından vazgeçemeye iş İstanbul'da işçilerin, Belediyeler İş ve Genel İş yöneticilerinin katılacağı bir toplantı düzenlediler.

Bu sorunu gözme iş işçiler önce bir komite kurarak, bunun acağıyla yapacak istedikleri her iş sendikaların yöneticilerine bildirdiler. Ancak, işçilerin de bulacağı toplantıda hangi sendika, hangi işyerinde, çoğunluğu bant bir şekilde azınlık, diğer sendikaları itirazdan gönüllü olarak vazgeçmesini istemek, eğer bunu kabul etmeyen sendika olursa, o işyerindeki işçilerin diğer sendikaya kaydırılması.

Komite'nin bu amaçla yaptığı çalışma bir hafta sürdü. Sorunun tartışılması ve işçiler arasında yayılması için yine işçiler aynı ayrı işyerlerinde kendi komitelerini kurdular.

7 Ocak'ta İstanbul Belediyesi Temizlik İşleri Bölümü'nde yapılan toplantıya 1000 işçisi vardı. Bu toplantıda Belediyeler İş Sendikası'nın İstanbul'daki tüm şube yöneticileri ve DISK Genel Sekreteri katılırlar. Belediyeler İş yöneticileri toplantıya gelmediler. İşçiler buna rağmen karşılıklı yetki itirazına son verimeli (Belediyeler İş Genel İş'in 106 işyerindeki yetkisine itiraz etti. Genel İş ile işçiler karar aldı ama henüz uygulamaya sokmadı.) çalışmalarını sürdürerekleri belirentek, toplantıyı yeniden düzenleme karar aldılar.

Toplu sözleşmenin önünün açılması için yaptıkları söyleyen komite üyesi işçiler, şu noktaları özellikle altın çizimlerini ediyor: "Bu konuda kurulan komite 2 Belediyeler İş, 2 Genel İş üyesi olmak üzere 4 işçiden oluşuyor. Ancak bu komite sendikalar üstü bir yapı şeklinde algılanmamalıdır. Sendikaların iş yapımına katılmıyorsa, işçiler yetkilerini komitelerinin üyesi konusunda alınacak karara uyacaklarını belirtirler.

Bunun dışında bu konu ile ilgili asi sorunun işçilerin ve sendikaların önünü tıkanan anti-demokratik iş yasaları. Komite-miz uzun vadede buna karşı mücadelede ve gündeme getirmeye amaçlamaktadır."

Evet, 'yetki itirazı' sınıf mücadelesinin dayatmış olduğu, sıvayı atkının işçilerin önünü kısıtladığı bir kavramdır. Bu engel ve bu engel işçileri hapsettiği mücadelemize ait emeldir. Komite'ler bu konuda sadece toplantı yapmanın, arabuluculuğun önünde daha çok pratik sorunlu-luk duyuyor.

Babiali'de güz kıyımı

Her yıl kış ve yaz aylarında işçi kıyımını yaşadığı Babiali'de 1994 yılı yeni kıyımına başlandı. Geçtiğimiz günler-de ATV'den 50 kişilik alımlarıyla başlayan işçi kıyımı, Cumhuriyet gazetesinin toplu sözleşmesinin tıkanmasıyla devam ediyor. Milliyet gazetesinde de işçi kıyımının yavaşladığı belirtilti. Babiali'deki söylentiler arasında...

Toplumu "aydın kesimi" olarak tanımlayan basın emekçileri üzerinde ki baskılar ve hak kaybı yıllardır yaşan-ban bir olaydır. Bütün bunlara karşı ise gımdıya kadar basın emekçilerinin örgütlenmesi ve da gösterdiği ciddi bir tepki olmuştur.

1981 yılında gazete çalışanlarının haklarını güvenceye alan 212 sayılı yasayla yürürlüğe girmesiyle birlikte, o dönem-in en büyük 9 gazetesinin patronu 3 günlük gazete çıkarmak karar aldı. Gazeteciler işe haklarını yasa güvencesi alınması istemeyen işveren bu tutumunu düzensizlikleri bir yürüyüşle protesto etmişlerdi. Gazete çalışanları-

nın bu direniş yaptıkları gün olan 10 Ocak Gazeteciler Bayramı olarak ilan edildi. 1981 yılında bugüne kadar gazete ve gazeteciler üzerindeki baskılar karşı ise ciddi bir direniş gerçekleştirmedi.

1992 yılında alımların için Güneş gazetesinde çalışanların başlattığı direniş bir kazanım elde edemedi. Bittirildiğin, gazeteciler açısından bir çadır direnişinden öte geçemedi.

Gazeteciler üzerindeki haksız uygulamalar ve baskılar konusunda ses çıkartmamayı yeğleyen işçiler, bugün de işçi kıyımları karşısında aynı tutumlarını sergiliyorlar. ATV'den "bütçe açığı var" gerekisiyle işten çıkartılan 50 kişi ka-dere razı olarak sessiz sedasız işveren-i verdiği kararı uyarak çalışma yerle-rini terk ettiler.

Toplu sözleşmenin tıkanığı Cumhuriyet gazetesinde çalışanlar ise anlaşma sağlanamadığı takdirde 14 Ocak'ta "grev'e çıkma karar aldılar. Türkiye Ga-zeteciler Sendikası'nda örgütlü olan Cumhuriyet Gazetesi'ndeki sendika-

kanın alımı olduğu bu kararın hayal ol-duğunu söyleyenler, sendikalarına da güvenmediklerini açıkladılar.

Cumhuriyet gazetesi çalışanlarını bu kararın işçin görüntüde TGS işyeri temsilcisi ise tüm işarınla ma-raşın sorunlarını cevaplanarak iş-verenin anlayışa sağlanmadığı tak-dirdi greve çıkacaklar." açıklaması yapmaka yetmedi. Babiali'deki bu gelişmeler hakkında İstanbul Çağdaş Gazeteciler Derneği Başkanı Celal Top-rak ise; Babiali'deki işçi kıyımlarını il-ay olmadıkları açıklıyorlar. "Yıldırı-basın üzerinde bu tür baskılar vardır. Gazete çalışanları üzerinde bir kara-but olmaktadır. Asıl Nadir olayıya başlanıyor ve işçi kıyımı, bugün tüm hi-zilya devam ediyor. Buz ÇGD yönetimi olarak direnen bütün basın emekçile-rinin yanındayız. Cumhuriyet gazetesi çalışanlarının göstericileri duyuruk kar-sısında bizler de sürece göre eylemlilik-lerimize arkadaşlarımız destek vere-ceğiz." dedi.

Adana SSK'da keyfi yönetim

SSK Adana Hastanesi Güzelleştirme ve Koruma Derneği'nin kantine, paycaya, otokarı ve kafeterya bölümünde çalışan 7 işçi işten atıldı.

Sindikaya üye oldukları ve demekte dönen yolsuzlukları ortaya çıkartılan işçi işten atılan 7 işçi, 6 Ocak'ta Devrimci Sağlık Genel, Başbakanlık Hasan Burçak'da katıldığı bir basın toplantısı yaptılar. Basın toplantısında "31 Aralık'ta çıkartıldığımız halde 8 Aralık'ta çıkartılmıyız gibi gösterdik. SSK primlerimi-z eksiği gösterdik" diyen işçiler, der-nekte yapılan yolsuzlukları işçi de "Der-neğin 80 milyon alan geliri, 20 milyon gösterilmeye çalışılıyor. İşçi bızlar bun-ları açıkladığımız için işten atıldık." di-yorlar. İşçiler haklarını sonuna kadar arayacaklarını açıkladılar.

Primlerin eksiği yolsuzlukları, işçilerin ka-pak çalışıldığını, yolsuzlukların yapıldığı SSK Hastanesi Başhekimisi Rıza Mete ise yolsuzlukların üstünü örtmeye çalıştığını

İşten atılan Devrimci Sağlık İşçileri sağlık emekçileri, köle taciri gibi davranan Başhekim Rıza Mete'yi yaptıkları basın toplantısıyla protesto ettiler.

ve işçi kıyımının nedenini "ekonomik sıkıntı" gibi göstermeye çalışarak, şu açıklamayı yaptı: "Günlük kân 2.5 milyon olan derneğin kârı son aydır 700-800 bin liraya düştü. Ekonomik ola-rak zor durumda olduğumuz için işçilerin bir kısmını çıkartmak zorunda kaldık.

Atılan işçilerin yolsuzlukları ortaya çıkartmayla bir ilgili yoktur. Primlerin eksiği yatırımları konusunda işçiler haksız diyemeyen. Çünkü aşırı ücret de olsa, aylık ödenememesi işçileri yatırımlar-ı, diyerek yolsuzlukların üstünü örtme-yi çalışıyor.

İşsiz grev

Yıllardır işçileri toplu sözleşme masasından satmayı bir gelenek haline ge-tiren san sendikacılığın girdi koltuk der-ne düştü. İzmir'de örgütlü bulunduğu işçilerin de işçileri kaybetmeye baş-layan Belediyeler İş yöneticileri alelacele aldıkları grev kararına işçilerin sendika-dan uzaklaşmalarını engelleyemiyor.

Toplu sözleşme masasında göster-mek olarak işverenle kapışan sendika-cılar, gımdı kendi haklarını korumanın, sendikalarının kaybetmemenin muca-delesini veriyorlar.

İzmir'de Tansaş Genel Müdürü-ğüne bağlı Tansaş mağazalarında çalışan işçiler Belediyeler İş Sendikası'nda örgütlü. Her geçen gün üyeleri kay-bildiren Belediyeler İş Sendikası, üyelerinin bilmeden kayıplarını engellemek için 25 Aralık'ta grev kararı aldı. Bütün işyerle-rinde grev parkları asımlarına rağmen, işçilerin çalışmalarını engelleyemeyen

Sindikaya güvenmeyen TANSASH işçileri, sendikaların "grev"ine sahip çıkamakta tereddütü davranıyorlar.

sendika, grev uyarımlarının nedenle-rini sırtı sendikacılığında değil, iş-verenin işçileri üzerinde uyguladığı baskı-lara atarmaya çalışıyor. Belediyeler İş 6 Nolu Şube Başkanı, işçilerin direniş-te katılmamasının gerekçesi olarak, yine işvereni gösteriyor ve şöyle diyor "Tan-saşta grev parkları altında çalışan Tansaş işçileri, işveren tarafından sü-rekli baskı altında tutuluyor. Grev ka-

tılmaları halinde işçileri atılacakları tehdidiyle karşılaşıyorlar."

Tansaş'ta çalışan işçiler işe sendika-cıların alımı olduğu bu grev kararına katılmayacaklarını açıklıyorlar, şunları söylüyorlar: "Direniş eylemlerinde işve-reni de baskısı var. Ancak asıl sorun sendikaya güvenmiyoruz. Sendika da-ha önceki toplu sözleşmede bızları sat-tı."

Müdürün dövdüğü öğrenci 15 gündür komada

Mengen Lisesi orta üçüncü sınıf öğrencisi İbrahim Akkaş 30 Aralık günü okul müdürü Zihni Yetkin'e verdiği dayak sonucu beyin kanaması geçiren komaya girdi. Doktorlar İbrahim'in yaşamından ümidi kestiler.

Sürekli karşı çıkılmasına rağmen bugüne dek eğitim sistemimizde ısrarla uygulanan dayak jimdye kadar pek çok öğrencinin sakatlanmasına ya da hayatına mal oldu. Başında çok sık rastladığımız bu olayların sonucunu da Bolu'nun Mengen Lisesi'nde yaşadık.

Bolu Mengen Lisesi ortaokul üçüncü sınıf öğrencisi olan İbrahim Akkaş, öğretmen Erdal Yücel tarafından sınıfta gürlüğü yaptığı gerekçeyle tokatlanarak Müdür Zihni Yetkin'e götürüldü. Odasında öğrenciyi döven müdür daha sonra babasını çağırarak öğrenciyi şikayet etti. Bu olaydan sonra derste fenaolan İbrahim Akkaş arkadaşları tarafından evine götürüldü. Durumu daha da kötüleşene ailesi tarafından Bolu Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Acilen beyin ameliyatına alınan Akkaş halen komada. Doktorlar yaşamının çok küçük bir olasılık olduğunu söylüyorlar.

İmam Hatip Lisesi beden eğitimi öğretmeni Mengen Lisesi müdürlüğüne getirilen Zihni Yetkin İmam Hatip Lisesi'nde de birçok öğrenciyi dövmüş, hatta bir öğrencinin gözlerini gışı olmasına, bir öğrencinin de kokunu koltuğuna neden olmuştur. Mengen DYP İlçe Teşkilatı Disiplin Kurulu Başkan Hayri Akman, öğretmenlik hayatında idareciliği yapamaması olan Zihni Yetkin'in bu görevi getirilmesini kendisinin ve partili arkadaşlarının karşı çıktığını, buna rağmen işe başkının torpili ile bu görevi getirildiğini söyledi. Şu anda dövülen alınan Müdür Zihni Yetkin ve Öğretmen Erdal Yücel hakkında soruşturma açıldı. Müdürlük ile polisler tarafından korunuyor. Öğrencilere ise bu konuda konuşmalarla için baskı yapılıyor.

Kaymakam Fuat Ergün, İbrahim Akkaş'ın dosyasılarına "sorunlu" bir öğrenci diye yazıldığını söylüyor. Böylece onu döverek komaya sokan müdür hakkı çıkarılmaya çalışılıyor. İbrahim'i tanyarlar ise onu yarıdremeye, cana yakını ve saygılı bir olarak tanyarlar.

Ege Üniversitesi'nde Küba Devrimi için forum

İzmir (Mücadele)- Ege Üniversitesi'nde öğrenciler Küba devrimin 35. yılını kutlamak ve sun süreçte artan sil sil faşist saldırılara protesto etmek için bir forum düzenlediler.

7 Ocakta Ziraat Fakültesi önünde toplanan öğrenciler "Yaşasın Küba Devrimi TODEF/EYO-DEP", "Emperyalizme Karşı Direnceğiz-Savaşacağız-Kazanacağız Dev-Genç Dineş", "Yaşasın Sosyalizm-Küba Devrimi Yaşay-EYO-DEP-DEV-GENÇ Dineş, Barikat" pankartları asarak forumu başlattılar. Forumda TODEF/EYO-DEP adına konuşma yapan bir öğrenci "Ne emperyalist abukluklar, ne faşist kuşatmalar ne de katliamlar dünya halklarının mücadelesini engelleyemeyecek" dedi. Ayrıca EYO-DERTİ öğrenciler 5 Ocak günü ülkü okullarının afişlerini yırtan öç devrimci-demokrat öğrenci faaliyetlerin döverek yaralamasını protesto ederken faaliyetler karıştı mücadele çağrısı yaptılar.

"Emperyalizm Ölümlük Tek Yol Devrim", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mü-

Ege Üniversitesi'nde Küba devrimi için yapılan forum sloganları, türklerle ve pankartlarla bir senliğe dönüştü.

cadelemiz", "Yaşasın Küba Yaşasın Devrim", "Devrim Şehitleri Ölümsüz", sloganlarının atıldığı forum ve kutlamalara Dev-Genç Dineş ve Barikat okulları da konuşmacı olarak katıldı. Gençlik Yıldızı ve Devrimci Proleter Gençlik ise sadece anti-faşist foruma destek veren konuşmacıydılar. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı forum ve kutlamalar sırasında Ziraat Fa-

kültesi duvarına "Kahrolsun Faşizm" yazılması yapıldı. Ayrıca Fen Fakültesi, Ziraat Fakültesi, Edebiyat Fakültesi yüzüne havuzunun duvarlarına da "Anti-faşist Saldırıları Karşı İlen", "Sivil Faşist Saldırıları Dağıtılmalı", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" yazılması yapıldı. Grup Öncü'nün söylediği türklerle forum ve kutlamalar sona erdi.

Ceyhan'da sivil faşistler saldırmaya başladı

Adana (Mücadele)- Ceyhan'da Ömer Faruk Şimşek adlı faşistin oluşturduğu çok senet mafyası yoluyla finans sağlayan sivil faşistler gençlere özel önem vererek bu kesimde örgütlenmelerini hızlandırdılar. Genelde köyden veya çevre illerden gelen öğrencilere eğilen sivil faşistler okul idaresinin yardımıyla öğrencileri Bizzir Okul dergisine çekerek, maddi olanaklar sağlayarak örgütlemeye çalışıyor. İşsiz gençlere de yönelik faşistler bunları da çeşitli yollarla kendilerine çekmeye çalışıyor.

Ceyhan Meslek Lisesi'nde atölye örgütleneni olan Hilmi Düz geçen yıl kültürel ve sportif faaliyetlerini yapıldığı okul lokali kapatılarak yemekhane-

ye çevrildi. Gericici faşist netiğe sahip olan Hilmi Düz yemekhanenin başkanı oldu. "Burada hak eden yemek yeri" şeklinde tehdit savurarak öğrencilerin Bizzir Okul dergisine gitmeye ve muhterik yapmaya zorluyor. Yaklaşık 400 öğrencinin eğitim gördüğü Ceyhan Meslek Yüksek Okulu'nda da öğrenciler yine benzer yöntemlerle örgütlenmeye çalışıyor. Okullar açıldıkça öğrencilerin kaldığı yurdu kirlişmiş gışler ve biçkılarla basan sivil faşistlerden Oktay Aydın, Orhan Albayrak, Fahrettin Özkan isimli öğrenciler diğer öğrencileri baskı ve tehdit yoluyla örgütlemeye çalışıyor. Okul içerisinde O1 F4344 plakalı beyaz Renault marka araba ve O1 L 2878 plakalı kir-

ması bir arabayla dolayan sivil faşistler Yurt Müdürü Ali Güneş'in yardımıyla örgütlenemadıkları halde yurda ve okula kulaca girebiliyor ve istedikleri gibi davranabiliyorlar. Ekim ayı içerisinde 25-30 kişilik bir grupta devrimci-demokrat öğrencilerden Ahmet Akça ve Mirzat Tutar'ın döven sivil faşistler Aralık ayı içinde yine devrimci-demokrat öğrencilere saldırdılar öğrenci gençliği sindirmeye çalıştılar.

Faşistlerin son olarak gerçekleştirdiği bir saldırı ise buna hazırlıklı olan devrimci-demokrat öğrenciler tarafından püskürtüldü. Sivil faşistlerden Oktay Aydın, Orhan Albayrak, Çetin Kaş, Fahrettin Özkan'ın döverek cezalandırıldı.

DLMK'lı "Yoz değil, örgütlü bir gençlik için saflara"

DLMK'lı öğrenciler gençlerin yoz ve dejener bir kültürel kuyumak istenmesini ve medyanın da bunu sürekli körüklemesini geçtiğimiz günlerde yaptıkları bir basın açıklamasıyla protesto ettiler.

Öğrenciler 8 Aralık günü akşamlar Show TV önünde toplandılar. Burada "Sokak çeteleri, futbol fanatikleri değil aydın gençlik olmak istiyoruz", "Tıncel, balici, uyuşturucu bağımlısı gençlik düzenin ürünüdür", "Dejenere bir gençlik değil, örgütlü bir gençlik için DLMK saflarına" dövizleri alan DLMK'lı öğrenciler yoldan geçene de bu için il bildiriler dağıttılar.

Yaptıkları basın açıklamasında "Tam kişiliğin oluştuğu dönemde medyanın bütün iğrençliğinden faz-

lasıyla etikleniyor gençlik. Bir-reyicilik, köge dönme hayalleri, pembe dünyalar kapitalistlerin bütün psikistikleri bir nimet gibi sunuluyor. Sonuçta oluşan tablo

balici, stadyumları çalınca dolduran, atari salonlarını zengin eden, kendi sorunlarını dahil satış çıkıncıyan bir gençlik. Kamuyuza sesleniyoruz: Gelin hep birlikte bu tablo-

ya son verelim. Kişiliğimize yönelik bu saldırıların önünde barikat olmalıyız" diyerek gençliğe DLMK saflarında örgütlü mücadele çağrısı yaptılar.

Trabzon DLMK: "Baskılar karşısında susmayacağız"

Trabzon'a DLMK'lı öğrenciler 10 Ocak günü yaptıkları basın açıklamasıyla öğrenciler üzerinde uygulanan baskı politikalarını protesto ettiler.

Yaptıkları açıklamada "Okullarımızda faşist uygulamalar, gericici eğitim sistemi, polis-idare işbirliği, buna bağlı olarak da öğrenciler üzerinde baskılar artarak sürmektedir. Trabzon'daki liseli gençlik olarak baskılara, dayışa, faşist disiplin yönetmelğine, anti-demokratik uygulamalara, polis-idare işbirliğine, gericici faşist kadrolaşmaya karşı, demokratik ise mücadelemizi daha ileriye yükseltip tek vücut, tek yumruk olarak hep birlikte haykuralım." diyerek öğrencileri mücadele etmeye çağırıldı.

CHE Küba halkının direnişinde yaşıyor

"Devrimlerin en temizi, en asili ve en insancıl."

"Dünyanın en güçlü emperyalist gücüyle mücadele ediyoruz. Bu gün, simdiye kadar devrimimizi yok etmeyi ve bizi düşürmeyi üzerine kökörtmeyi başaramadı, başaramayacaktır."

Fidel Castro Küba devriminin 35. yıldönümü kutlamalarında böyle sesleniyordu Küba halkına.

Küba devriminin 35. yılı Küba'da ve çeşitli ülkelerde dayanışma etkinlikleri ve gösterileri kılıfında, kutlanıyor. Türkiye'de de devrimciler ve devrimci sanatçılar, Küba devrimi nezadine, sosyalizmin değerleri, kazanımları çeşitli etkinliklerle ve gösterilerle yaşıyorlar.

8 Ocak 1994 Cumartesi günü Ortaköy Kültür Merkezi'nde Küba devriminin 35. yılını kutlamak amacıyla Küba halkıyla dayanışma çerçevesinde devrimin komutanlarından, enternasyonalist önder CHE'nin hayatını konu alan bir belgesel, sine-vizyon gösterilmesi sunuldu.

Küba Büyükkelçilerinin katliamları gerçekleştirilen gösteri büyük ilgi gördü. Film orijinal haliyle korunarak, simültane

(anında) çevirili sunuldu. Bir gün için gösterilen belgesel çeşitli kitle örgütlerinden ve kurumlardan gelen 600 kişi izledi.

Ortaköy Kültür Merkezi gösterimin gollerinin elçilik kanalıyla Küba halkına gönderileceğini açıkladı.

Küba Devriminin önderlerine ülkemizden selam

Konya Haklar ve Özgürlükler Platformu (Meram ÖZGÜR-DER'iler, TODEF'iler ve DLMK'lılar) 8 Ocak günü Küba devriminin 35. yılını kutlamak amacıyla Küba Konsolosluğu'na bir mesaj gönderdiler. Mesajda "Şaşıp serinliğe, karanlığa aydınlığa çevirmesini bilen Küba devriminin önderlerini ve bugün hala 'Ya Sosyalizm, Ya Ölüm' sloganını yaşıyan Küba halkını devrimci coşkunlukla kucaklıyoruz" diyen Haklar ve Özgürlükler Platformu

üyeleri Merkez Postane önünde basın açıklaması yaptılar. Basın açıklaması "Dünyayı bir kere de Türkiye'den sarsacağız" denilerek "Viva Sosyalizm e Liberte", "Yaşasın Sosyalizm ve Özgürlük" sloganlarıyla bitirildi.

Tokat'ta jandarma ve özel tim terörü

Tokat'ın Almus ve Reşadiye ilçelerine bağlı köylerde jandarma ve polis terörü sürüyor.

Köylülerin verdiği bilgiye göre, 2 Ocak günü, Almus'un Durudere köyünü basan jandarma ve özel tim, 45 hanelik köyde herkesi okula topladı. Devrimci Sol gerillaların yardım ettikleri gerekçesiyle, yaşlı-geç demeden dayaktan geçirilen köylüler, iki gün okulda tutulurken, gözaltına alınanlar Muhtar Cemal Özen, Hasan Güzel, İsmail Şahin, Bekir Şimşek ve Zöhre Şimşek beş gün gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldılar. Abdullah Çağlar isimli köylü ise halen gözaltında tutuluyor.

Köylülerin serbest bırakılmasından iki gün sonra bu kez A.Çağlar'ın eşi ve annesi ile Esma Yılmaz, Mercan Aldemir, Birdane Aldemir ve isimleri öğrenilemeyen iki kadın gözaltına alındı.

Ayrıca, Almus'un Çamdalı köyünde ve Reşadiye'nin Gökköy ve Beşdere köylerinde de, jandarma ve özel tim operasyonlarının sürdüğü, köylülerin gözaltına alınıp, işkence yapıldığı öğrenildi. İşkence sırasında öldü sanımlar bırakılan Gökköy muhtarının komada olduğu öğrenildi.

Sosyalist basını susturmaya çalışmak için dava üstüne dava açan DGM savcısı Devrimci Gençlik dergisinin ilk sayısını için kapatma istemi ile dava açıyor. Devrimci Gençlik dergisi yaptığı basın açıklamalarında toplatma gerekçelerini protesto ederek hiçbir baskı karşısında susmayacaklarını söyledi.

Örgüt propagandası yaptıkları, halkı suç işlemeye tahrik ettikleri ve terörle mücadelede katılanların kimliklerinin açıklandığı gerekçeleriyle Devrimci Gençlik dergisinin 24. ve 25. sayılarına açılan davalar bir basın açıklaması ile protesto edildi.

Yapılan açıklamada "Boşuna telaşa kapılmayın. Menziri' de, diğerlerini de biz yazacak da yazmasek da halk zaten yetlerini yazıyor. Ama eğer bunları yazmak, katliamları açıklamak suç diyorsanız, bir kez daha, bir kez daha, onlara kez daha yazacağız. Kapatma talepli davalarımıza buna engel olamayacak." denildi.

Antakya'da infaz tehdidi

Cezaverilerdeki baskıları protesto etmek ve direnen tutuklulara destek olmak amacıyla açlık grevi yapan Metin Albas, polisler tarafından "infaz" edilemeye tehdit edildi. Bir yıl önce de evine karakol kurularak gözaltına alınan ve kendi evinde işkence yapıldıktan sonra polisler tarafından ölümle tehdit edilen Albas, katıldığı açlık grevi sonrasında bir kez daha ölümle tehdit edildi. Albas bir basın açıklaması yaparak 26 Şubat 1993 tarihinde evine karakol kurulan polisler tarafından gözaltına alındığını söyledi. Albas açıklamasına "Mücadeleyi ve devrimcileri bırakmam gerektiğin, Mücadele gazetesi okumamam, bunlara devam ettiğün sürece tekrar gelip beni öldüreceklerin, Dursun Karatuna'nın bile beni kurtarmayacağına, yaşamımın namulunu ucunda olduğuna söylediler," diyerek devam etti. Albas, arada geçen süre içerisinde de tehditler aldığını, son olarak da SHİP il binasının katıldığı açlık grevi sonrasında tekrar tehdit edildiğini açıklıyor. "Basma geleceklerden Reyhan Emniyet Müdürü'ne de Antakya Terörle Mücadele ekibinin sorumlu tutulacağını belirtmek isterim." dedi.

Kırıkkale ÖZGÜR-DER kapatıldı

Ankara (Mücadele)-Olagan genel kurulumu yapma hazırlıkları içinde olan Kırıkkale ÖZGÜR-DER, aave ve polisler tarafından düzenlenen komployla kapatıldı.

29 Aralık 1993 günü demerji basurk gazete ve dergi gibi yayımlara el koyan polisler basurkdukları düzmece tutanakları tasvevile gönderdiler. Yönetim kurulu üyelerinin ifadesini alan Kırıkkale savcısı "Polis analımlarına yardımı olan, size bel para verici" diyerek mübarrük tutuklularda bulundu. Cezalına alımlar serbest bırakılarken demerki valilik kararı ile kapatıldı. Kapatma karar sonrasında bir açıklama yapan ÖZGÜR-DER'iler mübarrük teklifi şerefisizlik olarak niteledirler: karar protesto edilir.

Sosyal demokrat gazetesi basıldı

Adana (Mücadele)- Adana'nın Osmanlı ilçesinde yayınlanan Sosyal Demokrat gazetesine yönelik baskılar her geçen gün artıyor. Son olarak 15 Aralık günü Terörle Mücadele ekibince basılan gazete de kimse gözaltına alınmadığı halde kapatma tehdidi ve hıskaretilere uğradı. Sosyal Demokrat gazetesinden yapılan basın açıklamasında anti-demokratik uygulamalar protesto edilerek "Bizler gerekleri yazmaya devam edeceğiz. Sosyalist basın susturulamaz." denildi.

İstanbul'da hava kirliliği tehlike sınırı aştı

Çevre kirliliğinin sorumlusu düzendir

Kış günlerinin önemli sorunu hava kirliliği bu yıl da gündeme gelmekte gecikmedi. Birçok ilde hava kirliliği önemli bir sorun olma özelliğini korurken, İstanbul'da Ocak ayının ilk haftası ve onun izleyen günlerinde insan yaşamını tehdit eden boyutlara ulaştı.

Dünya Sağlık Örgütü havadaki kükürtlüoksit oranı için 100 mikrogram/metre küpü normal için üst sınır sayarken, bu standart ilimizde halkan sakanlara 400 mikrogram/metre küpü olarak kabul ediliyor. Geçtiğimiz günlerde yaşanan yoğun kirlilikte bu oran 1000'in üzerine çıktığında, valilik hiçbir denetimde bulunamadan yaptığı usulen bir uyarı ile yetinirken İstanbul Belediye "tehlikeli bir durum"landığını açıkladı. Oysa aynı kirlilik dünya standartlarında ölüm tehlikesinin başlangıcı sayılıyor.

Buna rağmen insan yaşamı bir kez daha hiçe sayıldı. Sözde çevre bakanlığı kurulan insan yaşamına ne kadar ilgili olduklarını bir kez daha ortaya koyuyorlar. Radyasyonlu tüketim maddelerini kullandıklarını bir televizyonu çay içip son bakmaların olduğu bir ülkede insan yaşamına değer verilmesi beklenbilir mi?..

9. SÜTUN

"Gerçekleri izlediniz"

"Devlet güçleri şu anda kapıyı zorluyorlar. Kapıdaki arkadaşlarımız onları içeri sokmamak için direniyorlar. Eğer kapıdan içeri girmeyi başarlarsa şu an bulunduğumuz yayın yapılan yer gemileri için bir koridoru açmaları yeterli olacak. İsterse gelip bizi tutuklasınlar, bizler burada sizlerle olmaya devam edeceğiz."

Bu konuşmalar size Şil'de faşist Pinochet askerlerinin yaptığı darbe sırasında radyodan Albende yanlılarının yaptığı konuşmaları hatırlatabilir. Fakat bunlar ülkemizde yaşanan bir olayı dile getiriyor. Yanlış anlaşılmasın, sosyalist ya da yurt-sever bir basın kuruluşuna yapılan saldırı anlatılmıyor. Zaten öyle olmaydı, yüzlerce gevik kuvvet, özel tim ve polislerle içeri girdikten sonra, ortadaki talan edip, çalışanları da gırtlal-tan aldılar.

Yukarıdaki konuşmalar İnterStar TV kanalı yayınımm Yüksek Seçim Kurulu kararıyla 5 gün süreyle durdurulmasından önce, canlı yayımla yapılan haber anonslarından sadece bir kısmıydı. İnterStar ekranlarında belki de ilk kez "devlet güçleri" haberli kullanılıyordu. Hatta binanın dışında güvenlik alan askerler de ılgıncı askerler olarak tanımlanı-yordu. Ve İnterStar patronları direniyorlardı(!). Elbette unutulmaması gereken bir nokta daha var. Her zamanki gibi ANAP ve MHP pankartı, taşıyarak borkurt işareti yapan "halk desteği" de hazır bulunuyordu.

Muhabirler canlı yayın sırasında insanların arasında dolaşırken "sanatçı" Necle Akben ile konuşuyorlar. O sırada Milliyet gazetesi muhabiri Musa Ağaçık da Akben'e şöyle bir soru yöneltiyor: "Efendim, ben bu halk desteğini anlayamadım. Bilim adamları, gazeteciler tutuklanıyor, insanlar yaragsız infidelarda öldürülüyor, bu halk tepki göstermiyor. Şimdi ise buraya gelmişler, bu komada ne düşünüyorsunuz?" Akben bir şeyler söylemek istiyor, bu komada ne düşünüyorsunuz? dediikten sonra kekeleyerek geçtiyorlar. Ardından bir başka gazetesi söz alıyor: "Efendim, buradaki insanlar telefonları çağırıldıkları için geldikleri söylüyorlar, doğru mu?" Bir anda canlı yayında ses kesiliyor ve görüntü kayboluyor.

İnterStar'a ve bazı burjuva politikacılarına göre "demokrasi" kesintiyi uğramış. "Basın özgürlüğü" ayaklar altına alınmış. Ama kısa süre önce devrimci-yurtsever gazeteler-in basılıp kapısına kilit vurulmasını alkışlayan da aynı İnterStar'dı. Öldürülen, tutuklanan veya milyonlara liralık ceza davaları ile yargılanan ve susturulmaya çalışılan gazeteciler onları hiçbir zaman ilgilendirmemişti. Aksine, bu tür uygulamaların savunucusu olmuşlardı. Haber bültenlerinde gazetecileri terörist ilan ettikten sonra "gerçekleri izlediniz" demekten de çekinmiyorlardı.

Oysa şimdi "devlet güçleri" diyorlar, "anti-demokratik uygulamalar" diyorlar, "basın özgürlüğü"nden söz ediyorlar. Elbette söyleyene değil, söyletene bakmak lazım. Bunca zamandır canıperane hizmet ettikleri efendileri bir çıkar çatış-ması sonucu onları cezalandırmıştı. Bugüne dek "havuç" a ahkım olanlar, ilk kez "sopa" ile tanınmışlardı. Peki, bugüne kadar savundukları uygulamaları eleştirmeye ne kadar hakları var? Yaptıkları çifte standart uygulamak, ikiyüzlü davranmak değil de nedir?

Düzenin anti-demokratik uygulamalarını çok iyi bilmelerine rağmen, diline kadar karşı çıkmadılar. Nasıl olsa yılan onlara dokunmazdı. Hem ellerinin altında herkeşe yetecek kadar geniş şantaj dosyası da vardı. EIP çalışanları da işten atılan onlar değil miydi?

İnterStar gibi bir TV kanalının demokrasiyi savunması elbette düşünülemez. Fakat kendilerine söyleyecek birkaç söz var. Demokratik mücadeleli vermek bir yana, her türlü anti-demokratik uygulamayı savunan İnterStar'ın sahibi Cem Uzan gibi basın patronlarının şikâyet etmeye veya özgürlük gibi kavramları ağzlarına almaya hakları yoktur. Evet, bu kez de sizler Türkiye'nin "gerçeklerini izlediniz". Başına ağlamak fayda etmez. ☺

Isırgan

Gözden ırak olan hafızadan da...

Askerlerin terhis sürelerinin uzatılmasından sonra çoğalan ırklar, artan tepkiler karşın-da, Tansu Çiller, parti genel idare kurulunda üyeleri dinledikten sonra "Milli Savunma Baka-mı yarın bir toplantı yapısın. Sayın Gölhan neredesin?" diye sorunca, Gölhan'ın Tunus'ta olduğu hatırlatıldı. Çiller bu kez de İçişleri Bakanı Na-hit Menteşe'ye dönerek "Sayın Dağ, o halde ya-rın siz bir açıklama yapın" dedi. Dedi ama kır-dığı potu da fark eden Çiller, "Pardon Sayın Menteşe" diyerek hatasını düzeltmeye çalıştı.

Çiller artık hangi bakanın ne yaptığını bilme-diği gibi, adlarını da karıştırmaya başladı. Biraz yanlışlıklar olmak lazım. Kadıncağın memleketin huzuru(!) için gece gündüz Doğan Güreş ve di-ğere generallerle görüşmekten kendi bakanlarını tanyacak vakit bulamıyor.

Yeni muhabir!

Muhabirimiz DEP İstanbul İl Kongresi'ni izleme için basına ayrılan masada kendisine bir yer bulur. Zaman zaman doğan boğuklarda diğer gazetecilerle sohbet eder. Bu sırada sürekli not tutan birisine döner ve "Hangi gazetecisiniz?" diye so-rar. Cevap biraz şaşkıncıdır:

"Mücadele gazetesi."
Muhabirimiz isim benzerliği olan bir başka ya-rın düşünür "Devrimci Mücadele mi" diye so-rar. Cevap yine aynadır:

"Mücadele işte."
Sözlara biraz sinirlenen gazeteci(!) bu kez kendisi sorar:

"Siz hangi gazetecisiniz?"
Muhabirimiz, bu garip durum karşısında sözü-lü yanıt yerine Mücadele gazetesi kimlik kartını gös-terince, şaşkın ve bozulan gazeteci(!) baltaşı ya-vurduğuna anlayarak diğer masadaki polis arka-daşlarının yanına gidip oturur.

Kurt dumani, Dalan yalanı...

"İstanbul'u en kısa zamanda tecrübe-miz ve geleceğe yönelik projelerimizle dim-dik ayakla kaldıracağız."

Yalandan kim ölmüş?..

"Dünyada söz sahibi bir millet olduk." (Sü-leyman Demirel'in yeni yıl demecinden)

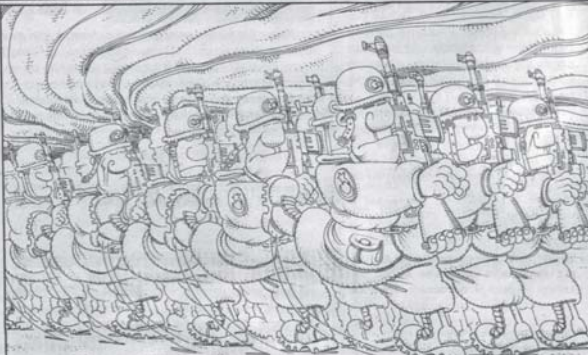
"Bu kış terör ya bitecek ya bitecek." (Çil-ler'in 1993 yılındaki bir demecinden)

"1994 yılında terör ya bitecek ya bitecek." (Çiller'in 1994 yılı demeci, devamı 1995'te...)

"Bu olumsuzlukları aşabilmenin güvencesi DSP'dir." (Ecevit'in on yıllık rüyası)

Bamteli

Çanak dolması

Grup Ekin: "Bizim etkinliklerimiz yalnızca sahnelerle, salonlarla sınırlı değildir"

Grup Ekin, kavranın içinde bir grup. Bizden birileri, yanımızda, omuz başımızda. Bizim türkülerimiz söylüyorlar.

Grup Ekin'e saygılarımızda daha önce de birkaç kez yer verdik. Onları 15 Temmuz 1990'da yaptığımız ilk söyleşide "Bizim müzimiz, kitlelere omuz vermek, yaşama sevinci sağlamak, direnme ve hak arama bilinci, gerçekleştirebiliriz daha güzel bir dünyaya inancını ve onun için mücadeleyi güçlendirir." diye anlatıyorlardı hedeflerini. Aradan iki yıl geçtiğinde ise, çalışmalarını daha somutlaştırmışlardı. 24 Ekim 1992'de, kendilerine örnek aldıkları Grup Yorum ile beraber yaptığımız bir söyleşide, iki yıllık çalışmalarını bize şöyle değerlendirmişlerdi: "Çalışmalarımız ağırlıklı olarak kavga, cesareti, inancı, coşkuyu, direnişi veriyoruz. Geçekonduda atılan bir taş, skılan bir kurşun, işkencede bir slogan olmak istedik." O günden bu yana kavranın yükünü taşıyarak grupları gidenler, gruba yeni katılanlar oldu. Ama Grup Ekin'in "halkların, devrimcilerin silahında birer mermi olmak" çabası hiç değişmedi.

Mücadele: Grup Ekin'in uzun süredir sürdürdüğünü biliyoruz. Kamuyu süzme işi gelmelerle merak ediyor. Son söyleşiler neyi yaptığınız konusunda sizi bilgilendirir misiniz?

Grup Ekin: Aynı şeyi zaman zaman başkalarından da duyduğumuz oldu. Ama öyle sesizlik hiç bir durum yok; aksine özlemle büyük kentlerin dışında hiç de azalmamıştı. Kadıköy'de etkinliklerimiz oldu. Artvin'den Uşak'a, Kirsehir'den Adana'nın Düzüncine, Ceyhan'ına kadar, onlarca yerde konser verdik, dayanışma gecelerine katıldık. Bu etkinliklerin gerçekleştirildiği her halkın ve devrimci-demokrat çevrelerin katılımıyla daha farklı bir anlam kazandı. Halkla buluşmaların bir başka boyutunu yaşadık. O havayı daha sıkıcak soluduk.

Öyle konserler vardı ki, bize çok farklı duygular yaşıyor. Örneğin, Ceyhan'da iki yıldır direnen Toros Gübre işçileriyle dayanışma için girenler, direnişin devrimci mücadeleye dönüşümünün de tanığı olduk. Dayanışma için geceye gelenler "Toros Gübre İşçileri Yalnız Değilsin" diye slogan attılar, Toros Gübre işçileri "Tank Yoldaş" Mücadelelerinde Yaşıyoruz" sloganıyla mücadelelerini yalnızca etmek için olmadıkları, kendilerine rehber edindikleri şeyhlerine de sahip çıktıklarını gösterdiler.

Bu arada bir noktaya da değinmek gerekir. Devrimci sanatının etkililiği yalnızca sahneye, salona sınırlanmaz. Kitlelerin hak alma eylemlerinde yer almak, onlarla omuz omuza olmak en az binlerce işçiyi konser vermek kadar anlamlıdır. Sizin sessiz dönem dediğiniz dönemde, biz defalarca üniversitelerde öğrenci forumlarında, işi direnişlerinde, anaların açlık grevlerinde mücadele edenlerle birlikteydik.

Mücadele: Konser için gittiğiniz bölgeyle halkın yaşadığı sorunlara duyarlılık konusunda ne gibi izlenimleriniz oldu?

Grup Ekin: Gittiğimiz birçok yörede halkın durumu ile ilgili olarak, onları tanımadan, uzaktan yapılan "tutucu", "gerici" gibi genel tanımların yanı sıra, örgüt-süz ve dağınık ile olağın, güç bir devrimci-demokrat potansiyelin varlığına tanık oluyoruz. Neredeyse her etkinlikte, yarıda duramaz bir coşkuyla, mücadele isteği ile dolu bir gerçek olduğu görürüz. Bunları abartılı bir değerlendirmede gibi düşünürsünüz, ama bizim gözlemlediğimiz gerçeklik bu... Burjuva medya nasıl yansıtsa yansıtsın, halkın büyük bir kesiminin sisteme tepkisi olduğu ve devrimlere hiç de uzak olmadığı en iyi buralarda somutlanıyor.

Genelde sanatçılar halk arasında geçmiştin bugüne oluşturulmuş bir uçuş var. Ama biz öteden beri, devrimci sanatçıların "halka girmek" diye bir sorunları olamayacağını söyleriz. Çünkü gerçek devrimci sanatçılar, mücadeleleriyle, türkülerle, kasasları her şeyiyle halkın içinde, onların bir parçası durumundadırlar. İnsanlar onlardan yaratılmış onaylarla bakarlarsın, bizler gittiğimiz yerlerde, otellerde vs. değil, aralarla birlikte sohbetler geçiyoruz. Sıcak sohbetlerle geçen uykusuz gecelerin bile tadı bir başka. Bizim bu tavrımızla, inanlarımız bizleri kendilerinden birileri olarak görüyor ve çok daha fazla sahpliyorlar.

Mücadele: Bugün çağdaş halk müziği yaptığınız söyleyen birçok kişi ya da grup var. Grup Ekin çağdaş halk müziğini diğerlerinden farklı olarak nasıl yorumluyor?

Grup Ekin: Müzik, içinde yaşanan dönemde halkın ele aldığı sorunlarını işlemese, bunları ele almazsa, çözümüne ne katkıda bulunmazsa ne çağdaş olur, ne de halk müziği.

Halk sanatı olarak halk müziği, halkın yaşamının tüm yönlerini, acılarını, sevinçlerini, coşkularını, umutlarını, direnişini aktardığı bir araç olmuştur. Halk müziği sanat taşıyıcı taşıyıcı iradi ve bilinci bir üretim olmanın çok, yaşamın akışı içinde doğaçlamaya dayalı bir üretim süreci yaşıyor. Pir Sultan, Dadaloğlu, Koroğlu gibi öne çıkmış ozanların yanı sıra, kaynağı, yaratıcısı belirsizleşmiş, halkın sahiplenerek anonimleştirildiği türler ağırlıklıdır. Bugün ürettir işlemin kapitalize olmuş olması, anonimleşen köşulları da giderek ortadan kaldırıyor. Bu

İşyerleri, okullar, cezaevleri... Direnenler, mücadele edenler neredeyse, Grup Ekin de orada.

doğal bir süreç. Geçmişte Pir Sultan'ların ve adı bilinmeyen binlerce ozanın yaptığını bugün devrimci sanatçılar üstlenmek zorundalar. Ancak, bugün bunun yöntemi geçmişte olduğu gibi kendiğinden değil, tam tersine iradi ve örgütlü bir

"Bu topraklarda yaşayan bütün halkların kurtuluşunun ortak mücadeleden geçtiğine inanarak ve bu mücadeleye katkıda bulunmaya çalışan bir grup olarak Türkçe ve Kürtçenin yanında Arapça, Çerkezce, Lazca vb. çalışmalarını verememenin eksikliğini hissediyoruz. Bu konuda çalışmalarımız var. Bir kez de buradan çağrı yapalım. Bu konuda duyarlı olan her milliyetten arkadaşlar, ellerindeki kaynakları Tavrı dergisi büroları aracılığıyla bize iletebilirler. Böylece bu eksikliği de kolektif bir çabayla aşarız."

çabayı gerekli kılıyor. Çağın gereksinimleri yanıt verecek müzik türüne de çağdaş halk müziği. Çağdaş halk müziği yaparken, çağı ve çağdaşlığı tanımlamak gerekiyor. İçinde bulunduğumuz çağ, emperyalizm ve ezilen halkların onları karşı gelirdikleri ulusal kurtuluş mücadeleleri ve prolet devrimler çağı-

dır. Dolayısıyla, çağdaş olmak, her şeyden önce bu çağın gereklerini yerine getirmekten, ezilen halkların ve emekçi sınıfların özgürleşme mücadelesinin yanında tavır almaktan, onun bir parçası olmaktan geçiyor. Biz de yeni sömürge Türkiye'de müzimizle bunun kavgasını veriyoruz. Bugün çağdaş halk müziği yaptığını söyleyen birçok müzik grubu, bu temel belirtemelerin uzağına müzik yapıyor. Bu yanıyla farklıdır.

Mücadele: Daha önceki söyleşilerimizde "Yaratıcılığı müzik baskı ve milliyetçiliğin kurtuluşu dağlarda açacak çiçeklerdir" olacaktı. "demirli". Oysa böyle bir belirlemeye karşılık, uzağına bir süredir çalışmalarında Türkçe ve Kürtçeye ağırlık verirken, Arapça, Çerkezce, Lazca vb. çalışmalarını verememenin eksiklik olduğunu görüyoruz.

Grup Ekin: Kuşkusuz, bu topraklarda yaşayan bütün halkların kurtuluşunun ortak mücadeleden geçtiğine inanarak ve bu mücadeleye katkıda bulunmaya çalışan bir grup olarak, Türkçe ve Kürtçenin yanında, Arapça, Çerkezce, Lazca vb. çalışmalarını verememenin eksikliğini biz de hissediyoruz. Anadolu bir kültür mozayığıdır. Bu mozayığı oluşturan her zenginlik yapının "geleceğin kültürü"ne bir zenginlik katacağına inanıyoruz. Buna rağmen Türkiye'de ancak birkaç parça yapılabildi. Bu eksikliği bir nedenle, diğer kültür yapıları ile ilgili yeterince birikimimiz olmamasından dolayıdır. Örneğin, aramızda Çerkezce, Lazca, Arapça bilen arkadaşlarımız olsaydı, bu sorunu daha kolay aşabilirdik. Yine de bu eksikliği aşmada en önemli kaynak, bu sorunu hissederek arkadaşlarımızın duyarlılığı olacaktır. Bir kez de buradan çağrı yapalım. Bu konuda duyarlı olan, her milliyetten arkadaşlar ellerindeki kaynakları Tavrı dergisi büroları aracılığıyla bize iletebilirler. Bizim kolektifliğimizin en güzel yanı da bu zaten. Ve bunu unutmamak gerekir, bizleri ayakta tutan mücadele ve halkın maddi-manevi desteğidir.

Mücadele: Biz de bu konuda yardımcı olmak istiyoruz.

Grup Ekin: Şimdiden teşekkür ederiz. ☺

DÜZELTME

79. sayımızda röportaj yaptığımız Duygu Ankara'nın ismi yanlışlıkla Duygu Avena olarak çıkmıştır. Düzeltiriz, özür dileriz.

Dayanışma konserleri, Grup Ekin için halkla bütünleşmenin yollarından yalnızca biri.

"Yüreğimiz ve silahımızla savaştan Filistin halkının yanındayız"

Ocak ayının ilk günlerinde Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi FETİH'in 29. Kuruluş Yıldönümü kutlandı. FETİH 1965 yılında Filistin topraklarında silahla mücadeleyi başlatmış ve Filistin sorununu dünya halklarının gündemine getirmiştir. Bugün FETİH'in kuruluş yıldönümünü kutlamak Filistin halkını sahiplenmekten, mücadelesini yükseltmekten geçiyor. Bu bilinçli hareket eden Devrimci Sol Ortadoğu Temsilciliği Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi, FETİH'e bir kutlama mesajı gönderdi. Konu ile ilgili Ortadoğu muhabirizmin hazırladığı haberi yayınıyoruz.

Devrimci Sol Ortadoğu Temsilciliği'nin mesajı "Dost Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi FETİH'e" başlığını taşıyor. Mesajda, "Selam olsun Filistin halkının on yıllardır emperyalizme, sınıyızme ve sömürçüye karşı süren mücadelesine! Selam olsun işgal edilmiş topraklarda bir yer denizler ve geleneklerin yarıtcılarına! Selam olsun sözlere zafere kadar devrin olan Filistin peşinlerine. Selam olsun İstifada'ya, gözlerinize de çoktu, umut, özgürlük tutkusu olan Filistinli çoklu generalleri," denilmek Filistin Ulusal Kurtuluş Mücadelesi selamladı.

Mesajda, FETİH'in ahenetinde de değinildi. "Bugün Filistin halkı tarihinin en zor dönemlerinden birini yaşıyor. Filistin halkı sahte bir barış teslim edilmek istiyor. Arasat on yıllardır Filistin halkının boğazına akan ellerle tokalıyor. Emperyalizme ve işgali lerli sınıyızme uzattığı 'barış elyile' teslimiyetini ilan ediyor. Arasat önderliği yaratılan değerler, gelenekler ile silahsız savaş haklığına, kitlesel sarı sarmalayışa, İntifada'ya, Ortadoğu halklarının emperyalizme karşı savaş sembolü olan Filistin 'nubına' ihanet ediyor. Bir bilayozu ki, bu ihanet Filistin halkına değil, teslimiyetçi önderliğe atıyor. Biz yünü da bilayozu ki, çocuk generalleri yetiştiren Filistin halkı bu sahte barış teslim olmasınca'cık' demiyor. Ayrıca, Filistin halkının teslimiyetli kabul etmeyeceğine olan güven vurgulandı.

Devrimci Sol enternasyonalist dayanışmaya verdiği önemden de belirlenildi kutlama mesajı şu sözlerle bitiyor: "Bizler de Türkiye cephesinden sınıyızme ile kurumsallaşan İsrail'i, İsraili Elron'un cezalandırma Mahir Çayan'ın yoldanlar Devrimci Solcular olarak duyuruz ki, savaştan Filistin halkı sahte barış teslim olmayınca, teslimiyet izmansız direnişyle seçilecek. Örgütümüz Devrimci Sol tarihi boyunca Arap halkına yemeli bir türlü emperyalist saldırıya karşı onula dayanışma içinde olmuştuk, bu uğunda şehitler vermiştik. Bundan sonra da yüreğiyle, silahıyla, savaştan Filistin halkına, Filistin savaşının öçü örgütlerinin yanına olacağız." Teslimiyet ve ihanetli tereddütü reddeden Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi FETİH'i kutladığımız 29. yıldönümünde kutlarıyoruz. ◆

Zapatistalar özgür ve demokratik bir ülke için savaşıyorlar

1 Ocak'tan bu yana Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu'nun (EZLN) bağlatıldığı mücadeleyi yayımlar sürüyor. Mücadele-i-nin Chiapas eyaleti dışına yayılması beraber EZLN hakkında dolaylı bilgiler vermek yerine direkt olarak EZLN kaynaklarından, açıklamalarından faydalanabilmeye şansına sahip olduk.

İlk olarak EZLN'nin hareketi geçtiği 1 Ocak günü yayınlatıldığı bildirinin Federal Ordusu'ya çağrı bölümünü kısıtlatarak aktarıyoruz. Aktardığımız bölüm EZLN'nin savaş hukukunu ve hedeflerini çok genel de olsa ortaya koymaya yetiyor.

"Ordu diktatörlüğün temel direğidir ve onu bütün güçleri elinde tutan PRI (Instational Revolutionary Party-PRI) ve onun en üst düzeydeki gayri meşru elinde olan Carlos Salinas de Gortari tarafından yönlendirilmektedir.

Bu savaş diktatörlüğünü, ulusun diğer güçlerini, ulusun istikrarını sağlamak için, yasalardan yitirilen işlenmesi sağlamak için diktatörlüğü yıkmaya çağırıyoruz."

Mücadelemizin en başında ilan ediyoruz ki, düşmanlarımız da dahil olmak üzere hiç kimse bize ve mücadelemize, uyutucu trafiğini yönetmekle, narkotiklerle, haydutlukla ve diğer olumsuz beşimlerle karıştırmakla asla uğraşmayız.

Bu nedenle, bizim, Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu'nun askeri güçlerini emir ve düzenlemeleri asla geçirdir.

Ölümün, merkeziye ve merkez için, Meksika Federal Ordusu'nun, bozguna uğratmak halkı korumak ve özgürce gelişimini sağlamak, kurulumları şehitlerin özgürce ve demokratik bir biçimde kendi yönetim organlarını ve yöneticilerini seçmelerini sağlamak için...

1-Savaş tutanaklarının hayatı korumak ve yayımlar Kızılla'ca teslim edilecektir.

Yabancı ülkelerde eğitimli yetiştirilen ve masaları da yine bu ülkeler tarafından verilen, Meksika içinde ya da dışında, sivil halkın başında tutup kötü muamelede bulunan, halkın zenginlik kaynaklarını yağmalayan, toplum tarafından ihanetle suçlanan ve şu anda tarlatından tutulmaları siparişi polis ve askerlerin mahkemeleri hemen başlatılacaktır.

3-Kadın ve erkek bütün Meksikalılar, tüm halkın toplumunu inşa etmek için, şu anda düşman saldırısına bile karşı savaştan askerler de dahil olmak üzere bütün güçleri mücadelemize katılmaya çağırıyoruz.

4-Düşman kışkırtılarına savaşa girmenden önce askerlere kayıtsız partizn teslim olma önerisi yapılmıştır.

5-Kontrolümüzdeki bölgelerde var olan zenginlik kaynaklarının yağmalanması EZLN tarafından engellenilecektir."

Bu ileleyle yola çıkan EZLN mücadelesini oligarşinin merkezi Mexico City'ye taşıması karşısında, eylemlerinde halka zarar vermemek için yoğun kaçma hareketi. Oysa Meksika Federal Ordusu ya kalıcıdır gerilla ile arkanın bağlanarak katletmekle yetinmiyor Chiapas eyaletindeki dağlar, yerleşim merkezlerini bombalayarak tüm eyaleti savaşa açtı. Federal ordunun köyleri ve dağları uçaklarla bombalaması başkenti Mexico City'de kitlesel eylemlerle protesto edi-

lirken, EZLN'ye destek verenler de artıyor. Kanadalı yerliler açık desteklerini vermek için Chiapas'a gitmeye hazırlanıyorlar.

Bu arada Salinas diktatörlüğünün "Nikaragua'dan yardım alıyolar" iddialarını bizzat Nikaragua eski devlet başkanı Daniel Ortega yantıldı. Ortega, EZLN hareketinin hakkı olduğunu ve onu yatan kolları olduğu sürece de Latin Amerika'da EZLN gibi hareketlerin kitlenin taleplerine her zaman sahip çıkacağını, bu hareketin desteklenmesinin de doğu olduğunu belirtti. Yardım konusu-

nu ise "Meksika'nın zengin bir gerilla denizim yamı tarih ve. Bizden öğrenerek çok şeyleri öğreniyor" da sanmıyor" diye açıkladı. Evet, EZLN'nin mücadelesi ülke geneline yayılarak sürüyor. 1 Ocak tarihi bildirilerinde açıkladıkları gibi Zapatistalar Meksika halkına çağrıda bulunuyor ve "Özgür kadın ve erkekler olarak, illettimiz bu savaş bizim son çaremidir. Diktatörlük yıllardır halkımıza karşı soykırma yönelik ve ilen edilmeyen bir savaş yürütüyor. Buna karşı iş için, toprak için, konut, yiyecek, sağlık, eğitim, bağımsızlık, demokrasi, adalet ve barış için Meksika halkının desteğini ve tam katılımı talep ediyoruz. Halkımız bu en temel taleplerini elde edinceye kadar, ülkemizin özgür ve demokratik hükümetini kuruncaya kadar, mücadelemizi sürdüreceğiz." diyorlar. ◆

kısa... kısa... kısa...

Geçtiğimiz hafta, dünyanın pek çok ülkesinde Amerikan emperyalizminin tepkileri dile getirildiği bir hafta oldu. Güney Kore'den, Panama'dan, Rusya'dan tepkiler yükseliyordu.

GÜNEY KORE

Öğrenci gençliğin güçlü bir direniş geliştirdiği Güney Kore'de öğrenciler geleneklerine bir halka daha eklediler. Barikatlarda polis gücüne karşı vuran, taşı-sönyle karşıyan öğrenciler bu kez de ABD emperyalizminin Güney Kore üzerindeki ticari baskısına protesto etmek için başkent Seul'deki Amerikan el-

Öğrenciler yine direnişte

çiliğini kışkırtılar. Yolları trafiğe kapatın, ABD emperyalizmi karşı sloganlar atan öğrenciler, eylemlerini yürütüyorlusa en direnişleri. Fıçılık binasının kapatılması sırasında 400'ün üzerinde öğrenci gözaltına alındı. Güney Kore öğrenci gençliği bu eylemiyle anti-emperyalist militan ruhunu bir kez daha gösterdi. ◆

PANAMA

Katliamın 30. yıldönümü anıldı

9 Ocak 1964'te Panama Kanal bölgesinde yaşanan ABD'lilerin, buradaki öğrencileri Panama baskınlaması anısına yasaklanması üzerine ayaklanan Panamalıların ABD askerleri karşına saldırması ve 22 Panamalıyı katlederek, yüzlerceini de yaralaması.

Katliamın 30. yıldönümünde toplanan yüzlerce Panamalı bu katliamı bir kez da-

ha lanetleyerek ABD emperyalizmi karşıtı bir gösteri düzenlediler. Amerikan askerlerinin mahkemelerini yakaladığı gösteride protestocular 22 kişiyi mezarının bulunduğu anıtı doğru yürüyüşe geçtiler. Sloganlar atıldığını, Panama baskınlamasına açıldığını yürüyüşte, katla da ABD emperyalizmine duyulan tepkili çok açık yansıtıyordu. ◆

RUSYA

Rus halkı yine ayakta

Rusya'da Yeltsin karşı eylemler durmuyor. Ekin ayında onlarca insanın katledildiği parlamento binası önünde toplanan 5 bin kişi ABD karşıtı sloganlar atarak Yeltsin'i protesto ettiler. Seçimler sonrası yapılacak ilk parlamento toplantısı öncesinde düzenlenen gösteri, Ekin ayından bu yana gerçekleşen en büyük gösteri oldu. Orak-çekiçli bayraklarıyla gelen göstericiler, ellerindeki karanfilleri

parlamento binası duvarındaki kurşun deliklerine binaşarak parlamento toplanmasını karşı eylemlerini sürdüreceklerini belleten göstericiler, parlamento baskını sırasında tutuklanmaların serbest bırakılmasını, yeni onaylanan anayasanın iptalini istedikler.

Gösteri, sosyalizmin Sovyet hükümetini umuduna devam ettiğinin göstergesiydi. ◆

Onlar sosyalizme olan inancımızdır

BİRTAN ALTUNBAŞ
(1967-1991)

Ölümün böylesi herhalde en onurlu olanlarındandır. Manyetoda, falakada acı çekerken yüreğindeki karanfil kanla sulayıp büyütmek, büyütmek... Ve halka kızıl bir karanfil hediye etmek... İşte bu ölüm onurludur. Birtan 20'inde Dev-Genç'liydi. Hacettepe Üniversitesi'ndeydi. Ankara'da 24'ünde katledildi. 4 yıllık devrimci yaşamında bir gün tereddüt yaşamadı. İnadına, inadına yürüdü devrime. Ahmet Karlangaç'ı duymuştu. Onun işkencede nasıl direnerek ölümü yendiğini biliyordu. 9 Ocak 1991'de Ankara DAL'da gözaltındayken, işkencede Ahmet'in türküsünü söyledi. "Dayan ha yüreğim dayan" ... 16 Ocak'ta işkence bitti. Ve Birtan ölümü yendi.

MUSA ÖZNUR
(.....1979)

İDMMMA öğrencisi, Beşiktaş Bölge Komitesi yöneticisi ve Faşist Teröre Karşı Silahlı Mücadele Ekiplerinde bir savaşçı, örgütleyici, militan ve yöneticiydi. Beşiktaş bölgesinde faşistlerin etkinliğini kırmak, faşistlerin saldırı planlarından birini bozmak için eylem hazırlıyındaydı. 30 Ocak 1979'da elinde patlayan bomba aramızdan ayırdı onu.

MEHMET TEPE

MUSTAFA EROL

*Kimbilir ne kadar vahşice
sana
Vurdular, dağladılar.
Direnen bakışların
Nasıl zalimce katledildi.
Alnındaki yaradan
Boşaldı belki bütün kanın
Fakat nehirlerin akıyor,
dağların rüzgarlıdır,
Bak yine çarpıyor kalbin
Ortasında kavganın*

Devrimciğin bedelini uzun yıllar cezaevinde tutsak kalarak ödedi. 10 Ocak 1993'te geçirildiği bir rahatsızlık sonucu onu kaybettik. Ama neveli, canlı, sevecen dostumuzu hiç unutmadık.

YÜKSEL EROL
(.....1979)

Onu aramızdan faşist kurşunlar aldı. Yüksel'i Gültepe'nin emekçi halkıyla bütünleşen kavgasından ayırmak istediler. Ama Yüksel'in kavgası Gültepe'yi aştı, şimdiki dağlara verdi kendini.

CEMAL UÇAN
(1952-1993)

BAHRİ MUTLU
(.....1980)

CEMAL KARAPINAR
(.....1980)

19 Ocak 1980... Basın-İş grevinde, grev nöbetinde emekçiler... Halk düşmanları emekçi kurgunluyorlar bu kez. Faşist kurgunlar sonucu devrimci hareketin iki militanı, emekçi sınıfın iki önderi pehit düştü.

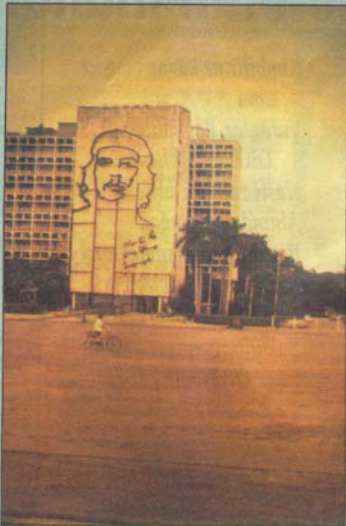
KÜBA İZLENİMLERİ

Ernesto'dan bin selam!

Devrimi Savunma Komiteleri (CDR) :
"Birçok Camillio, birçok Fidel'iz. Küba'nın savaş gücü, silahlanmış halktır."

Moncada Savaşçıları: "En büyük madalya devrim için mücadele eden ve onu savunmaların kafasındadır."

Ricardo Alarcon (Küba KP MK Üyesi):
"Problemlerle boğuşmaya hazır, muazzam bir bilince ve kendini adama ruhuna sahibiz. Her şeyin temeli ve garantimiz budur."

DAYANIŞMA KOMİTELERİ'NİN HAVANA KONGRESİ- Mücadele muhabiri, Küba ile uluslararası dayanışmayı organize eden ICAP'ın davetlisi olarak 6-11 Aralık'ta Küba'daydı; Küba ile Dayanışma Komiteleri'nin Havana'da düzenlediği kongreye katıldı.

1994, KÜBA İLE DAYANIŞMA YILI- 270 delege "Küba yaşamalı, sosyalizm yaşamalı" diyor. '94 Küba ile dayanışma yılı ilan edildi... Küba'yla Dayanışma Kongresi'nin '94'te Avrupa'da, dünya kongresi-nin ise '95'te Küba'da yapılması alınan kararlar arasında.

MONCADA SAVAŞÇILARINA DEVRİMCİ SOL BAYRAĞI- Kongreye katılan Devrimci Sol heyeti, Moncada savaşçılarına Devrimci Sol bayrağını armağan ettiler: "Bayrağımızı size aynı özgürlük için verdiğimiz savaşın simgesi olarak sunuyoruz. Kazanacağız!"

Yazısı sayfa 12-14'te

İŞÇİLER

SENDİKA AĞALARININ YENİ "HİZMETİ"; GÖKDELENLER

- Sendikaların yüz milyarlarca liraya yaptıkları gökdelenler "işçilere daha iyi hizmet verme" ikiyüz-lülüğüyle açıldıkları çalışıyor. 25 katlı gökdelenler sınıfa ihanetin ve asalaklığın abidesidir.

- ✓ "Yetki itirazı"na işçilerden tepki.
- ✓ Toros Gübre işçilerine gözaltı ve işkence.
- ✓ Tarsus'ta iş cinayeti.
- ✓ İşbirlikçi bir tekel: Tekfen Holding.
- ✓ Mersin; sendikaların '93 değerlendirmesi.
- ✓ Basında güz kıyımı.
- ✓ İzmir Tansaş'ta işçisiz grev.
- ✓ Adana SSK'da işçi kıyımı.

Yazısı sayfa 15-17'de

✓ Ekonominin gündeminde "kirlî savaş" var **KIRLI SAVAŞA EKONOMİK DESTEK YİNE HALKIN SIRTINA**

- ✓ "Terörle mücadele"ye ayırdan fonlara yeni kaynaklar eklendi... Fonun kullanımı işçileri Bakan-lığı'ndan alınarak, Başbakanlığa devredildi.
- ✓ **KÜRDİSTAN'DA VERGİ YÜKÜ ARTIRILDI**
Yeni vergi tasarısıyla, Vergi Usul Kanunu'ndaki "Güneydoğu ve Doğu bölgelerinde çalışanlara vergi avantajı" sağlayan geçici madde kaldırıldı... Kürdistan'daki işçiler, memurlar artık daha fazla vergi ödeyecek.

Yazısı sayfa 11'de

✓ Söyleşi:

DEVİRİMCİ SANATIMIZ SAHNELENER SINIRLI DEĞİLDİR

- ✓ Grup Ekin, kavga'nın içinde bir müzik grubu. Ün-versitelerdeki forumlarda, işçi direnişlerinde, ana-ların açık grevlerinde türkülerimizi söylüyorlar.
- ✓ Grup Ekin sorularımızı yanıtladı... Müzikte "çağ-daşık", "paylaşma", "kolektivizm" ve Grup Ekin'in farkı...

Yazısı sayfa 21'de